

காலைக்ஸரி

KALAIKESARI

CULTURE HERITAGE TRADITION EVENTS FASHION INTERVIEWS ENTERTAINMENT

VOLUME : 05 ISSUE : 07 Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD / 144 / News / 2014

திருக்கோவில்
வேலாயுதர் ஆலயம்

அங்கம்பொர
தற்காப்புக்கலை

The legendary queen
Viharamahadevi

INDIA.....IN₹ 100.00

SRI LANKA....SLR 125.00

SINGAPORE...SG\$ 14.00

CANADA.....CAN\$ 10.00

AUSTRALIA...AUS\$ 10.00

SWISS...CHF 10.00

USA.....US\$ 10.00

UK.....GB£ 6.00

EUROPE..EU€ 7.00

Digitized by Noolaham Foundation,
noolaham.org | aavanaham.org

1973 - 2013
40 Years

உண்மையான சமயலறையின் சுவை இரகசியம்®

உண்மையான சமயலறைக்கு...

எடின்போரோ புதிய, கவைக்குந்த சோஸ் மற்றும் ட்ரேசின்ஸ் சகல உணவு வேள்கலையும் அறுக்கவையுடன் அலங்கரிக்கும். அதனாலேல்யே நாம் இந்த சோஸ் கலைகளின் சுவைத்தரத்தை பராமரிப்பதற்கு இவ்வளவு கடினமாக உழைக்கின்றோம்.
இன்கவை மிகுந்த ஒருவேளை உணவின் உண்மையான சுவையை இனிடே சுவைத்திடுகள்.

120/- இலிருந்து மேல்

நாடளாவிய விநியோகஸ்தர்களிடமும்,
சகல குப்பர் மார்க்கெட்டுகளிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எடின்போரோ புரோடக்டஸ் (தனி.) நிறுவனம்
இல. 12, புதிய கொலன்னாவ வீதி, மொரகஸ்முல்ல, இராஜகிரிய.
கோடு: 0117 326 326, வெங்கல்: 0114 617 655,
நிலைமை: www.edinborough.lk

உங்கள் கூந்தலின் **STRAIGHT** தன்மையை

LOCK செய்திடுங்கள்!

ROCK செய்திடுங்கள்!

**NEW
Sunsilk
PERFECT
STRAIGHT**

Shampoo - ₹. 145/- இலிருந்து

Conditioner - ₹. 145/- இலிருந்து

Straight Lock தொழில்நுட்பத்துடன் கூடிய புதிய **Sunsilk Perfect Straight**, Shampoo ஜ பயங்கரமான நோலாஹம் நிறுப்பு

பின்னர் 24 மணி நேரம் வரை உங்கள் கூந்தலின் **STRAIGHT** தன்மையை பாதுகாத்திடும்.*

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

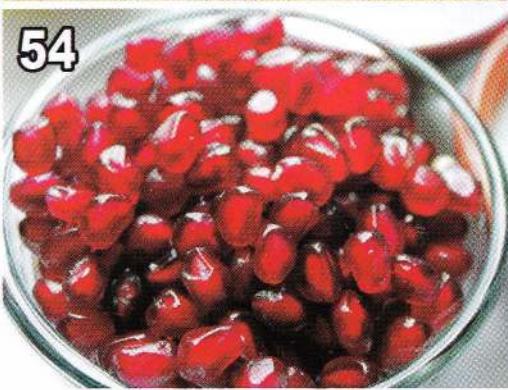
மீது மூலமிட்டான் கூந்தலின் மீது Shampoo + Conditioner பயங்கரமாக வேற்கொள்ளப்படுவதை அழிக்க பரிசோதனைகளின் அடிப்படையில் நிறுப்புக்காலத்து

உள்ளடக்கம்: Contents:

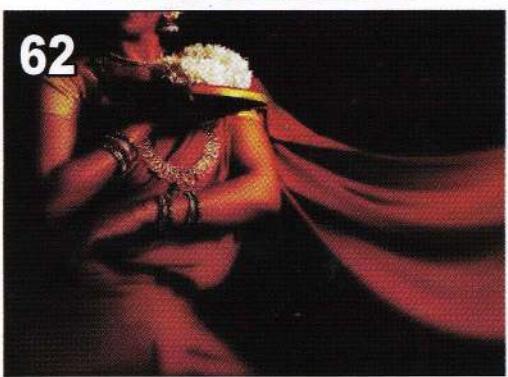
42

54

62

14

அட்டப்பட விளக்கம்:

மட்டக்களப்பு தழிழிடையே
தாழ்ப்புலம் வைப்பதற்கு
பயன்படுத்தப்படும்
அரசிலை வட்டா இதுவாகும்.
வரலாற்றுக் காலம் முதற்கொண்டு
பழக்கத்திலிருந்த வட்டா தற்போது
மக்கள் பயன்பாட்டில் இருந்து
அருகிவருகின்றது.

28

திருக்கோணமலை
புனித சூசையப்பர்
கல்லூரி

42

நெடுந்தீவில்
ஒல்லாந்தர்
செல்வாக்கு

48

மலையக இலக்கியமும்
சி.வி.வேலுப்பிள்ளையும்

58

கலாநதியாக திகழ்ந்த
கலாநிதி கே.வி.என்

78

Sri Muthuswami
Dikshitar

PUBLISHER

Express Newspapers (Cey) (Pvt) Ltd.
185, Grandpass Road, Colombo 14,
Sri Lanka.
T.P. +94 11 7209830
kalaikesari@expressnewspapers.lk
www.kalaikesari.com

EDITOR

Annalakshmy Rajadurai
luxmi.rajadurai@yahoo.com

SUB EDITOR

Bastiampillai Johnsan
johnsan50@gmail.com

CONTRIBUTORS

Prof. Sivalingara
Prof. Saba Jeyarasa
Dr. Vivian Sathyaseelan
M. Kanapathipillai
Mrs. Vasantha Vaithyanathan
Mrs. Pathma Somakanthan
Mohanaprian Thavaraja
R. Theivarajan
Gowry Punniyamoothri
Miss. Praveena Selvaraja
Dr. Arunthathy Sriranganathan
Mrs. Madhuri Peiris

PHOTOS

J. H. Mirunalan
L. Thev Athiran

LAYOUT

M. Sridhar Kumar
S. A. Eswaran
K. Kulendran
M. Jegatheesh

ICT

S. T. Thayalan

ADVERTISING & SUBSCRIPTIONS

S. Suvendran - 077 5790370
Suvenshy@gmail.com

CIRCULATION

K. J. Johnson Jeyaraj - 0777 270343

PRODUCTION

L. A. D. Joseph

நூசிரியர் பக்கம்

Editor's Note

வணக்கம் கலைக்கேசரி வாசகர்களே! To our esteemed readers,

July, 2014

நலந்தானே! கலைக்கேசரி பரவலாக வாசகர்களைக் கவர்ந்து வருவதையிட்டு, நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். மென்மேலும் உங்கள் ஆதரவினையும் ஆக்கபூர்வமான வியர்சனங்களையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இவ்வாண்டு, மலையகம் தந்த புகழ்பூர்த்த கவிஞர். சி. வீ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் நூற்றாண்டு ஆகும். அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் துயர்ப்பந்த வாழ்வை தமது ஆங்கிலக் கலைதைகள் மூலம் உலகரியச் செய்த ஒரு மனிதனேயர். இவர் பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். அரசியல்வாதி, தொழிற்சங்கவாதி, நாவலாசிரியர், கட்டுரையாளர், பத்திரிகையாளர், சமூகத் தொண்டர் எனப் பலத்திலைகளில் நின்று மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்வு மேற்படக் குரல் கொடுத்தவர். இவரின் In ceylon's tea garden மற்றும் Born to labour ஆங்கிலக் கலைதை நூல்கள் மிகவும் பிரசி த்த மாணவை.

இவரது நூற்றாண்டு நினைவு கூரப்படும் இவ் வேண்டியில், கலைக்கேசரியில் இவரது ஆளுமையின் சில பக்கங்களைப் பதிவு செய்கிறார் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா.

மேலும் கொழும்பில் இரு நூற்றாண்டுப் பழையமையுள்ள ஒரு தர்ம சத்திரம் குறித்தும் அத ணோடு இணைந்த பீள்ளையார் கோவில் குறித்தும் வெளியாகும் கட்டுரையும் வாசகர்களைக் கவரும் என நம்புகிறோம்.

அத்துடன் உங்கள் சிற்றனைக்கு வீருந்தாக, வழிமை போன்று, இவ்விதழிலும் விடய தானங்கள் வெளிவருகின்றன. வாசித்து மகிழுங்கள்.

மீண்டும் சந்திப்போமா? நன்றி வணக்கம்.

ஸா. ஜெயராசா
வாசகர்களுக்காக விஷாலா

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Amalakary Rajadani

We are very happy that Kalaikesari is gradually attracting more and more readers. While looking forward for your continued support, we also welcome constructive criticism.

This is the centennial year of the renowned poet of the hill country, Mr. C.V, Veluppillai. He is a humanist who brought to light the real sufferings of the almost enslaved life of the plantation workers. He was a versatile personality, on the whole, a politician, trade unionist, novelist, article writer, journalist and a social worker who worked for the upliftment of the living standards of the plantation workers.

Two of his famous poetic creations worth mentioning are, 'In Ceylon's tea garden' and 'Born to labour'.

In this issue of Kalaikesari, Professor Saba Jeyaraja makes a contribution which that portrays this personality, when his centenary is being remembered.

Moreover, in this issue, readers have the opportunity of knowing about a two hundred year old dharma chathiram (free pilgrims rest) and a Vinayagar Temple in Colombo, which we hope will be of interest to the readers.

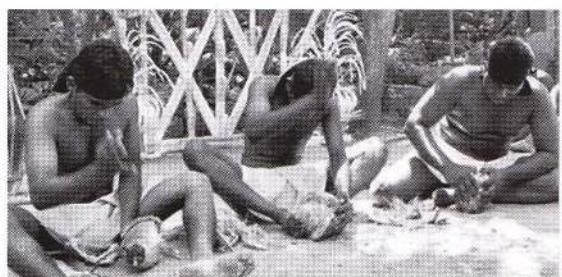
As usual this issue also, carries some interesting articles. Kalaikesari will be happy to know your comments and constructive suggestions.

பாரம்பரிய தற்காப்புக்கலை மரபில் அங்கம்பொர

செல்வி. பிரவினா செல்வராசா, விரிவுரையாளர் (தற்காலிகம்), கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

இயக்கலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏயுணர்விக்கும் என்னும்மை - தூய உருப்பளிங்கு போல்வாள் என் உள்ளத்தினுள்ளே இருப்பள் இங்கு வாராதீடர் எனும் கம்பனின் வரியில் குறிப்பிடப்படும் 64 கலைகளுள் மல்யுத்தம் (கைகலப்பு) எனும் தற்காப்புக் கலைக்கும் தனித்துவமான இடம் தமிழர் இடையே வழங்கப்பட்டுள்ளமையினை வரலாற்று

எம்பெக்க தேவாலயத்திலுள்ள மரச்சிற்பங்களில் அங்கம்பொர சண்டைக்கலை நுணுக்கங்களைச் சித்திரிக்கும் சிற்பங்களும் காணப்படுகின்றன.

ஆதாரங்கள் சான்று பகர்கின்றன. இத்தகைய தற்காப்புக்கலை மரபானது தமிழரிடையே மாத்திர மல்லாமல் சிங்கள மக்களின் வாழ்வியலிலும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தினை வகித்துள்ளமை நோக்கற்பாலது.

தற்காப்புக் கலை

நடனம், இசை, மொழி போன்றே ஒவ்வொரு இன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அல்லது மக்கள் குழுவும் தனித்துவமான தற்காப்புக் கலை மரபை கொண்டிருக்கின்றன. குறித்த ஒரு நாட்டினர் பிறநாட்டினரோடு போட்டியிடும் சூழ்நிலையில் நாட்டுக்கு நாடு போர்கள் ஏற்படலாயின. அவ்வகையில் இடம்பெற்ற போரியலின் ஓர் அம்சமாகவே தற்காப்புக் கலைகள் வளர்த்தேடுக்கப்பட்டன. தமிழரின் தற்காப்புக்கலை

எபாகுங்கள் நூல்கள்

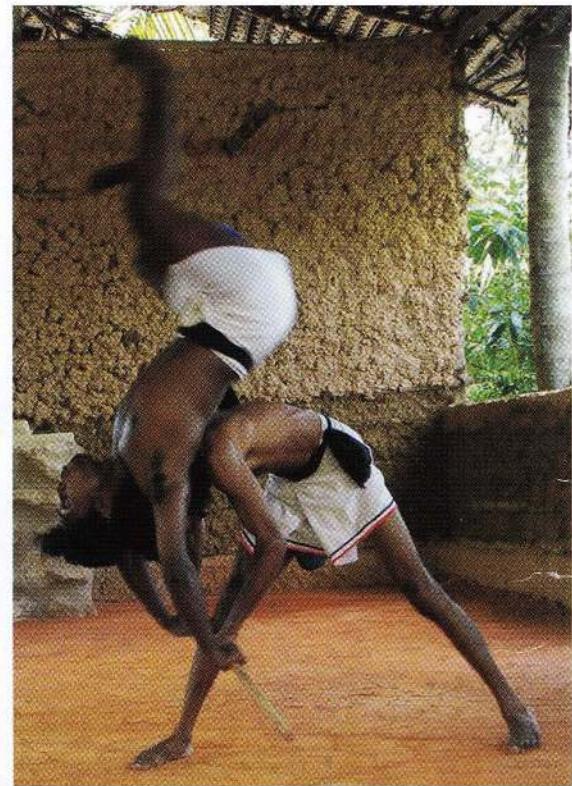
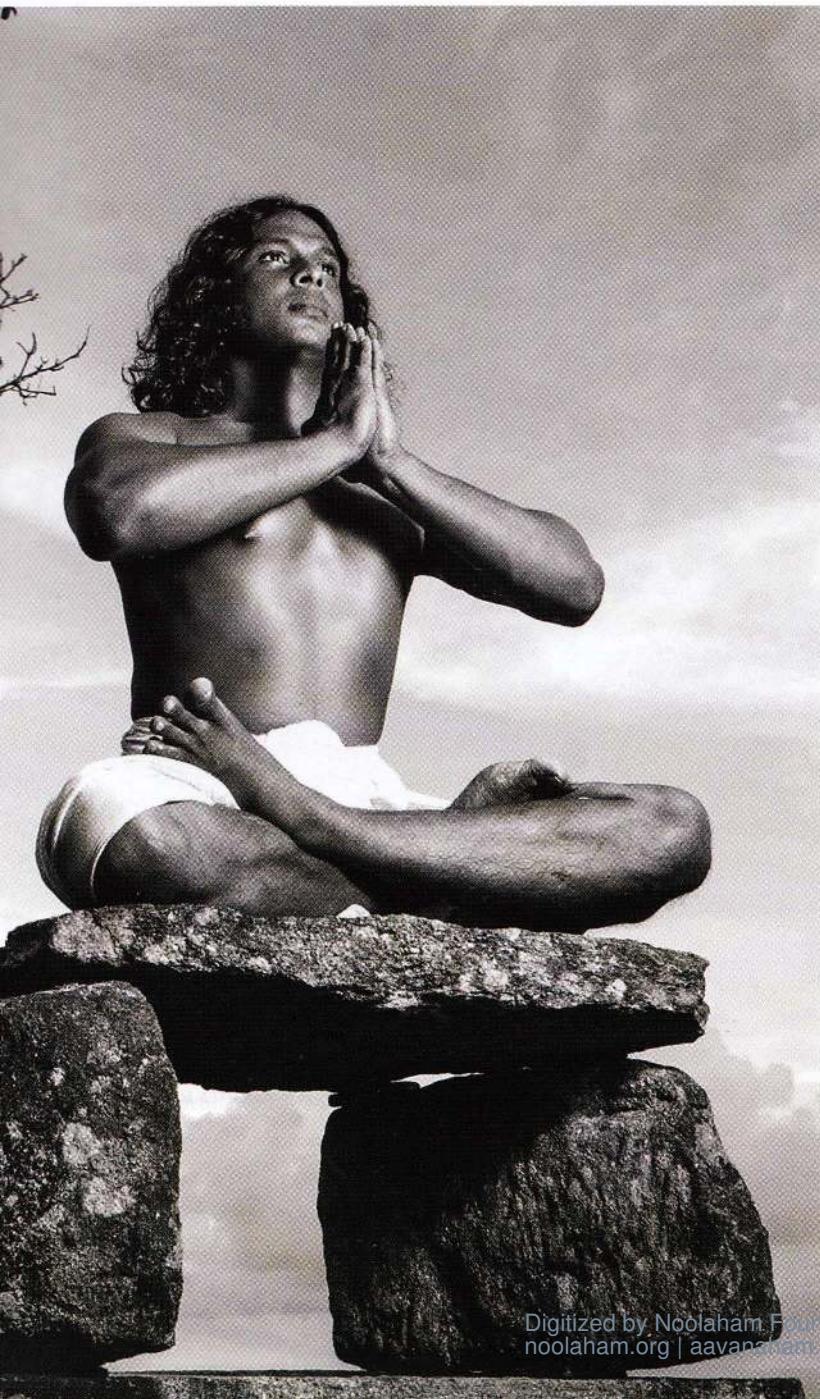
(Tamil martial arts) பல்லவ, சேர, சோழ, பாண்டிய நாட்டுப் போர்ச் சாதிகளின் மரபில் தோன்றிய சண்டை அல்லது தற்காப்பு வழிமுறைகள், மரபுகள், நுட்பங்கள், ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றன. அந்தவகையில் சிங்களப் பாரம் பரியத்திலும் இவ்வகையான தற்காப்புக்கலைகள் பண்டைய காலம் தொட்டு இன்று வரை முக்கிய இடத்தினை வகித்து வந்தமை வரலாறு தரும் உண்மை.

தமிழர் மரபினைப் போன்றே சிங்களவர்களும் உடல் அசைவுகளைப் பயன்படுத்திய ஓர் உண்நதமான தற்காப்புக் கலையினை பயின்று வந்துள்ளனர். பகைவர்களிடமிருந்து தம்மையும்

தமது நாட்டையும் பாதுகாப்பதற்காக தென்னிந்திய பாரம்பரியத்தில் எவ்வகையில் வர்மக்கலை போன்ற தற்காப்புக் கலை பயன்படுத்தப்பட்டதோ, அதேபோன்று சிங்களவர்களிடமும் சிங்களப் பாரம்பரியத்தினுள்ளேயும் தனித்துவமான இடத்தினை தமக்கெனக் கொண்ட ஒரு தற்காப்பு நெறி பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தவகையில் சிங்களவர்களின் பாரம்பரியத்தில் வளர்க்கப்பட்ட கலையே அங்கம்பொர என்னும் தற்காப்பு கலை.

அங்கம்பொர

அங்கம்பொர - அங்க (Anga) என்னும் சிங்கள சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்ட கலை வடிவமாகும். ஆங்கிலத்தில் Angampora எனப்படுகின்றது. அங்க-

“

அனுராதபுர அரசு
வம்சத்தினரும்,
பிரபுக்களும் பயிலும்
கலையாக அங்கம்பொர
திகழ்ந்தது. சிங்களப்
படைவீரர்கள் இக்கலை
நுணுக்கங்களைப்
பயன்படுத்தியே
எதிரிகளிடமிருந்து
தற்காத்துக்கொண்டனர்.

”

ஒருநிலையான மனமும் நல்ல நடத்தையும் இக்கலையைப் பயிலவதற்கான தகுதியாகும்

உடலையும், பொர- குழுப்போராட்டத்தையும் குறித்து நின்று உடல் அசைவுகளினாலும், நுணுக்கங்களினாலும் நிகழ்த்தப்படும் குழுப்போராட்டமாக அங்கம்பொர விளங்குகின்றது. முழுக்க முழுக்க உடல் பலத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு போர்ப் பயிற்சி முறையாகவே அங்கம்பொர அமைந்துள்ளது. இலங்கையில் சிங்கள மக்களின் பாரம்பரிய தற்காப்பு அல்லது சண்டைக்கலை வடிவமாகவே அங்கம்பொர கருதப்படுகின்றது.

சிலர் மலையாள களரிப் பயிற்சிக்கு இணையான ஒரு தற்காப்புக் கலை வடிவமே அங்கம்பொர என்பர். இது ஒருங்கிணைந்த சண்டை நுணுக்கமாகவும் தற்காப்பு பயிற்சியாகவும் கருதப்படுகின்றது.

தமிழர்களின் தற்காப்புக் கலைப் பாரம்பரியத்தைப் போன்றே அங்கம்பொர தற்காப்புக்கலையும் தொன்மை வாய்ந்த பயிற்சி முறையாக அனைவரினாலும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“இலங்கை பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குப்பட்ட காலப்பகுதியில் அங்கம்பொர முற்றாகத் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தது.

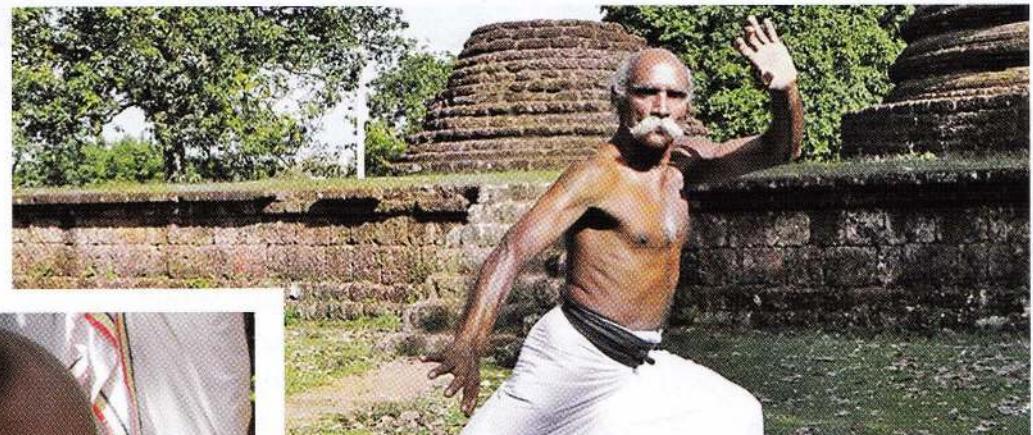

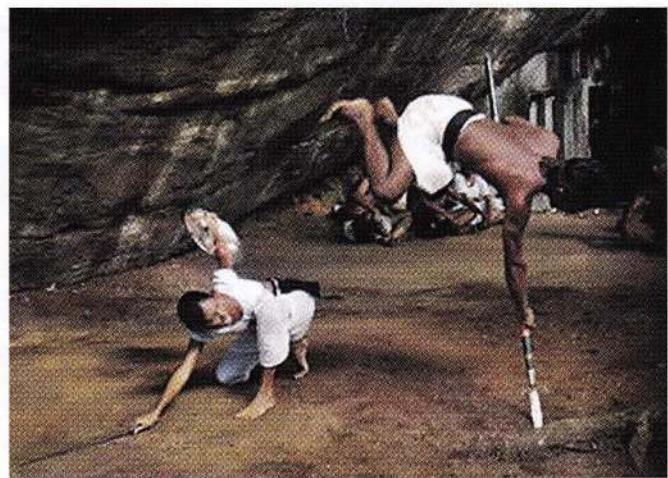
வரலாற்று தொன்மம்

அங்கம்பொரவின் தொன்மை வரலாறானது கி.மு 3000 ஆண்டுகள் பழையமை வாய்ந்ததாக கூறப்படுகின்றது. சிங்களப் பழங்குடி இனத்தவர்களான யக்ஷ பழங்குடி (Yaksha tribe), நான்கு ஹெல பழங்குடியினத்தினரிடம் (hela tribe) அங்கம்பொர உருவானதாக சிங்கள மக்களிடையே நம்பப்படுகின்றது. எனினும் வர்க்க பூர்ணிக்காவ (Varga Purnikawa), பஞ்ச ரக்காவலிய (Pancha Rakkhawaliya) ஆகிய இரண்டு பண்டைய இலக்கியங்களும் 09 துறவிகளினாலேயே இத் தற்காப்புப் கலை தோற்றுவிக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடுகின்றன. எவ்வாறு இருப்பினும் அங்கம்பொர சிங்கள அரசினரிடையே பெரும் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியமையினை பெற்ற தேவாலயங்களை அலங்கரிக்கும் சிற்பங்களும் ஓவியங்களும் எடுத்தியம்புகின்றன.

வரலாற்று தியான பார்வை:

அனுராதபுரம் சிங்கள அரச தலைநகராக இருந்த போது அரச வம்சத்தினரும், பிரபுக்களும் பயிலும் கலையாக அங்கம்பொர திகழ்ந்தது. பண்டைய காலங்களில் தென்மேற்கு நோக்கிய பேரரசுகளின் இடப்பெயர்வுகளின் போது இலங்கை அரசர்களினால் இவ்அங்கம்பொர கலை பயன்பாட்டுடையதாகியது. எனினும் ஒவ்வொரு புதிய மன்னரும் இக்கலைப் பாரம்பரியத்தை புதிய குருக்களுக்கு பயிற்றுவித்தமையின் மூலம் இக் கலைப் பாரம்பரியம் குருக்களின் வம்சாவளியிலும் பயிற்றுவிக்கப்படத் தொடங்கின. அன்றைய காலகட்டத்தில் சப்புமல் குமாரய என்பவரின் கட்டளையின் சீழ் இராணுவம் இந்த தற்காப்புக் கலையின் வாயிலாகவே போராளிகளிடமிருந்து தங்களைக் பாதுகாத்துக் கொண்டனர் என பண்டைய சிங்கள இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

அதேநேரம் பண்டைய காலத்தில் அதாவது Survival of the fittest எனும் சட்டம் நிலவிய காலத்தில் தென்னிந்தியாவின் பேரரசுகளில் ஒன்றான சோழப் பேரரசு இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து என அனைவராலும் புகழுப்படும் இலங்கைத் தீவை தம் வசப்படுத்த போர்தொடுத்த காலப்பகுதியில் இலங்கையின் போர்யுக்தி முறையியல் மூலம் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டதாக குறிப்புக்களுள்ளன. அக்காலப் பகுதியில் நிலவிய போர்முறையியலை அங்கம் சாடன் கலாவ (Angam Satan Kalawa) என அழைத்தனர். அங்கம் சாடன் கலாவினுள் மேல்வரும் மூன்று வகையான யுக்திமுறைகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமை ஈண்டுநோக்கத்தக்கது. அவை மேல்வருமாறு:

1. அங்கம்பொர - Angampora (வெற்றுக் கையினாலான போர் உத்திகள்)

2. இங்கம்பொர - Ilaangampora (32 ஆயுதங்களை பயன்படுத்திய சண்டை)

3. மாயாஅங்கம் - Maya Angam (சூனியம், பில்லி சூனியம், மாந்திரிகம்)

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று போர் யுக்தி முறைகளினுள்ளும் அங்கம்பொரவும் ஒன்றாகின்றமை அங்கம்பொரவின் வரலாற்றுத் தொன்மத்திற்கு சான்று பகர்கின்றது.

மத்தியகாலப் பகுதியில் அங்கம்பொர:

இலங்கையில் மத்திய காலப்பகுதியில் இக் கலைப் பாரம்பரியமானது குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கினைப் பெற்று விளங்கியது. அதாவது யாழ்ப்பாண இராஜ்ய காலப்பகுதியில் (ஆறாம் புவனேஷ்கராகு ஆட்சிக் காலம்) கி.பி 1562 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற சண்டையில் அங்கம்பொர கலையில் மாயாதுன்னே வெற்றி பெற்றதாக வரலாற்றாதாரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்காலப்பகுதியில் இரண்டு

அங்கம்பொர பயிற்சிப் பள்ளிகள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன.

1. மாருவலிய (Maruwalliya)

2. சுதாலிய (Sudhaliya) இப் பள்ளிகளின் தலைவர்களாக மாருவல்லிய முகந்திரம் நிலமே (Maruwalliya Muhandiram Nilame), சுதாலிய முகந்திரம் நிலமே (Sudhaliya Muhandiram Nilame) ஆகியோர் செயற்பட்டனர்.

நவீன காலப்பகுதியில் அங்கம்பொர:

நவீன காலப்பகுதியில் இலங்கையின் கடலோரப் பகுதியில் மேலைநாட்டினரோடு போராடுவதற்காக இவ்அங்கம்பொரகலைபிரயோகிக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் கி.பி 1815 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கை பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட காலப்பகுதியில் இக்கலையானது முற்றாகத் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தது. அத்தோடு கி.பி 1817 இல் அங்கம்பொரவை தடை செய்யும்படி சட்ட ஆணை பிறப்பித்தனர். அதன் பிரகாரம் கி.பி 1817 இல் அங்கம்பொர தற்காப்புக் கலை முற்றாக தடைசெய்யப்பட்டது. எனினும் ஒரு சில குடும்பத்தினரால் இக் கலையானது மறைமுகமாக பயிலப்பட்டு வந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அங்கம்பொர கலை நுணுக்கம்

அங்கம்பொரவின் ஆரம்ப நிகழ்வாக தியானம் இடம்பெறும். அனைத்துக் கலைகளின் வடிவம் இறைவன் என்பதனை எடுத்துக்காட்டுவதற்காவும், எந்தவொரு செயற்பாட்டிற்கும் முன்னர் மன அமைதி வேண்டும் என்பதற்காகவுமே முதல் நிகழ்வாக தியானப் பயிற்சி மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. தியானப் பயிற்சியைத் தொடர்ந்து இரு முக்கியமான அம்சங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

1. முதல்நாள் கலைப் பயிற்சிக்குச் செல்லும் போது மூன்று விளக்குகளின் முன்னின்று உறுதி மொழி செய்தல்.

2. தற்காப்புக்கலைப் பள்ளிக்கு பயிற்சி பெற செல்வதற்கு முன்பு பொலிஸ் அறிக்கை அல்லது கிராம சேவகர் அறிக்கையை தயாரித்தல்.

ஒருநிலையான மனமும், நல்ல நடத்தை மட்டுமே இக் கலைப் பயிற்சி மேற்கொள்வதற்கான தகுதியாக கருதப்படுகின்றது.

நுட்பம்:

அங்கம்பொர் கலையின் அதீத தாக்குதலானது மனித உடலின் நரம்பு மண்டலத்தைப் பாதிப்படையச் செய்கின்றது என ஆசான்கள் கூறியுள்ளனர். சரியான பயிற்சி முறையில்லாமல் செயற்படுத்தப்படின் அவர்கள் பக்கவாதத்தினால் பாதிக்கப்படுவதோடு மரணத்தை தழுவக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகளுண்டு எனவும் கூறுகின்றனர். இச் செயன்முறையின் மூலம் இரத்த ஓட்டமும் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

அங்கம்பொர் கலை மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

1. ஹடபுட்டு (Gataputtu – Locks and grips) கையினால் பற்றித்தாக்குதல்:

கையினால் பற்றித்தாக்குதல் மேற்கொள்ளும் முறை. எதிரியை தனது கைகளினாலும், கால்களினாலும், தலையினாலும் தாக்குதல்.

2. போர ஹாரம்பா (Pora Haramba – Strikes and blocks) பலமாகத் தாக்கியடித்தல்:

பதினெட்டு தாக்குதல் வடிவங்களையும் ஏழு தற்காப்பு முறைகளையும் கொண்டுள்ளது.

3. மருகலா (Maru Kala – Nerve point attacks) நரம்புகளின் புள்ளிகளைத் தாக்குதல்:

எதிராளியின் முக்கிய நரம்புகளில் தாக்குதலினை ஏற்படுத்தி அதீத வலியுடன் கூடிய தீவிர காயத்தினை ஏற்படுத்தல்.

அங்கம்பொரவில் முக்கிய விடயமாக கால் இயக்கம், கை அசைவு என்பன திகழ்கின்றன. அந்தவகையில் முதலில் மூல்லா பானினா (Mulla Panina) உடற்பயிற்சி அல்லது அடிப்படையான கால் இயக்கம் பற்றிய பயிற்சிமுறை மாணவர்களுக்கு பயிற்றுவிக்கப்படும். இதுவே அங்கம் பொரவின் முதலாவது பயிற்சி முறையாகும்.

அதனையடுத்து மேம்பட்ட கால் இயக்கம் என அழைக்கப்படும் காமன் தம்புத்தேகம் பயிற்சி மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும். அடுத்த நிலையில் அங்கம்பொரவில் மூன்று முக்கிய கை அசைவுகள் மாணவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது ஏத்ஹாரம்பா எனப்படும். ஏத்ஹாரம்பா என்னும் போது மாணவர்கள் நான்கு திசைகளிலும் எதிரிகளைத் தாக்குவதைக் குறிக்கின்றது. இதன்போதுதான் உடலின் முக்கிய புள்ளிகளின் இலக்குகள் பற்றி மாணவர்களுக்கான அறிவு ஏற்படுகின்றது. இந்தப் பயிற்சியின் போது மாணவன் எதிராளியின் பலவீனமான புள்ளிகளை இனங்கண்டு, அதனைத் தாக்குதல் மூலம் தன்னை தற்காத்துக் கொள்ளக்கூடிய பயிற்சி அவனுக்கு ஏற்படுகின்றது.

அங்கம்பொரவில் பயன்படுத்தப்படும் ஆயுதங்கள்

கிணறுது. கி.பி 1948 இல் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முடிவற்ற பின்னர் மீண்டும் அங்கம்பொர மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமாகத் தொடங்கியது. அந்தவகையில் 2001ஆம் ஆண்டு ஜாதிக ஹெலல் அங்கம் ஷில்பா கலா சங்கம் எனும் பெயரில் அங்கம்பொர தற்காப்புக் கலையமைப்புநிறுவப்பட்டது. அதேகாலப்பகுதியில் விளையாட்டு அமைச்சினில் அங்கம்பொர பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமையும் அங்கம்பொரவின் இன்றியமையாத தன்மையை சுட்டிநிற்கின்றது. அங்கம்பொரவில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதங்களின் தொகுப்புக்கள் கொழும்பு தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் இன்றும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளமைக்கத்தக்கவிடயமாகும்.

இவற்றைத்தவிர அங்கம்பொர தொடர்பான பல ஒலியங்களை பெளத்த விகாரைகளில் காணக்கூடியதாக உள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. அவை மேல்வருமாறு:

எம்பெக்க தேவாலயம், கடலாதெனிய ரஜமகா விகாரை, சமன் தேவாலய, வங்காதிலக ரஜமகா விகாரை

இத்தகைய தற்காப்புக் கலைகள் இன்றைய நிலையிலும் பல்வேறு விதமாக செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக சீனாவில் குங்பு, ஐப்பானில் கராத்தே, ஜிடோ, தேக்வாண்டோ போன்ற பெயர்களில் இன்றும் தற்காப்புக் கலைகள் பயில்நிலையிலுள்ளமை நோக்கற்பாலது. முழுக்க முழுக்க இலங்கையருக்கே உரித்துடையதான் இத்தகைய தொன்மைப் பாரம்பரிய தற்காப்புக் கலை அழிந்துவிடாமல் இன்னும் உயிர்ப்படுத் திடுபோன்டும்.

ஆயுதங்கள்

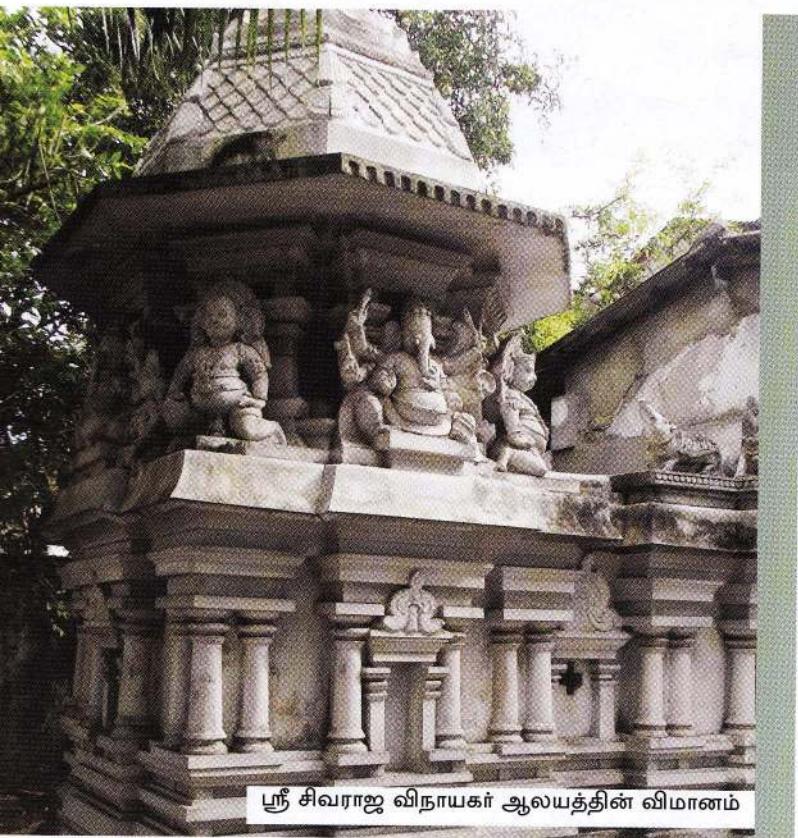
அங்கம்பொர தற்காப்புக் கலையின் போது பல்வேறு விதமான ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குறிப்பாக வேலாயுதம் “Velayudaya” என்ற மைக்கப்படும் உலோகத்தினால் செய்யப்பட்ட சுவக்கு, போர்வாள் போன்றன ஆயுதங்களாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஒட்டு மொத்தமாக 32 உடைவாள் உள்ளிட்ட 64 ஆயுதங்கள் அங்கம்பொர பயிற்சியின் போது பிரயோகிக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடற்பாலது.

தற்காலத்தில் அங்கம்பொர:

கி.பி 1817 இல் அங்கம்பொர தடைசெய்யப்பட்டிருப்பினும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மீண்டும் அக்கலையை புதுப்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றமை அக்கலையின் பிரதிபலித்துக்கூடும்.

ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் ஆலயத்தின் கோழுகி

ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் ஆலயத்தின் விமானம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org savaiyaham.org

200 வருட பகழமைவாய்ந்த ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் கோயிலும் ராம்லால் மகாராஜா தர்மசத்திரமும்

கொழும்பு ஜெயந்திநகர் (ஜிந்துப்பிட்டி) ஸ்ரீ சிவசப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் முன்பதாக வீதியோடு கம்பீரமாக அழகிய நுழைவாயிலுடன் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கும் ராம்லால் மகாராஜா தர்மசத்திரமும் அருள்மிகு ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் கோவிலும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களாகும்.

1813 ஆம் ஆண்டு இந்த தர்மசத்திரமும் ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் கோயிலும் அக்கால பகுதியில் பெரும் செல்வந்தர்களில் ஒருவராக விளங்கிய ஸ்ரீமான் ராம்லால் மகாராஜா மற்றும் அவரது துணைவியர் சிவப்பிரகாச அம்மாள் ஆகியோரால் உருவாக்கப் பட்டவெயாகும். ராம்லால் மகாராஜா வட இந்தியாவில் இருந்து இங்கு வந்து குடியேறியவர் எனக் கூறப்படுகிறது. எனினும் இவரும் இவரது பிற்சந்ததியினரும் யாழ்ப்பாணத்தவர்களோடு திருமண உறவுகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதும் தெரிய வருகிறது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி புரிந்த 19 ஆம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் தமது தொழில் தொடர்பாக கொழும்புக்கு விழியம் செய்த அண்டைநாடுகளின் வணிகர்களும் ஆன்மீகப் பெரியவர்களும் முத்தமிழ் கலைஞர்களும் கப்பல் மூலம் கொழும்பு துறைமுகத்தில் வந்து இறங்கி ராம்லால் மகாராஜா சத்திரம் எனப் பெயர் பெற்று விளங்கிய இச்சத்திரத்தில் தங்கி ஸ்ரீ சிவராஜ விநாகரையும் ஸ்ரீ சுவர்ண வைரவரையும் வணங்கி தமது

கடமைகளை சிறப்பாக நிறைவேற்றிச் சென்றனர் என்பது இச்சத்திரத்துக்குள்ள சிறப்பாகும்.

பெயர் பெற்ற இந்த ராம்லால் மகாராஜா தர்மசத்திரம் மற்றும் ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் கோயிலையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள நுழைவாயில் அலங்கார வேலைப்பாடுகளுடன் ஸ்ரீ ராம்லால் மகாராஜா தர்மசத்திரம் என்னும் பெயருடன் இன்றும் கம்பீரமாகக் காட்சியளிப்பதைக் காணலாம்.

நுழைவாயிலின் ஊடாக உள்ளே நுழைந்தால் இருபக்கத்திலும் வரிசையாக தற்காலத்தில் மக்களின் குடியிருப்புக்களைக் காணலாமாயினும் முற்காலத்தில் இப்பகுதி யாத்திரீகர்கள் வந்து தங்கிச் செல்லும் அறைகளைக் கொண்டு விளங்கின. இங்கு தங்கியிருக்கும் யாத்திரீகர்கள் தவறாது ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் ஆலயத்துக்குச் சென்று வழிபாடியற்றி தமது கருமங்களை நடத்துவது வழக்கமாக இருந்தது.

ஆர். எச். பஸெற் (R. H. Basset) என்பவர் 1932 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 24 ஆம் திங்கி டைம்ஸ் ஒப் சிலோன் சண்டே இலஸ்ரேட்டாட் பத்திரிகையில் “கொழும்பின் மையப்பகுதியில் இல 4” என்னும் தலைப்பில் இந்த தர்மசத்திரம் பற்றி எழுதுகையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“ஜிந்துப்பிட்டி மற்றும் ஜம்பட்டா வீதிகள் இரண்டும் கொழும்பின் மிக மக்கள் சந்தடிமிக்கதும் தாசுபடிந்ததுமான பகுதிகளில் அடங்கும். இந்த இரைச்சல் சந்தடிகளுக்கு எதிர்மாறானது போல் ஒருவர் ஒரு பெரிய அலங்கார நுழைவாயிலின் ஊடாக ஒரு மிக அமைதி வாய்ந்த சூழலுக்குச் செல்ல முடியும்.

இருபக்கமும் முன் புறமாக வரிசையாக அடர்ந்த பெரிய மரங்கள் சூழ்ந்து நிற்க அதனோடு இணைந்து வரிசையாக குளிர்மையான இருள் சூழ்ந்த அறைகளைக் காண முடியும். கிட்டத்தட்ட சௌகரியமாகத் தோன்றும் இந்த அறைகளில் இந்தியாவிலிருந்து வரும் இந்து யாத்திரீகர்கள், ஆன்மீகப் பெரியோர்கள், வறிய ஆனால் மதிப்பார்ந்த தமிழ் மக்கள் வந்து தங்கிச் செல்வார்கள்”.

1940 ஆம் ஆண்டு தசாப்தத்தில் பிரசித்தி பெற்ற இசைக்கலைஞர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்ட ரசிக ரஞ்சனி சபாவின் பொதுக்கூட்டங்களும் 1950 ஆம் ஆண்டுகளில் ராமகான சபை சுர நூல் சங்கம் ஆகியவற்றின் பொதுக்கூட்டங்களும் இச்சத்திரத்தில் நடைபெற்று வந்துள்ளன. மேலும் 1953 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1964 ஆம் ஆண்டு வரை

ராம்லால் மகாராஜா
தர்மசத்திரத்தின்
நுழைவாயில்

ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் கோவிலின் முகப்புத்தோற்றமும் ஆலயத்தில் காணப்படும் அழகிய சிற்பங்களும்

குருகுலம் என்ற பாடசாலை இச்சத்திரத்தில் இயங்கி வந்துள்ளது. சமஸ்கிருத மொழி வகுப்புகள் மற்றும் இந்து கிறிஸ்தவ பெளத்த மத வகுப்புகளும் இங்கு நடைபெற்றுள்ளன.

இவ்வரிசைக் குடியிருப்புகளை வலது இடது புறத்தில் கொண்டுள்ள பகுதிக்கு மத்தியாகச் செல்கையில் நேராகக் கம்பீரமாகக் காணப்படுவது ஓர் அழகிய கட்டிடமாகும். இந்த தர்ம சத்திரம் மற்றும் விநாயகர் ஆலயத்தை உருவாக்கிய ராம்லால் மகாராஜாவினால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த உறைவிடத்தில் சத்திரம் மற்றும் கோவிலின் பராமரிப்பாளர்கள் அக்காலப்பகுதியில் இருந்துள்ளனர். பின்னர் அங்கு சந்ததி சந்ததியாக மகாராஜாவின் குடும்பத்தவர்களே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இருந்து வருத்துக்கும் மேலான பழையமையான இந்த உறைவிடம் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்கு முன்ராம்லால் மகாராஜாவினால் உருவாக்கப்பட்ட ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் கோவிலைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும்.

இன்றைக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகர் கோவில் உருவாக்கப்பட்டது. இக்கோவிலின் மூல மூர்த்தியான விநாயகர் சிலைபோன்று இலங்கையில் காணப்பது அரிது என இங்கு விஜயம் செய்த சமயப்பெரியார்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர். ஆரம்பகாலத்தில் சர்வ லட்சணங்களும் பொருந்திய ஸ்ரீ சிவராஜ விநாயகரோடு ஸ்ரீ சுவர்ண வைரவர், நாகம்மான், முனியப்பர் தெய்வங்களும் பிற்காலப்பகுதியில் ஸ்ரீ காளியம்பான், ஸ்ரீ ஐயப்பன் தெய்வங்களும் இவ்வாலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன.

பிரதானமாக ஸ்ரீமான் ராம்லால் மகாராஜா காலத்தில் இவ்வாலயத்தில் நான்கு காலப்பூஜைகளும் நாள் தவறாமல் அன்னதானமும் நடைபெற்று வந்துள்ளன. இங்கு அக்காலத்தில் அன்னதானத்தின் பொருட்டு ஸ்ரீமான் ராம்லால் மகாராஜாவின் மனைவியான சிவப்பிரிகாச அம்மையாரால் அக்காலத்தில் பூஜையிடப்பட்டுள்ளது. சீட்டுக்களும் உள்ளன.

இந்தக்கோவிலுக்கென்றே அக்காலத்தில் குறிப்பாக ஸ்ரீமான் ராமலால் மகாராஜா காலத்தில் பிரத்தியேகமாக குருக்கள்மார், பூக்கட்டும் பண்டாரங்கள், தேவாரம் பாடுவோர், மேளக்காரர், எடுபிடி வேலையாட்கள், மடப்பள்ளி பணியாட்கள் ஆகியோர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். நித்திய பூஜைக்கு வேண்டிய பூக்கள் அக்காலத்தில் கொழும்பு கோட்டையில் அமைந்திருந்த “கோடெர்ன் கார்டன்ஸ்” (Gorden Gardens) என்னும் பூங்காவில் இருந்து தருவிக்கப்பட்டது. ஜனாதிபதி மாளிகைக்கு அண்மித்ததாக கொழும்பு துறைமுகம் மற்றும் கொழும்பு சங்கப்பகுதிக்கு போகும் வீதியில் புகழ்பெற்ற கோடெர்ன் கார்டன்ஸ் இருந்துள்ளது. பிரிட்டிஷ் ஆளுநர் ஆர்தர் கோர்ட்டன் (1889 - 1890) அவர்களின் பெயரால் இப்பூங்கா பெயரிடப்பட்டது.

இக்கோவிலுக்கு மேலும் ஒரு சிறப்பு உள்ளது. இலங்கையில் முதன்முறையாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு (அரிஜன மக்களுக்கு) திறந்து விடப்பட்ட கோவில் என்ற பெருமையே அதுவாகும்.

இச்சம்பவம் தொடர்பான செய்திகள் சிலோன் சன்டே இலஸ்டிரேட்டட் இதழிலும் (16.10.1932) தினகரன் பத்திரிகையிலும் (17.10.1932) வெளியாகி யுள்ளன.

“தீண்டாமைக்கு சாவுமணி, ஒடுக்கப்பட்ட சோதரர்களுக்கு ஆலயப்பிரவேசம் அனுமதிக்கப்பட்டது”, “சி. ஆர். மகாராஜா ஊக்கம்”; “செக்கடித்தெருக் கோவிலில் யாழ்ப்பாண வாசிகள் பொதுக்கூட்டம்” என்ற தலைப்போடு தினகரனில் வெளிவந்த செய்தியில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:-

“நேற்றைய தினம் கொழும்பில் தீண்டப் படாதோர் அல்லது தாழ்த்தப்பட்டோர் என்றழைக்கப்படுவர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று ஆலயப் பிரவேசஞ் செய்தனர்.

முக்கியமாக யுவர்கள் இவ்வூர்வலத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். காந்திஜியினதும் ஏனைய இந்தியக் தலைவர்களினதும் படங்களைக் கொண்ட கொடிகளைத் தாங்கியவர்களாக தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் பலர் ஊர்வலமாகச் சென்றார்கள். ஆரம்பத்தில் ஊர்வலம் கொழும்பு, கண்ணாரத் தெருவில் இருந்து புறப்பட்டு செக்கட்டித் தெருவழியாகவும் ஆண்டிவால் தெருவழியாகவும் கண்ணாரத்தெரு வழியாகவும் முறையே சென்று ஜிந்துப்பிடித் தெருவை அடைந்தது.

ஆலயத்தின் தூண்களில் காணப்படும் பழையமையான அழகிய சிறப் வேலைப்பாடுகள்

வெரவர் ஆலயத்தின் விமானத்தில் காணப்படும் சிறபம்

வரவேற்பு கூடத்தில்
காணப்படும்

200 ஆண்டுகளைக் கடந்த
மேசை. உலோக அலங்கார
வேலைப்பாடுகளுடன்
கருங்காலி மற்றும்
தேக்கினால்
செய்யப்பட்டது.

முதலாவதாக இவர்கள் ஜிந்துப்பிடித்த
தெருவில் உள்ள திரு.ராம்லால் மகாராஜாவுக்குச்
சொந்தமான பிள்ளையார் கோவிலுக்குச்
சென்றார்கள். தற்போது இவ்வாலயத்தின்
நிர்வாகஸ்தராக விளங்குபவர் ஸி.ஆர்.மகாராஜா
வாகும். அவரது அனுமதியின் பேரில் ஊர்வலமாகச்
சென்றவர்கள் ஆலயத்தில் நுழைந்து காந்திலீ
பேரினால் அர்ச்சனை முதலியவற்றைச் செய்வித்து
பிள்ளையாரை வழிபட்டார்கள். அவர்களுக்கு
விழுதி பிரசாதங்கள் வழங்கப்பட்டன”.

இந்தியாவில் தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கம்
தீவிரமாக இருந்த சமயம் காந்திலீ இலங்கைக்கு
விஜயம் செய்தார். அவர் அவ்வேளை இந்த
ராம்லால் மகாராஜா தர்ம சத்திரத்தில் தங்கினார்
எனக் கூறப்படுகிறது.

எனினும் இக்கோவில் காலப்போக்கில்
வருமானப் பற்றாக்குறை காரணமாக சிறப்பாக
இயங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அத்துடன்
இக்கோவிலின் சொத்துகள் தொடர்பாக பல்வேறு
நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலையும்
ஏற்பட்டது.

கொழும்பு நகருக்குள் வரலாற்றுச் சிறப்பு
மிக்கதும் மிகப் பழைமையானதுமான இந்த
ஆலயமும் சத்திரமும் தற்போது (2002 ஆம் ஆண்டு
முதல்.) தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் திணைக்
களத்தினால் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய இடமாகப்
பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இனி தர்மகர்த்தாவான ஸ்ரீமான் ராம்லால்
மகாராஜா உருவாக்கி பிரதான கட்டித்தை
நோக்கலாம். கோவிலுக்கும் இக்கட்டிடத்திற்கும்
முன்பாக வளர்ந்து நிற்கும் இரு மனோ ரஞ்சித
மரங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மிகச் சிறந்த வாச
னை வீசும் மலர்களைக் கொண்ட இம்மரங்களும்
நூற்றாண்டுப் பழைமை மிக்கவை. இம்மரங்களின்
மேன்மை குறித்து திரு. ஆர்.எச்.பஸெற்றும் இந்த
தர்ம சத்திரம் பற்றிய கட்டுரையில் குறிப்பிட
மிக்கிறார். தற்போதும் பூத்துக் காய்த்துக்
கலுங்கியபடி இம்மரம் காணப்படுகிறது.

நார்சார் அமைப்பினைக் கொண்ட இந்த

சிறந்த வாசனை வீசும் மலர்களைக் கொண்ட,
நூற்றாண்டைக் கடந்துவிட்ட மனோ ரஞ்சித மரம்
உறைவிடத்தின் முன்பாகக் காணப்படுகின்றது.

கட்டிடம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கால கட்டிட அமைப்புகளோடு உறுதி குன்றாமல் காட்சி யளிக்கிறது. வாயில் வளைவுகள் கதவுகள் நிலைகள் யாவும் அக்காலத்தைய மர செடி அலங்கார அமைப்புகளுடன் அழகாகக் காட்சி தருகின்றன. சீமெந்துத் தரையிலும் குறிப்பிடத்தக்க எவ்வித சேதமும் இல்லை. சுவரில் சுண்ணாம்புப் பூச்சைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடியாதவாறு அத்தனை உறுதியாய் இருக்கிறது எனக் குறிப்பிடுகிறார். இக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வாரிக்களில் இளையரான திரு எஸ். ஆர். மாகாராஜா. இவரே தற்சமயம் இக்கோவிலின் திருத்தப்பணிகளில் கவனம் செலுத்துபவராக இருக்கிறார்.

இந்த கட்டிடத்திற்குள் பிரவேசித்ததும் கம்பீரமாகத் தோன்றுவது வரவேற்புக் கூடமாகும். சுவரில் தர்ம சத்திரத்தையும் கோவிலையும் நிர்மாணித்த பூர்மான் ராம்லால் மகாராஜாவின் ஓவியமும் அவரது துணைவியார் சிவப்பிரகாச அம்மையாரின் ஓவியமும் காட்சி தருகின்றன.

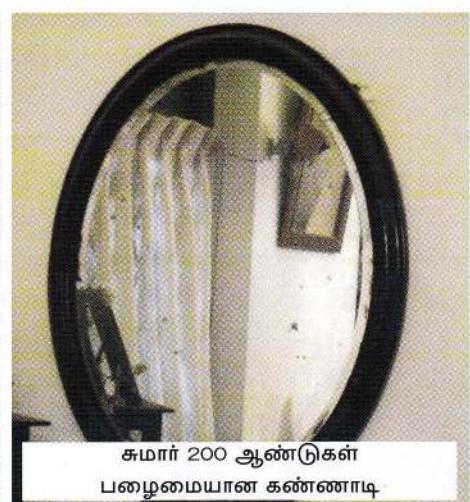
இவை அவரே தமது காலத்தில் செய்வித்து வைத்தவையாகும். ராம்லால் மகாராஜாவின் பேரணான கனகசபை ராம்லால் மகாராஜாவின் படமும் உள்ளது. இவர் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற இசைக்கலைஞர் ஆவார்.

கூடத்தின் நடுவில் காணப்படும் வட்ட வடிவமான மேசையும் மிகப்பழைமை வாய்ந் ததாகும். கருங்காலியினாலும் தேக்கினாலும் செய்யப்பட்ட இந்த மேசையைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்ட அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிக நுணுக்கமானவை. பண்டைய தொங்கு விளக்கு உட்பட வேறு சில பொருட்களும் இக்கட்டிடத்தில் காணப்படு கின்றனவாயினும் பல பண்டைய அரங்கார பொருட்களும் தளபாடங்களும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் அங்கும் இங்குமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு அழிக்கப்பட்டுள்ளன. கோவிலின் திருத்த வேலைகளை செய்து கும்பாடிசேக்த்தை நடத்திவிட தற்சமயம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. *

- லக்ஷ்மி

இரட்டைக் கதவுகள் கொண்ட நிலையில் மரச்சிற்ப வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

சுமார் 200 ஆண்டுகள் பழைமையான கண்ணணாடி

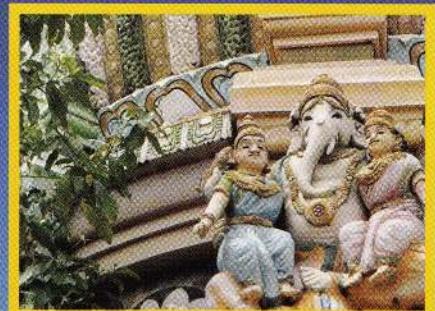
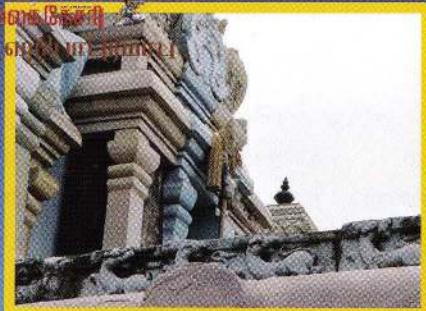

சத்திரத்தில் காணப்படும் தொலைபேசி

200 வருடங்கள் பழைமையான

சிமெந்துத்தரை

‘முதலாவது தேசத்துக்கோவில்’ சிறப்புப் பெற்ற திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம்

- இரா. தெய்வராஜன் (ஓய்வுபெற்ற அதிபர்)

**முருகனின் தங்கவேல்
தங்கிய 2000 தூண்டுகள்
பண்ணமயான பதி**

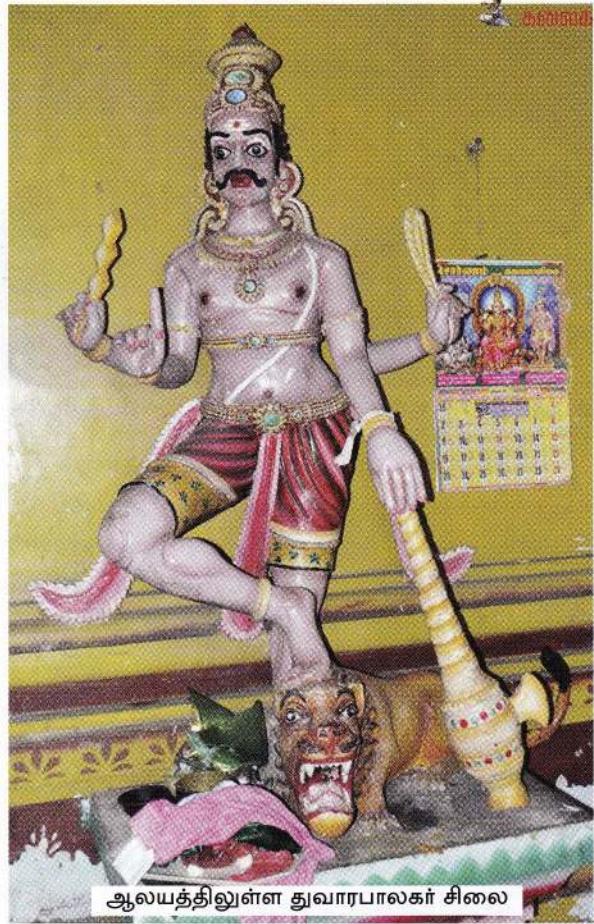
கிழக்கிலங்கையின் வரலாறு படைத்த கோவில்களுள் முதன்மையானது திருக்கோவில் ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுத சுவாமி ஆலயமாகும். இது 2000 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வரலாறு உள்ள பழைமையான கோவிலாகும். முதலாவது திருப்படைக்கோவில் (தேசத்துக் கோவில்) என்ற சிறப்புப் பெற்றது. பண்டைய அரசர்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு மானியங்களும் சீர்வரிசை களும் வழங்கி அரவணைக்கப்பட்ட கோவில் களே திருப்படைக் கோவில்கள் என்று சிறப்புப் பெற்றன.

திருக்கோவிலின் வரலாற்றை இரண்டு கர்ண பரம்பரைக் கதைகள் ஆரம்பித்து வைக்கின்றன. ஒன்று இராவணேஸ்வரன் கதை; மற்றையது முருகனின்குரசம்ஹாரக்கதை. திருக்கோவிலுக்கு எதிரே கடலுக்குள் மூழ்கி உள்ள இராவணன் கோட்டை (இப்போதும் ஏச்சங்கள் தெரியும்) தான் இலங்காபுரியில் இராவண மன்னன் வாழ்ந்த கோட்டையாகும். தினமும் திருக்கோவிலுக்கு இராவணனும் அவனது மனைவியும் வந்து வழிபட்டுச் செல்வார்கள்

‘முருகப் பெருமானின் ஓளி தெறிக்கும் கைவேல், வெள்ளை நாவல் மரத்தில் வடக்கு முகமாகச் சாய்ந்து நின்றது’

ஆலயத்திலுள்ள துவாரபாலகர் சிலை

என்பது ஒரு செய்தி; திருக்கோவிலில் முதலில் சிவன் கோவில்கள் தான் இருந்துள்ளன. சிவபக்தனான் இராவணன் வழிபாடும் இதை மெய்ப்பிக்கும். இப்போதும் அதிகாலைப் பூசை சிவபூசை என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. பெறு மதியான கோவில் சொத்துக்களைப் பாதுகாக்கும் பெட்டகம் சிவத்திரவியப் பெட்டகம் என்றே அழைக்கப் படுகின்றது.

மற்றையது, குரசம்ஹார இறுதி யுத்தத்தில் குரனை இருக்குறாப் பிழந்த முருகப் பெருமானின் கைவேல், எதிரே இருந்த வாக்ர மலையைப் பிழந்து தாமரைப் பொய்கைகளிலும் வங்காள விரிகுடாக் கடலிலும் நீராடி தொடக்குகள் கழித்தபின் கடலோரக் காட்டில் உள்ள வெள்ளை நாவல் மரத்தில் வடக்கு முகமாகச் சாய்ந்து நின்றது. ஓளி தெறிக்கும் இந்தக் தங்க வேலாயுதத்தைக் கண்ணுற்ற வேடர்கள் கொத்துப் பந்தல் அமைத்து வழிபட்டனர் என்பது இரண்டாவது செய்தியாகும்.

இதுவரை நாகர் முனை என்ற பெயருடன் இருந்த ஊர், கந்தனின் பாணம் வந்து உறைந்ததில் இருந்து கந்தப்பாணத்துறை என்றும் வெண்ணா வல்பதி என்றும் அழைக்கப்படலாயிற்று. கி.மு 103 இல் இங்கு வந்த பாண்டியர்கள், முருகனின் தங்கவேல் தங்கிய பதியைக் கேள்வியற்று அதன் மகிமையையும் உணர்ந்து கொண்டனர்; நிரந்தரமாக முருகனுக்கு ஆலயம் அழைக்க முடிவு செய்தனர் | வெள்ளை சித்திரை பெரும்பாலும் இருந்து சிற்பிகளையும் கட்டடக் கலைஞர்களையும் வரவழைத்து புனர்நிர்மாணப்

ஆலயத்தின் உள்வீதி

பலிபீடத்திலுள்ள மயில் வாகனம்

நித்தியழகையில் ஈடுபட்டுள்ள குருக்கள்

பணிகளைத் திறம்படச் செய்தான். இதனால் புத்திர பாக்கியமும் கிடைக்கப் பெற்று மகிழ்ந்தான். மகனுக்கு மனுநேயகயவாகு என்ற பெயரையும் வைத்தான். இவனது தாயாரின் பெயர் தம்பதி நல்லாள் ஆகும். குடிநீருக்கும் பாசனத்துக்கும் என பல குளங்களை வெட்டியதுடன் பெரிய குளமொன்றுக்கு அருகேயுள்ள கிராமத்துக்கு தனது தாயின் பெயரை வைத்து தம்பதியில் என்று பெயரிட்டான். அப்பெயர் மருவி இப்போது தம்பிலுவில் எனவழங்கப்படுகிறது. கலிங்க குமரன் புவனேயகயவாகு, பிரசன்னசித்து ஆகிய அரசர்கள் காலம் இப்பகுதியில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. இவர்களின் பசுமைப் புரட்சியினால் இப்பிரதேசத்தின் சுய நுகர்வு போக ஏராளமான தானியங்கள் இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

திருக்கோவில் முருகனின் அருளால் பிறந்த மனுநேயகயவாகு கி. பி 48 ஆம் ஆண்டில் மன்னாகி திருக்கோவிலுக்கு ஏராளமான சீர்வரிசைகளும் மானியங்களும் வழங்கி கோவிலை மேலும் சீர்படுத்தினான். கோவில்கள் அறப்பணி செய்யும் நிலையங்களாக மாற்றப்பட்டன.

கிராமம் தோறும் ஊர்க் குளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. வயல் நிலங்களுக்கு நீர் பாயக்கூடிய அளவு துரிசி வைத்த பாசனக்குளங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மாகோன் வருகைக்குப் பின் கலிங்க வெள்ளாளர் மேலும் ஏழு குடிகளாக வகுக்கப்பட்டனர். அதில் முதல் மூன்று குடிகளான கண்டங்குடி, சுருவிலிகுடி, கட்டப்பத்தாள் குடி (சங்கரப்பத்தாள்குடி) யினர் திருக்கோவில் சித்தி வேலாயுதன் கோவிலிலும், தம்பிலுவில் கண்ணகி அம்மன் கோவிலிலும் சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர். அவர்கள் குடியிருக்க கோரைக்களப்பு, சங்கமன்கண்டி ஆகிய பகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டன. பூசைக்காக வீரசைவர்களான சங்கமர்களும் தம்பட்டர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர், தம்பட்டர்களின் குடியிருப்புகள் தம்பட்டை என அழைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் வீரசைவரான சங்கம குருக்களுக்குப் பதிலாக சோழனின் செல்வாக்கினால் வேதியரின் ஆகம நெறிகளுக்கு உட்பட்ட பிராமணர்களே பூசை செய்யத் தொடங்கினர். திருக்கோவிலுக்கு இரு பிராமணப் பெண்களைக் கொண்டு வந்தமை பற்றிய கதையும் இப்பிரதேசத்தில் கர்ண பரம்பரையாய் உள்ளது।

பொற்தேங்காய் ஒன்றை ஒரு வண்ணானுக்குச் சள்மானமாகக் கொடுத்து, அக்கா தங்கையான இரு பிராமணச் சிறுமிகளை மாராப்புக்குள் வைத்துக் கடத்தி வந்த செய்திதான் அது. அதில் ஒரு பரம்பரை திருக்கோவிலிலும் அடுத்த பெண்ணின் தலைமுறைகள் தம்பிலுவிலிலும் இருப்பதாக கருதப்படுகின்றது. தம்பிலுவில் - திருக்கோவில் கிராமங்களை அக்கா - தங்கை ஊர் என அழைக்கும் வழக்கு இப்போதும் உண்டு.

பாடுகளை அவர்களின் தாய்வழித் தலைமுறை களான பூபால கோத்திர வண்ணியப் படையாட்சியரிடமே ஒப்படைத்திருந்தனர். இந்த வண்ணியர் உடையார்நிலைமை, போடி முறைகளும் சுதந்திரம் வரை தொடர்ந்தன. மூவேந்தர் காலத்துக் கட்டிடக் கலையும், நிர்வாக முறைகளும் கலந்த கலவையாகவே திருக்கோவில் கட்டிடமும் நிர்வாகமும் உள்ளன. மூவேந்தர் காலத்துக் குடிகளான நாயர், பிள்ளை, காராளர் ஆகிய தென்

ஆலயத்தில் தொடரும் இராஜகோபுர திருப்பணி

மயில் வாகனம் பொருத்தப்பட்ட முருகப்பெருமானின் பெரியதேர்

பண்டுமுறை தவறாமல் எழுதியாய்ப் பகுதித்தீசர் பஸ்திபுரியப் பரவணியாய் அண்டர் தமைச் சாட்சி வைத்து

தத்தம் செய்தான் மாகோன்

என்ற கல்வெட்டுப் பட்டயம் மாகோனின் நிர்வாகத் திறனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இலங்கை சுதந்திரம் அடையும் வரை மாகோனின் வள்ளிமையும் சட்டதிட்டங்களுமே மேலோங்கி இருந்தன. கலிங்க மன்னர்களின் வருடிகார்த்தியப் பொறுப்பில் இருந்தாலும் நிராகாச் செய்ந்

இந்தியக் குடிகளும் இங்கு இருந்த ஆகிக்குடிகளான (இராவணன் - மண்டோதரியின் வாரிச) இயக்கர்களும் (வேடர்) நாகரும் கலப்புற்ற குடிகளே இப்பிரதேச மக்களாகக் கருதலாம்.

பாண்டியர் கால இரண்டாம் சிவன் கோவில் போன்றே திருக்கோவிலும் கருவறை, இடைகழி, அர்த்த மண்டபம் ஆகிய முப்பிரிவுகளாக உள்ளன. காலத்துக்குக் காலம் ஏற்படும் தென் இந்தியப் புதையெடுப்புக்களாலும் இப்பிரதேசத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கோவில் வளர்ச்சி

ஆலயத்தின் வெளிவீதி

க்கான மானியங்களாக சுமார் 356.5 ஏக்கர் நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இதை விட சிவத்திரவியங்களாக தங்கம், வெள்ளியிலான பொருட்களும் நவரெத்தின மாலைகள், பட்டுப்போம்பறங்களும் கோவில் சொத்தாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் இச்சொத்துக் கண அசிதம் (அபகரித்தல்) செய்பவர்கள் கெங்கைக் கரையில் காராம் பசுவைக் கொன்ற பாவத்தைக் கொள்ளக் கடவர் என்ற வாசகம் படைத்த குழிக்கல் வெட்டும் இங்கு உள்ளது.

இதை விட 1803 ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட ஒலைச் சுவட்டில் கோவில் திருக்கவடா (பெட்டகம்) உடைத்துக் களவு போனது முதல் அவை மீளக் கிடைத்தமை பற்றியும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கொள்ளை நடந்த போது வையாளிப் போடியார் நிலைமைப் போடியாகக் கடமையாற்றினார்.

கிழக்கு முகமாகத் திரும்பிய கோயில் என்ற அற்புதத்துடன் மேலும் பல அற்புதங்களை வரிசைப் படுத்தலாம். அதில் தங்கம்மா என்னும் 80 வயதுப் பாட்டி ஏழு வயது சிறுமியாக மாறிய அற்புதத்தை பார்ப்போம். ஏழு வயது சிறுமியாக இருந்தபோதே ஆலயத்தில் எட்டுப் பேருடன்தாளம் போட்டுக் கொண்டு இருந்தாள் தங்கம்மா. படிப்படியாகக் கோயில் தொண்டுபியங்கள் பலவற்றையும் சிறப்பாகச் செய்து வந்தாள். விஜயநாதானம் noolaham.org | aavanaham.org

காரணமாகத் தொண்டு செய்வதில் தொய்வு ஏற்பட்டது. கோவில் நிர்வாகம் 80 வயதான தங்கம்மா பாட்டியை திருப்பணியில் இருந்து விலக்கி வைத்தார்கள். இதைப் பொறுக்க முடியாத பாட்டி பலிபீடத்துக்கு முன்னால் அழுது புலம்பியவாறே மூர்ச்சை ஆகினாள். கண்விழித்தபோது தான் ஆரம்பத்தில் பணிக்குச் சேர்ந்த சிறுமியாகவே இருப்பதைக் கண்டு முருகப் பெருமானின் கருணையை எண்ணி ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தாள். இதைக் கண்ணுற்ற நிர்வாகத்தினர் தங்கம்மாவிற்கு தொடர்ந்து பணியாற்றச் சந்தர்ப்பம் அளித்தனர்.

இதைவிட ஆழிப்போரலையின்போது, கோவில் சிகரத்தையே மூடியவாறு அலை அடித்தபோதும் பூசைத் திரவியங்கள் யாவும் எந்த சேதாரமும் இன்றி அவ்வாறே இருந்ததையும் கற்பக் கிரக சுவாமியின் அலங்காரங்களோ சந்தன குங்குமங்களோ கரையாது அப்படியே இருந்ததையும் அண்மைக்கால அற்புதமாகக் கொள்ளலாம். மொத்தத்தில் உள்ளாட்டு யுத்தத்திலும் சனாமிப் பேரலையிலும் இருந்துதம்மைக்காப்பாற்றியது முருகப் பெருமானே என்று மக்கள் நன்றி சொல்லவதுடன் யுத்தத்தில் உயிர் இழந்தவர்களை முத்தியடைந்தவர்களாகவும் சனாமியில் கூறும் ஆநந்தவர்களை ஜலசமாதி என்னும்

பிறப்பற்ற நிலை அடைந்த புண்ணிய ஆத்மாக்களாகவும் என்னி ஆறுதல் அடைகிறார்கள்.

மூந்ததியாகிய ஸ்ரீ சித்திர வேலாயுத சுவாமியும் வரலாறு பெற்ற கோவிலாக மூன்று வீதிகளைக் கொண்ட தலமாகவும் எதிரே வங்காள விரிகுடாவைத் தீர்த்தக் கடலாகவும் கொண்டதாக இக் கோவில் காட்சி அளிக்கிறது. இராஜ கோபுரம் கட்டும் பணியும் ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

தேரோட்டம் பற்றி வரலாற்றில் (1870) குறிக்கப்பட்டிருந்தாலும் பழைய தேர் இருந்ததற்கு ஆகாரம் எதுவும் காணப்பட வில்லை. பழைய தேர் கடற்கோளால் நீருள் அமிழ்ந்து விட்டதாக கர்ண பரம்பரையாக

நடைபெறும். தொடர்ந்து காலை, மதியம், மாலை என மூவேளைப் பூசைகள் தவறாமல் நடைபெறுகின்றன. நெமித்திய பூசைகளாக சுகல விசேட தினங்களிலும் சிறப்புப் பூசைகள் நடைபெறும். இதைவிட சிவராத்திரி, நவராத்திரி, பிள்ளையார் நோன்பு, கெளரிவிரதம், கந்தசஷ்டி விரதத்தோடு சூரன் போரும் வெகுவிமரிசையாக நடைபெறும். கந்தசஷ்டி விரத நாட்களில் கந்தபுராணம் பாடப்பட்டு அதன் கருத்தை (பயன்) உடனுக்குடன் சொல்லும் மரபு இப்போதும் உண்டு.

ஆடி அமாவாசை மகோற்சவம் எட்டு நாட்களுக்கு முன்னரே கொடியேற்றத்தோடு ஆரம்பிக்கும். திருவிழாக்களின் தொகை

ஆலயத்தின் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பட்ட கற்கள்

கறுகின்றனர். தேர் இல்லாத குறையைப் போக்க உள்ளூர் மரச்சிற்பக் கலைஞர்களைக் கொண்டு 2007 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு தேர்கள் நவீன முறைப்படி இலகுவில் நகர்த்தக் கூடியதாக உருவாக்கப்பட்டு தேரோட்டமும் நடைபெற்று வருகின்றது. சிறிய பிள்ளையார்த் தேரை பெண்களும் பெரிய முருகப் பெருமானின் தேரை ஆண்களும் வடம் பிடித்து சமாந்தரமாக இழுத்துச் செல்லும் காட்சி கண்களை பறிக்கும்.

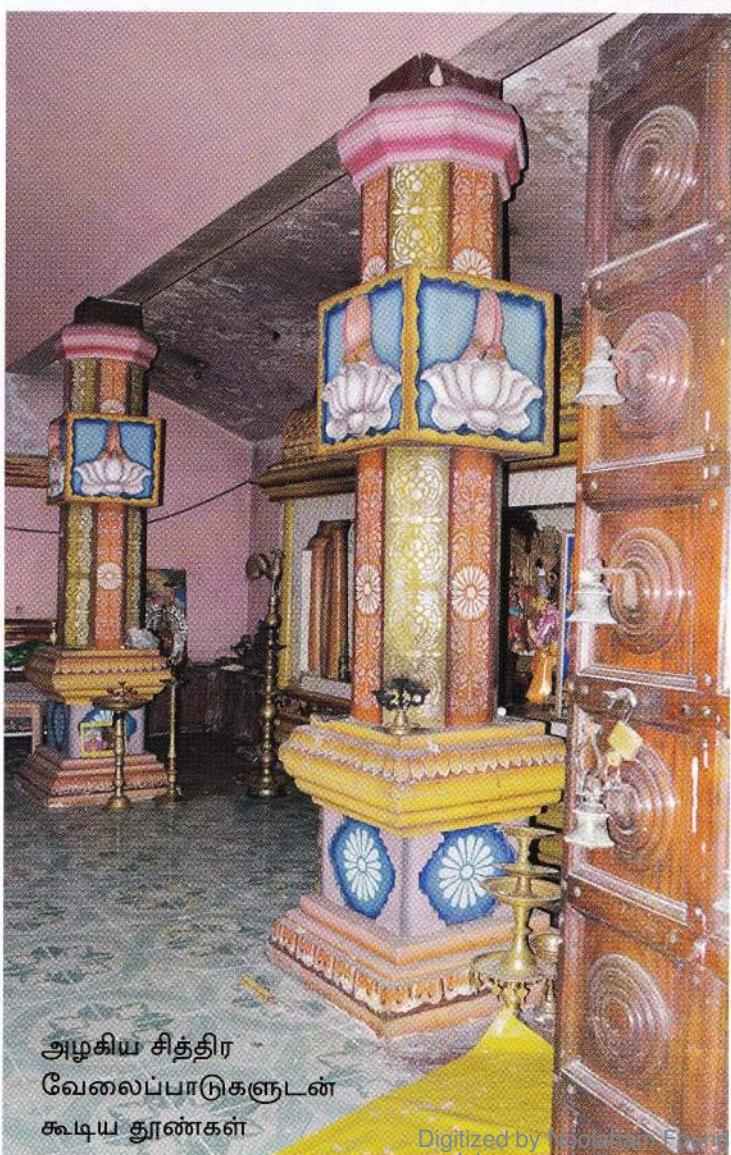
மகோற்சவமாக ஆடி அமாவாசை தீர்த்தத் திருவிழாவைக் கற்றலாம். இதை விட நித்திய பூசையாக அதிகாலை அபிசேகப்பூசை சிவபூசை என்ற பெயரில் அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு

படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு இப்போது எட்டு நாட்களாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எட்டாம் நாள் கடவில் தீர்த்தம் ஆடுதலுடன் நிறைவடையும்.

இந்த எட்டு நாட்களும் ஊரே விழாக்கோலம் கொண்டிருக்கும். சந்திக்கு சந்தி பந்தல் அமைத்து அலங்காரம் செய்திருப்பார்கள். பலவகையான காவடி ஆட்டங்களுடனும் கரகாட்டம், கும்மி, கோலாட்டங்களுடனும் ஊர் கலகலப்பாக இருக்கும். அங்கப்பிரத்ச ணை செய்வோர், கற்புரச்சட்டி எடுப்போர் அரோகரா ஒலியில் திளைத்திருப்பார்கள். மேலாளர், தவில், நாதஸ்வரக் கச்சேரிகள், ஆண்மைகள் சொற்பொழிவுகள், கலை நிகழ்ச்சி

தம்ப மண்டபம்

அழகிய சித்திர
வேலைப்பாடுகளுடன்
கூடிய தூண்கள்

கள் என்பன இனிய நிகழ்வுகளாக அமையும். மேடை அமைத்து நாட்டுக்கூத்து விடியவிடிய ஆடுதல், மற்றும் வம்மி மரத்தில் ஊஞ்சல்களில் ஆண்கள் - பெண்கள் வெவ்வேறாகப் பாடி ஆடும் காட்சிகள் எல்லாம் இப்போது அருகி விட்டன.

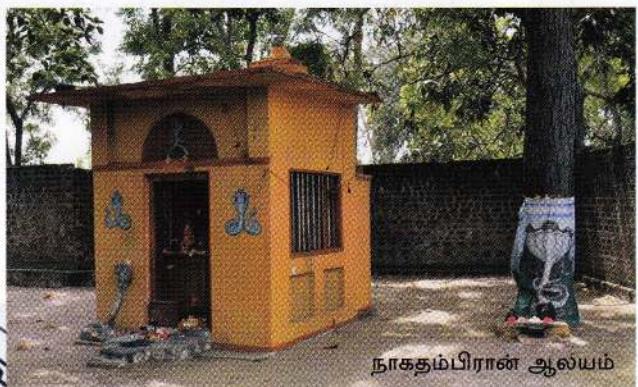
போங்த தேங்காய் உடைத்தல் போட்டி வடசேரி-தென்சேரின்று நடைபெறுகின்றது. அம்மனுக்கு சர்க்கரை அமுது வைக்கும் நிகழ்ச்சியும் அதில் தெய்வம் (பேய்) ஆடுதல், கட்டுச்சொல்லுதல், சவுக்கால் அடித்தல் போன்ற நிகழ்வுகளும் வருடா வருடம் வம்மி மர நிழலில் நடைபெறும்.

கரவாகுப்பற்று, சம்மாந்துறைப்பற்று, பாணமைப்பற்று, அக்கரைப்பற்றுகளில் வாழும் செல்வாக்கு மிக்க குடிகளான பணிக்களார் குடியினர் முதல் நிலையில் இருந்தவர்களே தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தனர். இந்த நிர்வாக முறையை எதிர்மன்னசிங்கன் என்ற சேரத்துப் பணிக்களார் வம்சத்தைச் சேர்ந்த சிற்றரசர் காலம் எனக் கூறும் வரலாறும் உண்டு. இவ்வாறு பலமைல்கள் தொலைவுடைய பல ஊர்களையும் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் கோவிலின் பஞ்சாயத்தாராக இருப்பதால் நிர்வாக உறுப்பினரிடையே தொடர்பாடல் குறைவாகவே உள்ளன.

இதனால் பெரும்பாலும் மகோற்சவ காலங்களில் மாத்திரம் இவர்கள் கூடி முடிவெடுக்கும் நிலை உள்ளது. தலைவர், உபதலைவர், தனாதிகாரி, வண்ணக்கர் போன்ற பஞ்சாயத்தார் அடிக்கடி சந்தித்து ஆலோசனைசெய்யக்கூடியவாய்ப்புக்களை விருத்தி செய்து கொண்டால், கோவிற் பணியாளர்களின் உட்பூசல்கள், கோவில் சொத்துக்கள் பராமரிப்பு மற்றும் கோவிற் காணிகளின் பிரச்சினைகள் யாவற்றையும் சுமுகமாகத் தீர வழிபிறக்கும். தற்போது கூட கோவில் நிர்வாகத்தைச் செயற்படவிடாது நீதிமன்றம் மூலம் தடையாணை பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. கோவில் வங்கிக் கணக்குகள் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. பெறுமதியான ஆபரணப் பெட்டியின் திறவு கோல்கள் நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. எஸ். கே. நடராஜா, எச். டி. கந்தையா, மு. தங்கேஸ்வரி, வெல்லலுர்க்

கோபால், ஏ. செல்வராசு கோபால், டி. கணக்சபாதி
போன்ற வரலாற்றா சிரியர்களது திருக்கோவில்
சம்பந்மான வரலாற்றுக் குறிப்புகளே
இக்கட்டுரைக்கு அடிப்படையாக இருந்தன.

திருக்கோவில் கவிராயர் சற்குணச்செட்டியாளின் பக்தி பாடல்களும் தம்பிலுவிலைச் சேர்ந்த வில்லியம்பிள்ளை (முத்தகதம்பி) அவர்களின் திருக்கோவில் ஊஞ்சல் பாடலும் பதிகமும் சங்கீத பூஷணம் சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் எழுதப்பட்டு கோவிலுர் செல்வராஜனால் தாயாரித்து வெளியிடப்பட்ட திருக்கோவில் முருகன் பதிகப் பாடல்களும் திருக்கோவில் இரா. தெய்வராஜனால் எழுதப்பட்ட சித்தரவேலாயுதன் திருப்பள்ளி எழுச்சி மற்றும் காவடிப் பாடல்களும் என்றும் திருக்கோவிலின் வரலாற்றுச் சிறப்பையும் முருகன் கருணையையும் பறை சாற்றிக் கொண்டே இருக்கும்.

நாகதும்பிரான் ஆலயம்

‘என்றும் சிறப்பு’

திருமலை புனித சூசையப்பர் கல்லூரி

தொகுப்பு: எஸ். வின்சன், ஆங்கில ஆசிரியர், புனித சூசையப்பர் கல்லூரி.

திருமலை புனித மரியான்
பேராலய வளாகத்தில்
ஒரு சிறிய அறையில்
1867 ஆம் ஆண்டு
ஜாலை மாதம்
27 ஆம் திகதி
18 மாணவர்களுடன்
புனித சூசையப்பர் கல்லூரி
ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் புகழ்பூர்த்த புனித சூசையப்பர் கல்லூரி அதன் 150 வருட பூர்த்தியை 2017 ஆம் ஆண்டு கொண்டாடவிருக்கின்றது. பல கல்விமான்களையும் தேசிய மட்டத்தில் வெற்றியீட்டிய விளையாட்டு வீரர்களையும் உருவாக்கிய பெருமை இக் கல்லூரிக்கு உள்ளது.

மறைபரப்புப் பணியை மேற்கொள்ள இலங்கைக்கு வருகைதந்த ஜிரிஸ் நாட்டவரான லூயிஸ் மேரி கீற்றிங் என்ற அமலம் மரித் தியாகி சபையைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்க குருவினால் 1867 ஆம் ஆண்டு ஜாலை மாதம் 27 ஆம் திகதி புனித சூசையப்பர் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திருகோணமலை புனித மரியான் பேராலய வளாகத்தில் ஒரு சிறிய அறையிலே இப்பாடசாலை 18 மாணவர்களுடன் தொடங்கப்பட்டது. அதன் பின்னரே தற்போதுள்ள மின்சார நிலைய வீதிக்கு இடம் மாற்றப்பட்டது.

அக்காலத்தில் ஆங்கிலம் அரச கரும மொழியாக இருந்த காரணத்தால் ஆங்கில மொழி மூல பாடசாலையின் தேவையை அருட்தந்தை லூயிஸ்

125 ஆவது ஆண்டு
நிறைவேமொட்டி
வெளிப்பட்ட
முதல் நாள் தபால் உறை

அருட்தந்தை விள்சன்ட் ஞானப்பிரகாசம் ஞாபகார்த்த கட்டிடத்தொகுதி, அருட்தந்தை பொண்டர் கட்டிடத்தொகுதி, ஆரம்பப் பிரிவு கட்டிடத்தொகுதி ஆகியன உள்ளடங்கலாக மைதானத்துடன் கூடிய காட்சி

உணர்ந்தார். அத்துடன் அக்காலத்தில் உணர்ந்தார் கோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள சகல பாடசாலைகளும் சதேச மொழி மூலமான பாடசாலைகளாகவே காணப்பட்டன. மேலும் ஆங்கிலம் கற்ற இளைஞர்களுக்கு அரசு சேவைகளிலும் பிரித்தானிய முப்படைகளிலும் வேலைவாய்ப்பு அதிகமாகக் காணப்பட்டதால் ஆங்கில மொழிமூல பாடசாலையின் அவசியத்தை உணர்ந்தவராய் இப்பாடசாலையை அவர் ஸ்தாபித்தார். இவர் 1891ஆம் ஆண்டுவரை பணியாற்றி எண்ணிறைந்த பங்களிப்பை செய்தார்.

திருமலை - மட்டக்களப்பு மறைமாவட்ட நிர்வாகம் அமலமரித் தியாகிகளிடமிருந்து இயேசு சபைக் குருக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது. பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த இயேசு சபைக் குருவான் அருட்தந்தை சார்ஸ்ஸ் பொன்னல் அடிகளார் அதிபராக பொறுப்பேற்று 1902 ஆம் ஆண்டுவரை திறமையாகப் பணியாற்றினார். இயேசு சபையைச் சேர்ந்த குருக்கள் பாடசாலையின் கல்வியிலும்

விளையாட்டிலும் பல முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தி சாதனைகளைப் படைத்தனர். அதன் பின்னர் புனித வளனார் துறவற சபை சகோதரர்களின் நிர்வாகத்தின்கீழ் பாடசாலை கொண்டு வரப்பட்டது. 'என்றும் சிறப்பு' (EVER BETTER – Meliora simper) என்ற மகுட வாக்கியத்தின் கீழ் ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின் மீண்டும் இப்பாடசாலையை பொறுப்பேற்று வழிநடத்தும் சந்தர்ப்பம் அமலமரித் தியாகிகள் சபைக்கு கிடைத்தது. அதற்கமைவாக 2003 ஆம் ஆண்டு அருட்தந்தை ஜீவன்தாஸ் பெர்ணாண்டோ (OMI) அதிபராகப் பொறுப்பேற்று சிறந்த பணியாற்றினார்.

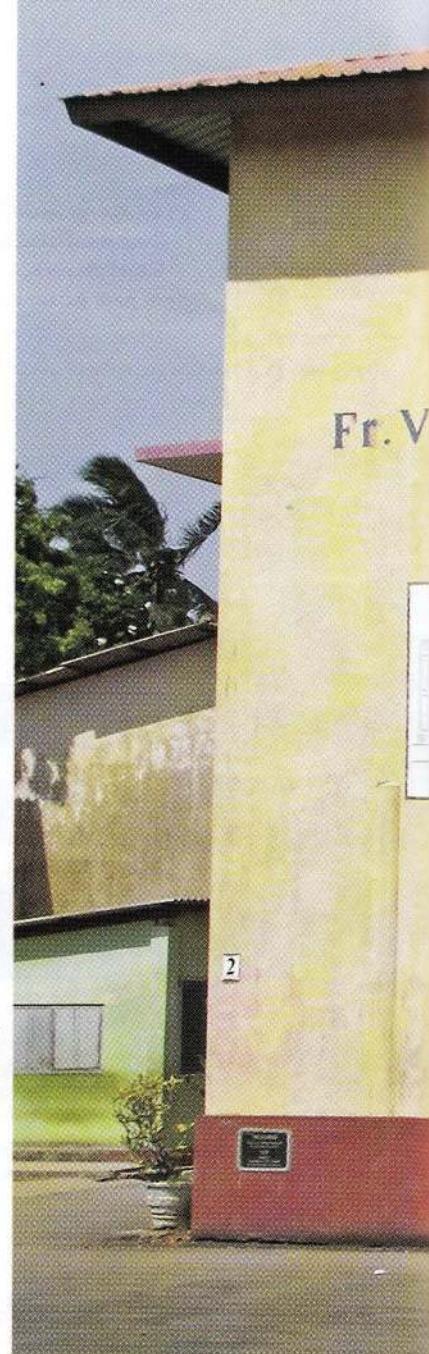
அருட்சகோதரர் ஏ. சூசைதாசன் அதிபராகப் பதவிவகித்த காலமாகிய 1997 முதல் 2003 வரையான காலப்பகுதியில் ஜந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில்களுக்கு மாணவர்களை சிறந்த முறையில் தயார்படுத்தி அநேகரை சித்தியடையச் செய்தார். இவரது காலத்திலே கல்லூரியானது விளையாட்டிலும் தேசிய ரீதியான வெற்றிகளை

ஈட்டிக் கொண்டது. அவரைத் தொடர்ந்து 2012 இல் அருட்தந்தை அன்றனி பொன்சியன் (OMI) அடிகளார் பொறுப்பேற்று கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இக்கல்லூரிக்குரிய சிறப்பம்சமாகவும் பிரதான பணியாகவும் சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட மற்றும் ஏழை, அனாதைப் பிள்ளைகளும் கல்விகற்பதற்கு வாய்ப்பளித்து, அவர்களை சமநிலை ஆரூபமயுடைய பிரஜைகளாக உருவாக்குவது குறிப்பிடக்கூடிய ஒன்றாகும். இது ஒரு கத்தோலிக்க பாடசாலையாக இருந்த போதும் எல்லா மத மாணவர்களும் சமவாய்ப்புப் பெற்று கல்வி கற்கக்கூடிய இடமாக இருக்கின்றது. கிறிஸ்தவ, இந்து, முஸ்லிம் மாணவர்கள் அவரவர் மதத்துக்கேற்றவாறு தனித்தனியாக வழிபாட்டு கடமைகளை நிறைவேற்றும் வசதிகள் உண்டு. இக்கல்லூரி இறை நம்பிக்கையையும் மதச்சிப்புத் தன்மையையும் மாணவர் மற்றும் ஆசிரியர்களிடத்தில் வளர்த்தெடுப்பதில் வெற்றி கண்டுள்ளது. திருகோணமலை மறை மாவட்ட ஆயர் இக்கல்லூரியின் போஷகர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்லூரியின் அலுவலகம் மற்றும் கேட்போர்கூடம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பிரதான கட்டிடத்தொகுதி

Fr. V

கேட்போர் கூடம்

கணனி அறை

மாதிரி வகுப்பறை

nanapragasam SJ rial Block

விளையாட்டு மைதான பார்வையாளர் கூடமும் வகுப்பறைகளும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற தனித்துவமிக்க கட்டிடப்பாணி

நோக்கக் கூற்று:

நவீன யுகத்தில் சமநிலை ஆனுமையுடைய கற்றல் சமூகம்

பணிக் கூற்று:

கல்லீ, பெளதீக, கலாசார வளங்களின் உதவியுடன் நவீன தொழில்நுட்ப விருத்திக்கும் வீழுமிய வீருத்திக்குமான சந்தர்ப்பங்களை வழங்குதல்

அருட்தந்தை ஹேபியர் ஞாபகார்த்த கட்டிடத்தொகுதி

ஙெடி பொன்கலன் மண்டபம்
(125 ஆண்டு நிறைவு ஞாபகார்த்த
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavaniham.org

மைதான பார்வையாளர் கூடத்துடன்
இணைந்த வகுப்பறைகள்

விளையாட்டு மைதான பார்வையாளர் கூடத்துடன் இணைந்த வகுப்பறைகள்

அன்று முதல் இன்றுவரை கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட அதிபர்கள்

அருட்தந்தை
ஏ. கு. குபராவதர்
1932 - 1938

அருட்தந்தை
ஜாலியல் தெய்சன்
1938 - 1947

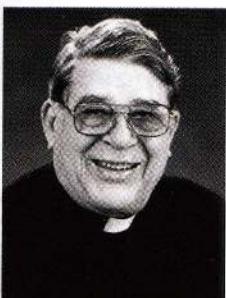
அருட்தந்தை
குளோட் ஆர். டேலி
1947 - 1953

அருட்தந்தை
பிற்றர் சி. பீச்
1954 - 1955

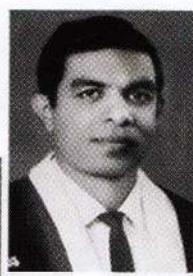
அருட்தந்தை
ஜோன் ஜே. ஹேனி
1955 - 1956

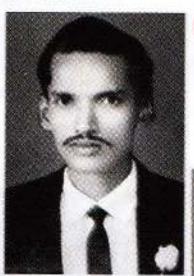
அருட்தந்தை
பெராட்சிக்
பி. பொன்டர்
1956 - 1965

அருட்தந்தை
வின்சன்ட் போல்
ஞானப்பிரகாசம்
1965 - 1968,
1970 - 1985

அன்றனி
சுவாமிநாதன்
1981 - 1985

ஜே. எஸ். கைடி
பொன்கலன்
1989 - 1997

அருட்தந்தை
ஜீவந்தாஸ்
பெரணான்டோ
2003 - 2012

அருட்தந்தை
கொட்டிரி ஜோயல்
(OMI) - உப அதிபர்

திருமதி
திருச்செல்வி சதாகரன்
-பிரதி அதிபர்

அருட்தந்தை
அன்றனி பொன்சியன் அடிகளா (OMI)
(தற்போதைய அதிபர்)

ஆங்கிலம் ஒரு சர்வதேச மொழியாக இருக்கிற காரணத்தால் ஆங்கில மாணவ சம்மேலனம் இங்கு செயற்பட்டு வருவதுடன் ஆங்கில மொழி மேம்பாடும் முன்னெடுக்கப் படுகின்றது. கிறிஸ்தவ மத வழிபாடுகள் ஆங்கில மொழியில் நடைபெறுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமலையில் முதலாவது சாரணர் குழு

1907ஆம் ஆண்டு சாரணியம் உலகளாவிய ரீதியில் உருவாக்கப்பட்டாலும் 1920 - 02 - 01 இல் கிழக்கு மாகாணத்தின் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் புனித சூசைய்ப்பர் கல்லூரியிலேயே க. அ. கனகசபாபதியினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. அக்காலப்பகுதியில் அதிபராக அருட்தந்தை ஜோன் பபீரிஸ்ட் கிரகோரி பொறுப்புவகித்தார். முதலாவது சாரணர் அனியை திருக்கோணமலையிலே ஸ்தாபித்த பெருமை இவரையே சாரும். அந்த அனியானது பாடசாலையில் இன்றுவரை இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

கல்லூரி சாரணர்கள் மக்கள் மேலிருந்த அன்பு, பாசம், கருணை, பற்று, மனிதநேயம், சமாதானம் என்பவற்றை உணர்ந்து வீடுகளுக்குச் சென்று, உணவு மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களைச் சேகரித்து அவற்றை ஏழைகளுக்கு விநியோகம் செய்து வந்ததனாடாக நிர்க்கதியான

ஏழூ மக்களையும் சமூக ரீதியாகவும் அரவணைக்கப் பழகிக் கொண்டனர்.

அருட்டந்தை பொன்டர் அடிகளார் காலத்தில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் முதன் முதலாக ராணி சாரணர் விருதை 1968-07-21ஆம் திகதி ஹென்றி விக்டர் பெற்றுக் கொண்டார்.

1994 ஆம் ஆண்டு அதிபர் ஜே. எச். வெறு. டி பொன்கலன் அவர்கள் காலத்தில் முதன் முதலாக சாரணிய வாத்திய இசைக் குழுவினரை உருவாக்கி வளர்ச்சிப் படிக்கற்களை நகர்த்திச் சென்றார்.

மேலும் 2000 ஆம் ஆண்டு சாரணர் குழுவின் 80 ஆவது ஆண்டு நிறைவின் போது 23 தங்கத் தாரரகைகளை குருளைச் சாரணர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர்.

கல்விச் சாதனைகள்

கடந்த காலங்களில் கல்லூரியின் மாணவர்கள் பலர் க.பொ.த (உ/த) பரிசைகளில் சித்திபெற்று மருத்துவ பீடம், பொறியியற்பீடம், முகாமைத்துவ பீடம், கலைப்பீடம் ஆகியவற்றிற்குத் தெரிவசெய்யப்பட்டு சமூகத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் உள்ளனர்.

2013 ஆம் வருடம் பாடசாலையிலிருந்து பரிசைக்குத் தோற்றிய க.பொ.த (உ/த) கணிதப்பிரிவு மாணவர்களில் 80 சதவீதமான மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தகுதி பெற்றுள்ளனர். உயிரியற்பிரிவு மாணவர் ஒருவர் விசே சித்தி பெற்று மருத்துவபீடத்திற்குத் தெரிவாகியுள்ளார்.

2012 ஆம் ஆண்டில் பாடசாலை புத்தாக்கப்போட்டியில் பங்குபற்றி தேசிய மட்டத்தில் முதலாம் இடத்தைப்பெற்று, மனிதப் பாதுகாப்பு, போக்குவரத்தை இலகுப்படுத்தல் ஆகிய இரு பிரிவுகளில் விருதுகளைப் பெற்றுக் கொண்டது.

2014 ஆம் வருடம் நடைபெற்ற புத்தாக்கப் போட்டியில் மாகாண மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்று தேசிய மட்டப்போட்டியில் பங்குபற்றவுள்ளது.

2012ஆம் ஆண்டில் மாணவன் வைகுமார் ரிஷிகேஷன் தேசிய ரீதியில் தெரிவு செய்யப்பட்டு தாய்வானில் நடைபெற்ற சர்வதேச கணிதப்

போட்டியில் பங்குபற்றி தனிநபருக்குரிய வெண்கலப் பதக்கத்தையும் அணிக்குரிய வெண்கலப் பதக்கத்தையும் பெற்றார். இவ்வருடமும் மாணவன் எம். ஏ. எம். அப்காம் தென்கொரியாவில் நடைபெறவுள்ள சர்வதேச கணிதப் போட்டியில் பங்குபற்றவுள்ளார்.

விளையாட்டுறை சாதனைகள்

புனித சூசையப்பர் கல்லூரி என்றால் கால்பந்தாட்டத்தில் தடம் பதித்த பாடசாலையா? என்றுதான் அனைவரினாலும் கேட்கப்படும் அளவிற்கு கல்லூரி கால்பந்தாட்ட விளையாட்டில் முத்திரைபதித்துள்ளது. அதைவிட கால் பந்தாட்டத்தில் மாத்திரமல்லாது கூடைப் பந்தாட்டத்திலும் கல்லூரி தனது தனித்துவத்தை நிலைநாட்டியுள்ளது.

1966இல் அருட்டந்தை ஈ. ஜே. ஹேர்பியர் பயிற்றுவிப்பாளராக கடமையேற்றபின் கிழக்கு மாகாண பாடசாலைகளுக்கிடையிலான 19 வயது அணியினர் சம்பியன் கிண்ணத்தை சவீகரித்தனர். இவர்தான் கிழக்கு மாகாணத்தில் முதன்முதலாக கூடைப்பந்தாட்டத்தை அறிமுகம் செய்தவராவார். அறிமுகம் செய்யப்பட்ட 1967 ஆம் ஆண்டிலேயே அகில இலங்கை பாடசாலை கூடைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றது.

1962 இல் 19 வயது கால்பந்தாட்ட அணிக்கு ஜே. ஐ. பொன்கலன் அவர்கள் பயிற்சியினித்து அகில இலங்கை கால்பந்தாட்ட சம்பியன் கிண்ணத்தை சவீகரிக்கும் வல்லமையை வளர்த்தார். 1972 ஆம் ஆண்டு கால்பந்தாட்டத்தில் மீண்டும் சம்பியன் கிண்ணத்தை சவீகரித்தது. அதே ஆண்டு அகில இலங்கை கூடைப்பந்தாட்ட போட்டியிலும் பாடசாலை அணி சம்பியன் கிண்ணத்தை வென்றது. இதன் பயிற்சியாளராக அருட்டந்தை ஈ. ஜே. ஹேர்பியர் கடமையாற்றி இருந்தார். பின்னர் மட்டக்களப்பிற்கு மாற்றலாகிச் சென்று புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் கூடைப் பந்தாட்ட வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவினார்.

1989 ஆம் ஆண்டு அதிபராக கடமையேற்ற கைடி பொன்கலன் அவர்கள் தொடர்ந்து விளையாட்டுத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு உதவிகளும் ஒத்தாசைகளும் வழங்கிவந்த வேளை, அதேஆண்டு 12 வயது அணியினர் இலங்கை பாடசாலைகள் கால்பந்தாட்ட சங்க போட்டியில் சம்பியனாக வெற்றிபெற்றது. இதற்கு பயிற்றுவிப்பாளராக அருட்சோதரர் ஏ. சூசைதாசன் அவர்கள் கடமையாற்றினார். அதன்

நிறுத்தற்கடிகாரம்

நூண்தாராசு

திசைகாட்டி

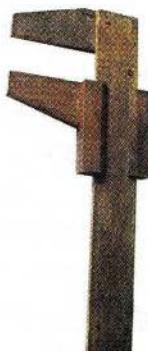
திசைகாட்டி

இரசாயனப்
பதார்த்தங்களை
பாதுகாப்பாக
வைக்கப்
பயன்படும் சாடி

வெப்பமானி

குழிவாடி

வேணியர்
இடுக்குமானி

கல்லூரியின் பெளதீக மற்றும் இரசாயன ஆய்வுகூடங்களில் பாதுகாக்கப்பட்டுவரும் ஆங்கிலேயர் காலத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வுகூட உபகரணங்கள்.

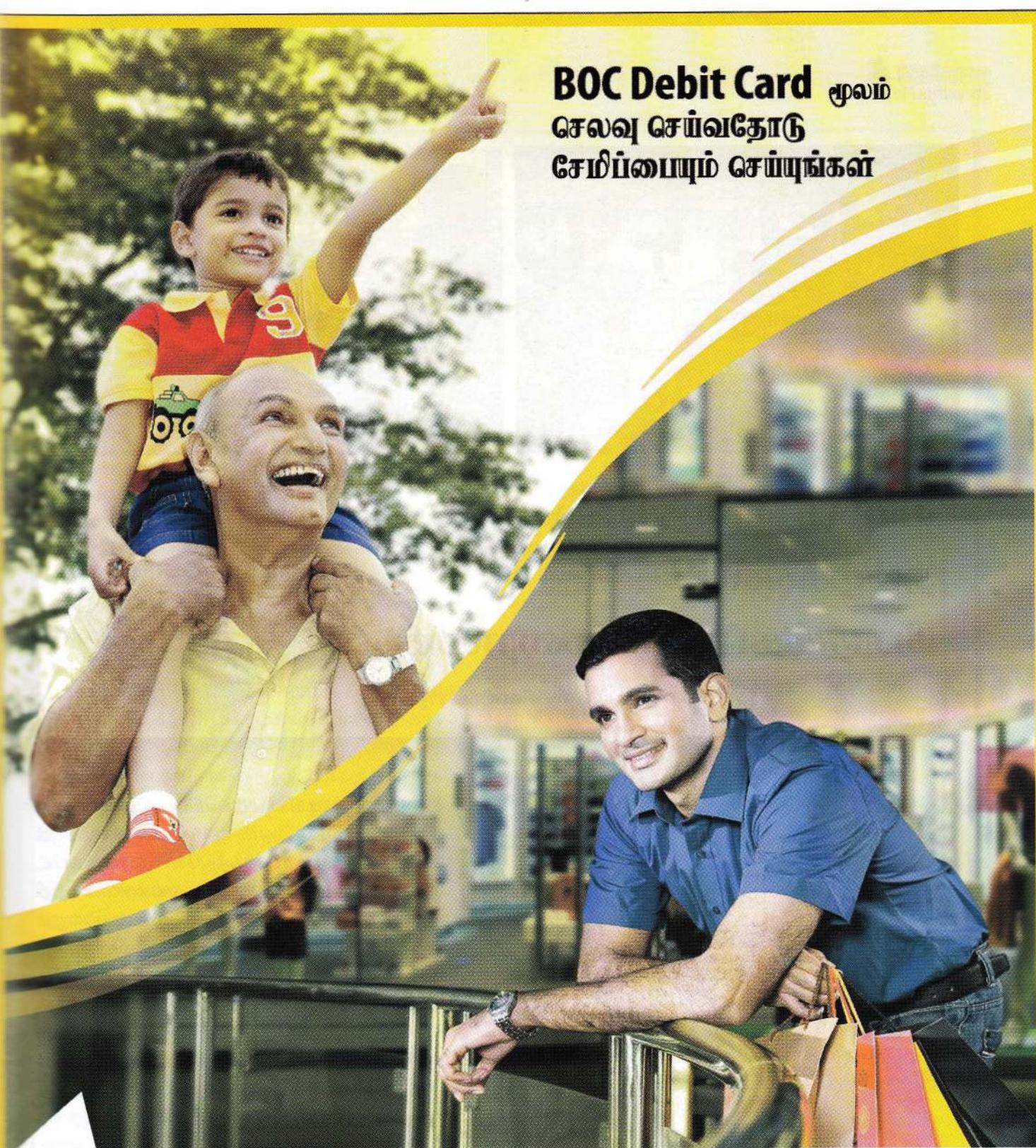
பின்னர் தொடர்ந்து 19 வயது எவ்ரெடி கிண்ண போட்டியில் சம்பியன் கிண்ணத்தையும் பின்னர் 1994 ஆம் ஆண்டு மது ஒழிப்பு போட்டியில் சம்பியன் கிண்ணத்தையும் கல்லூரி சவீகரித்தது. இப்போட்டிகளில் விளையாடிய வீரர்களில் ஒருவரான எஸ். கூபர்ஸன் பாடசாலையில் தற்போது கடமையாற்றுவதுடன் 12 வயது அணியினருக்கு பயிற்சியாளராகவும் இருந்து வருகின்றார்.

1997 ஆம் ஆண்டில் அருட்சுகோதரர் அ. சூசைதாஸன் அவர்கள் அதிபராக கடமையேற்று பாடசாலையை விளையாட்டுப் பயிற்சிப் பாடசாலையாக மாற்றினார். அத்திட்டத்தில் பல மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அரசு உதவியுடன் இலவசமாக கற்றல் மற்றும் விளையாட்டுச் செயற்பாடுகளில் விணைத்திற்றனுடன் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். 2001 ஆம் ஆண்டு அந்த மாணவர்களும் எது பாடசாலை மாணவர்களும் சேர்ந்து அகில இலங்கை பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான கால்பந்தாட்டப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றனர். அதில் விளையாடிய முக்கிய வீரர்களில் ஒருவரான அ. அகிலன் தற்போது பாடசாலை விளையாட்டு ஆசிரியராகவும் கால்பந்தாட்ட பயிற்றுவிப்பாளராகவும் கடமை புரிகின்றார். 2002 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் ஒரு முறை அகில இலங்கை பாடசாலைகள் கால்பந்தாட்ட போட்டியில் சம்பியன் கிண்ணம் வெல்லப்பட்டது. இங்கு முக்கிய விடயம் என்னவென்றால் தொடர்ச்சியாக இருமுறை அகில இலங்கை பாடசாலைகள் கால்பந்தாட்டகிண்ணத்தை வேறொத்தப்பாடசாலையும் வெற்றிகொண்டிருக்கவில்லை என்பதாகும்.

அதிபர் அருட்தந்தை ஜீவனதாஸ் பெர்ணான்டோ பதவிக்குவந்த பின்னர் 2003, 2004 ஆம் ஆண்டுகளில் மீண்டும் அகில இலங்கை பாடசாலைகள் கால்பந்தாட்டத்திலும் அகில இலங்கை பாடசாலைகள் மென்பந்து கிரிக்கெட் போட்டியிலும் சம்பியன் கிண்ணம் வெல்லப்பட்டது. அதன்பின்னர் 2007 ஆம் ஆண்டு மீண்டும் அகில இலங்கை பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் சம்பியன் கிண்ணத்தை பாடசாலை அணியினர் வென்றனர்.

அதன்பின்னர் தற்போது பாடசாலையின் அதிபராக கடமையேற்ற அதிபர் அருட்தந்தை அன்றனி பொன்சியன் (OMI) 2013 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை பாடசாலை 19 வயது அணியினர் மைலோ வெற்றிக் கிண்ணப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தினைப் பெற பெரிதும் தாண்டுகோலாக இருந்தார்.

BOC Debit Card மூலம் செலவு செய்வதோடு சேமிப்பையும் செய்யுங்கள்

BOC
3G
SAVINGS
உங்களும் சேமிப்பு - அன்னாவாகான் மாறி

Digitized by Noolaham Foundation
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

நீங்கள் BOC டெரிட் அட்டோவில் செலவழிக்கும் யோது அந்த செலவு உங்களுக்கு சேமிப்பாகுமென்றால்...

அந்த சேமிப்பு உங்களின் அன்பார்ந்தவர்களின் ஏதர்கால சேமிப்பு நலதுக்காக

உங்களின் பெற்றோர்களுக்காக BOC சிரேவெட் பிரிஜெக்டினின் கணக்கில், குழந்தைகளுக்காக BOC ரண்டெக்குறை கணக்கில் அல்லது நீங்கள் விரும்பும் எந்தவொரு BOC சேமிப்பு கணக்கில் செலவோடு சேமிப்பையும் செய்யுங்கள் படியியல் செலுத்தும் தகுவாயில் ரூபா 100 முதல் 1000 வரை வரும் பணத்திற்கு உங்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப உரிய கணக்கில் வைப்பு செய்யலாம் மேலதிக விபரங்கள் அருகில் உள்ள இலங்கை வங்கி கிளையில்

இலங்கைவங்கி

BOC

யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ்க்கல்வி போதிக்கப்பட்ட முறையை

- பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா

(19ஆம்
நாற்றாண்டைக்
கருத்திற்
கொண்டது)

(ஜான் மாத இதழின் தொடர்ச்சி)
தமிழ்மொழி இலக்கண மரபிலேகூட நம் முன்னோர் சொல்லிலக்கணத்துக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினை எழுத் திலக்கணத்திற்குக் கொடுக்கவில்லையென் பதும் எமது கல்வி மரபினையும், கற்பித்தல் முறையையுமே காட்டி நிற்கின்றது. எழுத்தும் சொல்லும் ஆராய்ந்து கற்றபோதிலும் சொல்லுக்கே முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டிருப்பதை எமது இலக்கண நால்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

ஆசிரியர்கள் நகைச்சவை உணர்வு டனும், சிலேடைப் பாணியிலும் கல்வி போதிப்பதும் அக்காலப் போதனா முறையாக இருந்தது என்பதற்குச் செவிவழிக் கதைகள் பல உள்ளன. எழுவாய், பயனிலை, கற்பித்துக் கொண்டிருக்கும் போதுகவனியாதிருந்த ஒரு மாணாக்களைப் பார்த்து ஆசிரியர் “தம்பி நீ எழுவாய், இங்கிருந்து யாதும் பயனில்லை, வீடு செல்வதே செயற்படுபொருள்” என்று கூறினார் என்றும் கூறப்படுகின்றது. மாணாக்கர்களுக்குப் புரியக்கூடிய வகையில், ஓரளவுக்குப் புறச்சுழலை மனங்கொண்டு ஆசிரியர் காற்பித்தார் என்பதையே

மேற்காட்டிய சம்பவம் நினைவுறுத்துகின்றது. 19 ஆம் நாற்றாண்டுத் தமிழ்க்கல்விப் பாரம்பரியத்திலே முற்குறிப்பிட்டமை போன்ற பல சம்பவங்களைப் பற்றி வயது முதிர்ந்த தமிழ் அறிஞர்கள் இன்றும் கூறுகின்றனர். இலக்கணக் கல்வியினாலும் சிலேடையைக் கையாளுவதும் மரபுவழித் தமிழாசிரியர்களின் வழக்காறாக இருந்தது. பதம், புணர்ச்சி, உரி, இடை என்பன போன்ற இலக்கண வகையீடுகளைச் சிலேடைப் பாணியிலே விளங்கப்படுத்துவதும் மரபுவழிப் போதனா முறையாக இருந்ததென்று அறிய முடிகின்றது. ஓரளவுக்கு வளர்ந்த மாணவர்களுக்கே இத்தகைய சிலேடை வழியிலே தமிழ் இலக்கணத்தைப் போதித்தமைக்கு மிக முக்கியமாக இரண்டு காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

இலக்கணம் கசப்பானதோ, கஷ்டமானதோ அல்ல என்பதைப் புலப்படுத்துவது முதலாவது அமிசம். நகைச்சவை வழி வரும் சிலேடை உணர்வினாலும் கடினமான இலக்கணப் பகுதிகளையும் நினைவிலே வைத்திருக்கச் செய்தல் இரண்டாவது அமிசமாகும். வடமராட்சிப் பகுதியிலே

மரபுவழிக் கல்வியின் இறுதிக் கீற்றாகத் திகழ்ந்த தென்புலோலி கந்தர் முருகேசனிடம் கல்வி கற்றவர்கள், மேற்காட்டிய பாணியிலே அவர் இலக்கணம் கற்பித்ததாகக் கூறுகின்றனர். உதாரணமாக வினைத் தொகைக்கு அவர், ஏறுபட்டி, தளநார் என்று உதாரணம் கூறுவார் என்பதை வகை மாதிரியாகச் சொல்லுகின்றனர்.

தமிழ்மொழிப் பயிற்சியில் மரபுவழி ஆசிரியர்கள் போதியலவுக்கு நகைச்சவையுடனும் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் அபிநியத்துடனும் போதுத்தனர் என்று கூறப்படுகின்றது. கற்பித்தல் முறையில் ஓர் அமிசமாகவே நாம் இதைக் கருதவேண்டும்.

வயதுப் பாகுபாடு இடம்பெறாவிட்டாலும் தராதர வேறுபாடு (வகுப்பு) கவனிக்கப்பட்டே தமிழ்க்கல்வி போதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்ப வகுப்பு, மேல் வகுப்பு என மனத்தளவில் நிலைநிறுத்தியே மரபுவழித் தமிழாசிரியர்கள் கற்பித்தனர்.

மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி மரபிலே
இலக்கணக் கல்வி மிக முக்கியம் வாய்ந்ததாக
அமைந்தது உண்மையெனினும், இலக்கியக்
கல்வியும் பெருமளவுக்கு இடம்பெற்றுள்ளது.
இலக்கணமும் தரவேறுபாடுகளுக்கமைய ஜந்
திலக்கணமும் போதிக்கப்பட்டன. தகுதி கூடிய
மாணாக்கருக்கே பொருள், யாப்பு, அணி
இலக்கணங்கள் போதிக்கப்பட்டன. உயர்
இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்பிப்பதற்
குரிய ஒரேயொரு நடைமுறையையே
பெரும்பாலான மரபுவழித் தமிழாசிரியர்கள்
கடைப்பிடித்துள்ளனர். மனமும், பொருள்
அறிதலும், செய்யுள் இயற்றுதலும் என்று
அவற்றைப் பகுத்துக் குறிப்பிடலாம்.
மரபுவழியில் தமிழ்க்கல்வி பெற்ற அறிஞர்கள்
யாவரும் செய்யுள் செய்யக்கூடிய ஆற்றலுடை
யவர்களாக இருந்தமைக்கு அக்காலக் கல்வி
முறைமை காரணம் எனலாம்.

ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்குத் திண்ணைப் பள்ளியிருந்து கதைகளும் வழக் கழும் இருந்து வந்துள்ளது. பாட்டி கதை மரபிலிருந்து விடுபட்டுப் பள்ளிக்கு வந்த மாணாக்கர்களின் மனநிலையை மகிழ்ச்சி யுடன் வைத்திருக்க ஆசிரியர்கள் கதைகளுவது வழக்கம். ஒரு நாளைக்கு ஒரு கதை என்ற வீதம் கதைகளுப்பட்டதாக அறிய முடிகின்றது. பெரும்பாலான கதைகள் அறநீதி பொருந்திய வையாயும், நகைச்சவையுடையக் போஜியம் poojiyam பூஜையம் poojaiyam அமைந்திருக்கும். காட்டு விலங்குகள், வீட்டு

மிருகங்கள் பேசுவது போலவும், தம்முள் உரையாடியிருப்பது போலவுமான கதைகள் (பெரும்பாலும் கிராமியக்கதை மரபு) இடம்பெற்றனவென்று அறிய முடிகின்றது, இக்கதைகளும் மரபு மிகப் பழங்காலத் திலிருந்தே தமிழில் வழங்கி வந்தது என்பதற்குத் தொல்காப்பிய நூற்பா ஒன்று சான்றாக அமைந்துள்ளது :

பாட்டிடை வைத்த குறிப்பினாலும்
பாளின்றெழுந்த கிளவியி னாலும்
பொருள் மரபில்லாப் பொய்யெமாழி யானும் -
என்று

ഉത്തരവും വകുപ്പും നന്ദിക്കേണ്ട മൊഴിപ്.

மேற்காட்டிய நூற்பாவுக்கு உரையெழுதிய
பேராசிரியர் பொருள் மரபில்லாப் பொய்
மொழியானும் என்னும் தொடருக்கு உரை
யெழுதும் பொழுது பின்வருமாறு கூறுவர்:

ஒரு குரிழியும், ஒருயானையும், தம்முள்
நட்பாடி இன்னுழிச் சென்றன

என்பது போலப் பொய்ப்பட வந்தன
வெல்லாம் பண்டைய தமிழ்க்கல்வி மரபின்
அறாத் தொடர்ச்சியையே யாழ்ப்பானைக்
குடாநாட்டுப் பாரம்பரியத் தமிழ் ஆசிரியர்
களும் கற்பித்தல் முறையில் பேணியுள்ளனர்.
மாண்கூக்கர்களுக்குக் கதைகறும் பண்பு
மரபுவழிக் கல்வியினுடாகவே நிறுவன
வழிவரும் கல்விக்குள்ளும் வந்தது என்று
எண்ணத் தோன்றுகின்றது. ஆறுமுக நாவலரின்
இரண் டாம் பாலபாடத்திலே சிறிய சில
கதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்
தக்கது. அக் கதைகளும் பெரும்பாலும்
கிராமியக் கதைகளின் சாயலுடையவையே,
ஆயினும் செந்நெறிப்பாங்கான உரைநடை
யிலே இடம் பெற்றுள்ளன. பிற்காலத்திலே
பண்டிதமணி சி.கண்பதிப்பிள்ளையும் கதை
கூறிக் கற்பிக்கும் முறைமையைக்
கடைப்பிடித்தார் என்று அவரது மாணவர்கள்
கறுவர். பண்டித மணி கூறிய கதைகள்
கொக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வியில் கற்பித்தல் முறையில் பலங்களும் பலவீணங்களும் இருந்தமை உண்மையெனினும் குறிப்பிடத் தக்க பிள்பற்ற வேண்டிய சில முறைமைகளும் இருந்தன என்பதை இலகுவாக நிராகரித்துவிட முடியாது.

அக்காலச் சூழ்நிலையையும் வசதிகளை
உருவாக்காண்டு ஆராயும்பொழுது அன்பா
கள் இத்தகைய முறைமையொன்றை

வேறு முறைமைகளைக் கையாண்டிருக்க முடியாது. கரும்பலகை, வெண்கட்டி, கடதாசி (கொப்பிகள்), அச்சிட்ட பாடநால்கள், எழுதுகருவிகள் எதுவும் வழக்கத்திற்கு வராத சூழலின்தமிழ்க்கல்வி முறைமையே இதுவரை கூறப்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் மூன்று, நான்கு தசாப்தங்களுக்குப் பின்னரே அச்சிட்ட பாடநால்கள் முதலியனபாவனைக்கு வருகின்றன.

நிறுவன ரீதியான பாடசாலைகளிற் கற்பித்தல் முறை

மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி முறைமைக்கும் நிறுவனவழிவரும் பாடசாலைத் தமிழ்க்கல்வி முறைமைக்கும் இடையே சில ஒற்றுமைகளும் பல வேற்றுமைகளும் காணப்படுகின்றன. அடிப்படை அமைப்பு விதியே மரபுவழிக் கல்வி முறைக்கும் நிறுவனவழிவரும் கல்வி

முறைமைக்கும் வேறுபாடானவை. இந்த வேறுபாடின் அடிப்படையிலேயே தமிழ் கற்பித்தல் முறையும் அமைந்தது எனலாம்.

மரபுவழிக் கல்வியைப் பேணியதின்னைப் பள்ளி மரபிலே நேரகால வரையறை, வயது வித்தியாச வகுப்பு முறை, பாடத்திட்டம் தயாரித்து நடைமுறைப்படுத்தும் பண்பு, தினவரவுப் பதிவு முதலிய பதிவு முறைகள், பரீட்சித்தலும் புள்ளியிடுதலும், தலைமை, உதவி ஆசிரிய மரபு போன்ற நடைமுறைகள் இருக்கவில்லை. இத்தகைய தன்மைகளாலேயே மரபுவழித் தமிழ்க் கல்விக்கும் நிறுவன வழிவரும் தமிழ்க்கல்வி முறைமைக்கும் கற்பித்தல் முறைமையில் வேறுபாடுகள் நிலவினா.

மேலைப்புலத்தார் வருகையையொட்டி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே நிறுவன வழிவரும் பாடசாலைகள் பல நிறுவப்பட்டு ஓரளவுக்கு மேலைப்புலக் கல்வி முறை

மையின் பயன்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கியிருந்த போதிலும், 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே பூரணமான நவீன கல்வி முறையை அனுசரிக்கும் பாடசாலைகள் குடாநாட்டில் தோற்றம் பெறுகின்றன எனலாம். இத்தகைய மரபுக்கு மிகனிமாரும், ஆறுமுகநாவலர் முதலியோருமே காரணம் எனலாம்.

நிறுவனவழிவரும் பாடசாலைகளில் ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட பாடத்திட்டங்கள், நடைமுறைப்படுத்தப்படும் பொழுது கல்வி முறைமை தானாகவே மாறிவிடும். தமிழ் மொழி, தமிழ்ச் செய்யுள்கள் என்று தமிழ்மொழிப் பாடத்தையே இரண்டாக வகுத்தார்கள். இதனோடு பூமிசாத்திரம், வரலாறு, உலக சமாசாரங்கள் என்பன போன்ற வேறு பாடங்களும் இருந்தன. இதனாற் குறிப் பிட்ட ஒரு வரையறையான நேரக்கட்டுப் பாட்டிற்கள் மாணவன் பெறக்கூடிய அதிக பயன்பாட்டைப் பெறும் பொருட்டுப் போதிக்க வேண்டுமென்ற உத்தியோக நிர்ப்பந்தம் ஒன்று ஆசிரியருக்கு உருவானது. அதனிடப்படையில் பெருமளவுக்குத் தமது அநுபவத்தின் அடிப்படையிலே சில வழிகாட்டல்களுக்கு உட்பட்டுப் போதித்து வந்தனர்.

கரும்பலகை, அச்சுப்புத்தகம் முதலியன மனனம் செய்யும் பண்பினைக் குறைக்கத் தொடங்கின. மனதிலே இருத்த வேண்டியதைக் கண்ணாற் பார்த்துப் படிக்கும் வழக்கம் பெருகியது. ஒருவகையில் மாணாக்கனுக்கு இந்தமுறை இலகுவானதாக அமைந்தது. தமிழ் நெடுங்கணக்கிலே உச்சரிப்புக்கு உரியஇடமும் மௌலிகையும் மௌலிகையும் பெறக்கூடியது. முகர், ளகர், னகர், நகர வேறுபாடுகள் கட்டுலன் வழியே தீர்மானிக்கப் பட்டமையை உதாரணமாகச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

நிறுவன வழிவரும் பாடசாலைகளிற் கற்பித்த தமிழாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் மரபுவழிமுறைமைகளைப் பேணியபோதிலும், பிற சாதனங்கள் (அச்சுப்புத்தகம் முதலியன) அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தியது என்றே சொல்லவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு பயிற்சியும் அல்லது பயிற்சிப் பரீட்சையும் நடைபெற்றுள்ளன. இதனாற் சுற்றுப்புறச் சூழல் பற்றிய அறிவையும் உளவியலையும் ஓரளவுக்கு அறிந்து ஆசிரியர்கள் தம் கற்பித்தல் முறைமையைக் கடைப்பிடித்தனர்.

எழுத்து, சொல் (இலக்கணம்), சொற்

தொடர்கள், வாக்கிய அமைப்பு என்ற பயிற்சியின் பின், கட்டுரை எழுதுதல், பந்தியமைத்தல், கடிதம் எழுதுதல் முதலியவை பயிற்றப்பட்டன. இம்முறைமையைத் திண்ணென்ப பள்ளி மரபிலே காண முடியாது. 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியாகிய பாத்திட்டங்களை மனங்கொண்டெழுந்த பாடப் புத்தகங்களினாடு இவ்வுண்மையை அறிந்து கொள்ளலாம். கட்டுரை, கடிதம் முதலிய மரபுகள் தமிழ் மொழியில் உரைநடை புகுந்ததின் வெளிப் பாடே என்று குறிப்பிடலாம். ஆறுமுக நாவலர் முதலியோர் 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழ்க் கல்விப் போதனை முறையிலே பெருமளவுக்குச் செல்வாக்கினைச் செலுத்தி யுள்ளனர்.

தமிழ் இலக்கண நூல்கள் படிப்பதற்கு ஏற்ற வகையிலே பகுத்து, வகுத்து அச்சிடப்பட்டன. வினாவிடைப் பாணியிலே இலக்கண நூல்கள் அமைந்தன. தொல்காப்பியம், நன்னூல், வீரசோழியம் முதலானவற்றின் முக்கியமான அமிசங்களைத் தொகுத்துச் சுருக்கமான இலக்கண நூல்கள் தோன்றின. இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினாவிடை, பாலபாடம், செய்யுள் திரட்டு முதலிய பாடநூல்கள் வெளி வந்தன. இந்நூல்களை ஒருவகை ஒழுங்கு முறையிலேயே ஆசிரியர்கள் போதித்தனர்.

பிழையின்றி எழுதவும் பேசவும் கருவியாகிய நூல் என்றே இலக்கணத்திற்கு வரையறை செய்தனர். மாணாக்கர்கள் பிழையின்றி எழுதவும் பேசவும் பயிற்றுவதே தமிழ்க்கல்வியின் முதலாவது நோக்கமாகக் கருதப்பட்டது.

ஆரம்ப வகுப்பு மாணாக்கர்களுக்குத் தமிழிற் சொல்வதெழுதல் என்னும் ஒரு கற்பித்தல் முறை முதன்முதலாக நிறுவன வழிவரும் பாடசாலைகளிலே தொடங்கி யிருக்கும் என்று கருதலாம். எழுத்துப் பிழைகளைக் களையவும், வாக்கிய அமைப்புக் களை அறிந்துகொள்ளவும், குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தவும் சொல்வதெழுதல் ஒரு பயிற்சியாக அமைந்தது. மரபுவழிக் கல்வியில் உயர் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்ற பின்னரே சொல்லக்கேட்டு ஏடெழுதும் வழக்கம் இருந்தது என்பதை மனங்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்ப வகுப்புக்களில் இருந்தே வாய்மொழிப் பயிற்சியோடு எழுத்துப் பயிற்சியும் தமிழ்க்கலை வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளமை நிறுவனம்

வழிவரும் கல்விப் பயிற்சியின் பலம் என்று கருதலாம்.

செய்யுள்வழக்கே மேலாதிக்கம் பெற்றுவந்த தமிழ்க்கல்விப் பரப்பில் உரைநடை செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்குகின்றது. அரசியல், பொருளாதார, சமூகக் காரணிகள் பலவற்றோடு நிறுவனவழிவரும் கல்வி முறைமையும் தமிழ் உரைநடையின் வளர்ச்சி க்கு ஒரு காரணம் என்று குறிப்பிடலாம்.

மரபுவழிக் கல்வியிற் பரீட்சை என்பது பெரும்பாலும் வாய்மொழியாகவே இருந்தது. படித்தவற்றை, மனனம் செய்தவற்றைப் பரீட்சிப்பதே நோக்கமாக இருந்தது. பெரும் பாலும் பரீட்சையென்ற நோக்கம் இருக்கவில்லை. இதனைப் பேராசிரியர் க.கணபதிப் பிள்ளை தன் வாழ்க்கைச் சம்பவமொன்றினாடு சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அவர் கூற்றின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு :

ஆரிய மொழிகளைத் தவிர தமிழ் மொழியில் எவ்வளவு படித்திருக்கிறாய் என்பது அவருடைய முதற்கேள்வி! அதற்கு யான் - யாழ்ப்பாணத்தில் எனது ஆசிரியரிடம் பஞ்ச இலக்கணமும் படித்திருக்கிறேன். யான் ஒரு சோதனைக்கும் குறித்துப் படிக்காததினால் ஒருவேளை அவற்றில் நல்ல பயிற்சி இருக்காது. அன்றியும் என் தந்தையாரும் என் தமிழ்ப் படிப்பிலேயே கவனமெடுத்து வந்ததினால் சிறுவயது தொடக்கம் தமிழையே பெரும்பாலும் பயின்று வந்திருக்கிறேன் என்றார். அதற்கு அவர் அதுதான் முறையான படிப்பு; நம் முன்னோரும் அப்படித்தான் படித்துவந்தனர் என்றார்.

மேற்காட்டிய பகுதி 19 ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கல்வி மரபில் பரீட்சை முக்கியம் பெறவில்லை என்பதையே காட்டி நிற்கின்றது. பரீட்சை முக்கியம் பெறாவிட்டால் கற்பித்தல் முறைமையும் பரீட்சையை இலக்காக்க

கொண்டு அமைவது சாத்தியமாகாது. ஒரு வரன் முறையான தமிழ்ப் போதனாமுறை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதே அன்றிப், பரிட்சை அடிப்படையில் மாணவரைப் பயிற்றும் முறை தமிழ்க்கல்வியைப் பொறுத்த வரை 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே மரபுவழிக் கல்வியில் முற்றாக நடைமுறைப்படுத்தப் படவில்லை என்றே கருதலாம்.

நிறுவன ரீதியான பாடசாலைகளிலே பரிட்சை முறைமையும் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆண்டுக்கு ஒருமுறை பரிட்சை வைத்து வகுப்பேற்றும் வழக்கம் உருவாகியது. ஒரு வருடம் முழுவதும் படிப்பித்த பாடங்களிலே மனனப்பரிட்சை, எழுத்துப்பரிட்சை ஆகிய இரண்டும் படிக்கப்பட்ட எல்லாப் பாடங்களிலும் நடாத்தப்பட்டது என்று அறிய முடிகின்றது. பரிட்சையை மனங்கொண்ட கற்பித்தல் முறைமையொன்று நிறுவனவழி வரும் கல்வி மரபுடனேயே தொடங்குகின்றது என்று கருதலாம்.

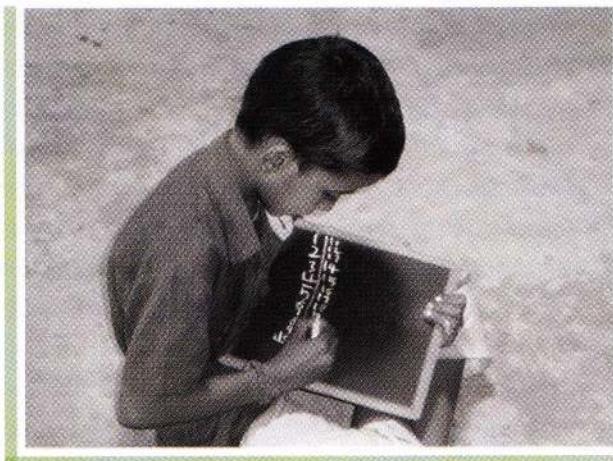
நிறுவனவழிவரும் பாடசாலைகள் பரிட்சை களை நோக்காகக் கொண்டு பயிற்றத் தொடங்கியதும், மரபுரீதியாக இயங்கிய பள்ளிகளும் பரிட்சை முறைமை ஒன்றை அறிமுகம் செய்தனவென்று கருதலாம். காலமாற்றத்திற்கேற்ப மரபு வழியாக இயங்கிய தமிழ்ப் பாடசாலைகளிற் பல மெல்ல மெல்ல நிறுவன வழிவரும் பாடசாலைகளாக மாறின. இவ்வாறான சூழலிலேயே பரிட்சை என்பது முக்கிய அம்சமாகக் கருதப்பட்டது.

நாவலர் பாடசாலை நிறுவுவதற்கு முன்னரே யாழ்ப்பாணத்திற் சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவும் பணி தொடங்கிவிட்டது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே வடமராட்சியைச் சேர்ந்த உடுப்பிடியிலே இத்தகையதொரு பாடசாலை 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே இயங்கிய மைக்கானதகவல்களுண்டு. உடுப்பிடியைச் சேர்ந்த அருளம்பல முதலியார் என்பவர் தருமப்பள்ளிக்கூடம் என்ற பெயரிலே ஒரு பாடசாலையை நிறுவியிருந்தார். இப்பாடசாலையிலே பரிட்சை நடைபெற்றமைக்கான சான்றுகள் பல உதயதாரரைப் பத்திரிகை மூலம் கிடைக்கின்றன. உதாரணமாகப் பின்வரும் செய்தியைச் சுட்டிக் காட்டலாம் :

வண்ணார்பண்ணை கந்தப்பகுமாரன்
இராமலிங்கர் சிறிது நாளைக்கு முன் வட
மராட்சியைச் சேர்ந்த உடுப்பிடியிலே
ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற

கூடத்துக்கு வந்து அப்பள்ளிக்கூடத்து மாணவர்களைப் பரிசோதனை பண்ணித் திருத்தணிகை கந்தப்பையர் குமார் ஆகிய விசாகப்பெருமாள் ஐயரும், களத்தூர் சுவாமி முதலியார் குமாரன் வேதகிரி முதலியாரும் பிழையறப் பரிசோதித்து உரைசெய்து அச்சிற் பதிப்பித்த இலக்கணங்களையும் வேதாகமங்களையும் மாணாக்கரது நன்மைக் காகப் பள்ளிக்கூடத்திலே வைத்து வரும்படி கொடுத்துமன்றிச் சில பல தரித்திரான பிள்ளைகளுக்குத் தன் சொந்தச் செலவாக வஸ்திராகாரம் முதலியன கொடுத்து கல்வி படிப்பதற்கு ஆயத்தம் பண்ணியிருந்தார்.

மேற்காட்டிய மேற்கோள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் நடைபெற்ற பரிட்சை பற்றிய தகவலைத் தருவதோடு கல்வி முறைமையில்

ஏற்பட்ட மாற்றங்களையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. இதனால் 19 ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கல்வி மரபிலே கற்பித்தல் முறை மையில் பரிட்சை என்னும் தேவையும் செல்வாக்குச் செலுத்தியது என்பதை உய்த் துணர முடிகின்றது.

19 ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கல்வி போதனா முறைமையிலே ஆசிரியர் மாணவர்களுக்குப் பலவிதமான தண்டனைகளையும் வழங்கியுள்ளார்கள். கற்பித்தல் முறையோடு தொடர்புபட்டதாகவே தண்டனை வழங்கலும் இடம் பெற்றதெனலாம். இருமரபுப் பாடசாலை களிலும் இருமரபுக் கற்பித்தல் முறைமைகள் காணப்பட்டபோதிலும் அவை ஒன்றோடு ஒன்று ஏதோ ஒருவகையில் தொடர்புபட்டவை யாகவும் அமைந்திருந்தமையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இன்றே உங்கள் இல்லத்தை
நவீன இல்லமாக மாற்றி
அமைத்திடுங்கள்

HSBC Lifestyle Loan ஒன்றுடன் உங்கள் இல்லத்தின் புனர்நிர்மாணப் பணிகளை தள்ளிப் போடவோ தவிர்க்கவோ தேவையில்லை.

உங்களது முதலீடுகளில் மிக முக்கியமானது உங்களது வீடு. அது உணர்வூர்வமாகவும் நிதியாகவும் அமையப் பெற வேண்டும். எனவே தான் HSBC வங்கியாளர்கள் ஆகிய நாம் உங்கள் நிட்டங்களை உண்மைப்படுத்த உதவியாக உள்ளோம். உங்கள் திருத்த வேலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு இன்று ஒரு மோசமான நாள் அல்ல.

- குறைந்த வட்டி விகிதங்கள்
- அடுத்த வேலை நாளில் அனுமதி*
- உத்தரவாதம் தேவையில்லை
- HSBC கணக்கொன்றை வைத்திருக்கத் தேவையில்லை

*நியதிகளுக்கும் நிபந்தனைகளுக்கும் உட்பட்டது.

HSBC Lifestyle Loan ஒன்றிரு விண்ணப்பிக்க அழைப்புகள் 0727 511 533

மெதிக தகவல்களுக்கு பிரேரிஷன்கள் www.hsbc.lk

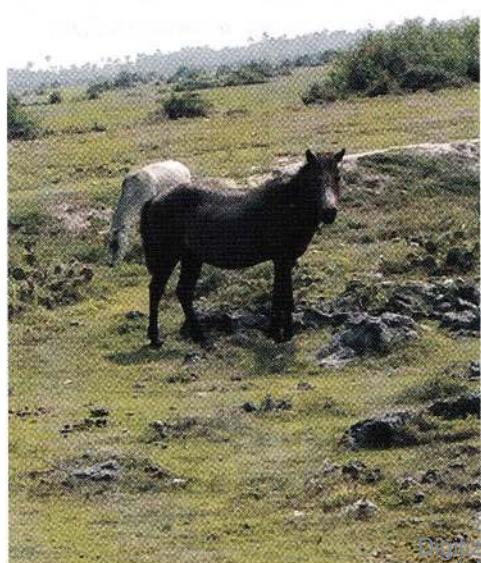
உங்கள் அருகிலுள்ள HSBC கிளைக்கு வருகை தாருங்கள்

நெடுந்தீவில் ஒல்லாந்த செல்வாக்குகள்

‘நாகீன்நகர்’ என்ற நெடுந்தீவு-5

மா. கணபதிப்பிள்ளை

பணிப்பாளர் (தமிழ்), மும்மொழி விருத்திக்கான துரித செயலனி

நெடுந்தீவின் தரையமைப்பும் காலனிலையும் ஒல்லாந்தைப் போன்று இருந்த காரணத்தால் ஒல்லாந்தில் உள்ள Delft என்ற பெயரை நெடுந்தீவுக்கு சூட்டினார்கள். அத்துடன் கடல் வழிப்பாதுகாப்புக் குறித்து ஒல்லாந்துப் படையினர் பெருந் தொகையானோர் குவிக்கப்பட்டிருந்ததுடன் இவர்களின் தரைவழிப் போக்குவரத்திற்காக குதிரைகளும் கொண்டு வரப்பட்டன.

குதிரைகள்

நெடுந்தீவின் தரவை நிலத்தில் காணப்படும் உவர் நில வளர் ஒன்று குதிரைகளுக்குச் சிறந்த உணவாகக் காணப்பட்டது. வரட்சியான காலத்திலும் குதிரைகள் தமது மூக்குகளால் புழுதியை ஊதி புல்வேரைத்தேடி உணவுண்டு வாழும் நிலையை இன்றும் அவதானிக்கலாம்.

பெரிய உருவமுள்ள குதிரைகளே 1688 ஆம் ஆண்டை நூலாகும் நெடுந்தீவில் கொண்டு வரப்பட்டன. காலம் செல்லச்

இந்த லாயத்தில் ஒவ்வொரு குதிரையும் அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தூண்களுக்கு அருகில் வந்து உறங்கின. அதற்காக எண்ணற்ற தூண்கள் முறைப்படி அமைக்கப்பட்டன. இந்தக் தூண்கள் அகலமானதாகக் காணப்பட்டன. ஏனெனில் குதிரைகளின் உடலில் ஏற்படும் கடி போன்ற துண்பங்களிலிருந்து விடுபட இச்சுவர்களில் உரசி உடல் சுக்ததை தேடும் என்பதாகும்.

செல்ல இக்குதிரைகளின் உருவம் சிறுத்துள்ளது என்பர். இன்றும் சில பெரிய குதிரை களைக் காண முடிகின்றது.

இன்று நெடுந்தீவில் 1,500க்கும் 1,750க்கும் இடைப்பட்ட தொகையிலான குதிரைகள் காணப் படுகின்றன. இக்குதிரைகளை போனீஸ் (Ponies) என்று அழைப் பார்கள். யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரின் அனுமதி இன்றி இத்தீவை விட்டு இவற்றை வெளியே கொண்டு செல்ல முடியாது. இக்குதிரைகள் நெடுந் தீவின் சொத்தாக போற்றப் படுகின்றன. சிலர் தமக்குச் சொந்தமாக தங்களது பெயர்க் குறிகளைக் குதிரைகளில் பொறித்து வளர்த்து வருகிறார்கள். நெடுந்தீவில் ஆண்டு தோறும் குதிரை ஒட்டப் போட்டிகள் நடைபெறும். அந்தப் போட்டிகளில் வெற்றி பெறுவோர் நெடுந்தீவு பிரதேச செயலகத்தினால் பரிசுகள் வழங்கி கெளரவிக்கப்படு கின்றனர்.

லாயங்கள்

குதிரைகளை முறையாகப் பராமரித்துப் பேண ஓல்லாந்தர்கள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தனர். குதிரைகள் பகல் நேரம் முழுவதும் தரவைகளில் மேய்ந்து இரைதேடியின், மாலை நேரத்தில் வந்து தங்குவதற்கு லாயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சண்ணாம்பு, கற்றாளை, சர்க்கறை, தேன் போன்றவற்றில் உகவியுடன் மருகைக்

கற்களால் கட்டப்பட்ட இந்த லாயங்களின் இடிபாடுகளை இன்றும் காணலாம். ஒவ்வொரு குதிரையும் அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தூண்களுக்கருகில் வந்து உறங்கியதாக எமது முன்னோர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். அந்த வகையில் எண்ணற்ற தூண்கள் முறைப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளதைப் படங்களில் காணமுடிகின்றது.

குதிரைகள் உணவருந்தும் இடங்களில் நாகதாளிச் செடிகளும் ஈச்சம் பற்றைகளும் சிறுதாவரங்களும் நிறைந்து காணப்படும். அவைகள் இரவில் வந்து தங்குவதற்காகக் கட்டப்பட்ட லாயங்களின் தூண்கள் அகலமானதாக காணப்படும். இதற்கான காரணம் குதிரைகள் தமது உடலில் ஏற்படும் கடி போன்ற துண்பங்களிலிருந்து விடுபட இச்சுவர்களில் உரசி உடல் சுக்ததை தேடும் என்பார்கள். லாயங்களின் மத்திய நடுவில் ஆமை முதுகு போன்ற அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. தற்போது

அவை இடிந்து சீர்க்கலைந்து விட்டன. குதிரைகளின் மலம், சலம் அவைகளின் படுக்கைக்கு இடைஞ்சல் இல்லாத வகையில் அக்கட்டிடங்கள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. ஜீவராசிகளான குதிரைகளின் சேமத்தில் மிகுந்த அக்கறையுள்ளவர்களாக ஒல்லாந்தர் விளங்கினார்கள் என்பதற்கு மேற்படி நடவடிக்கைகள் உதாரணமாகும்.

கேணிகள்

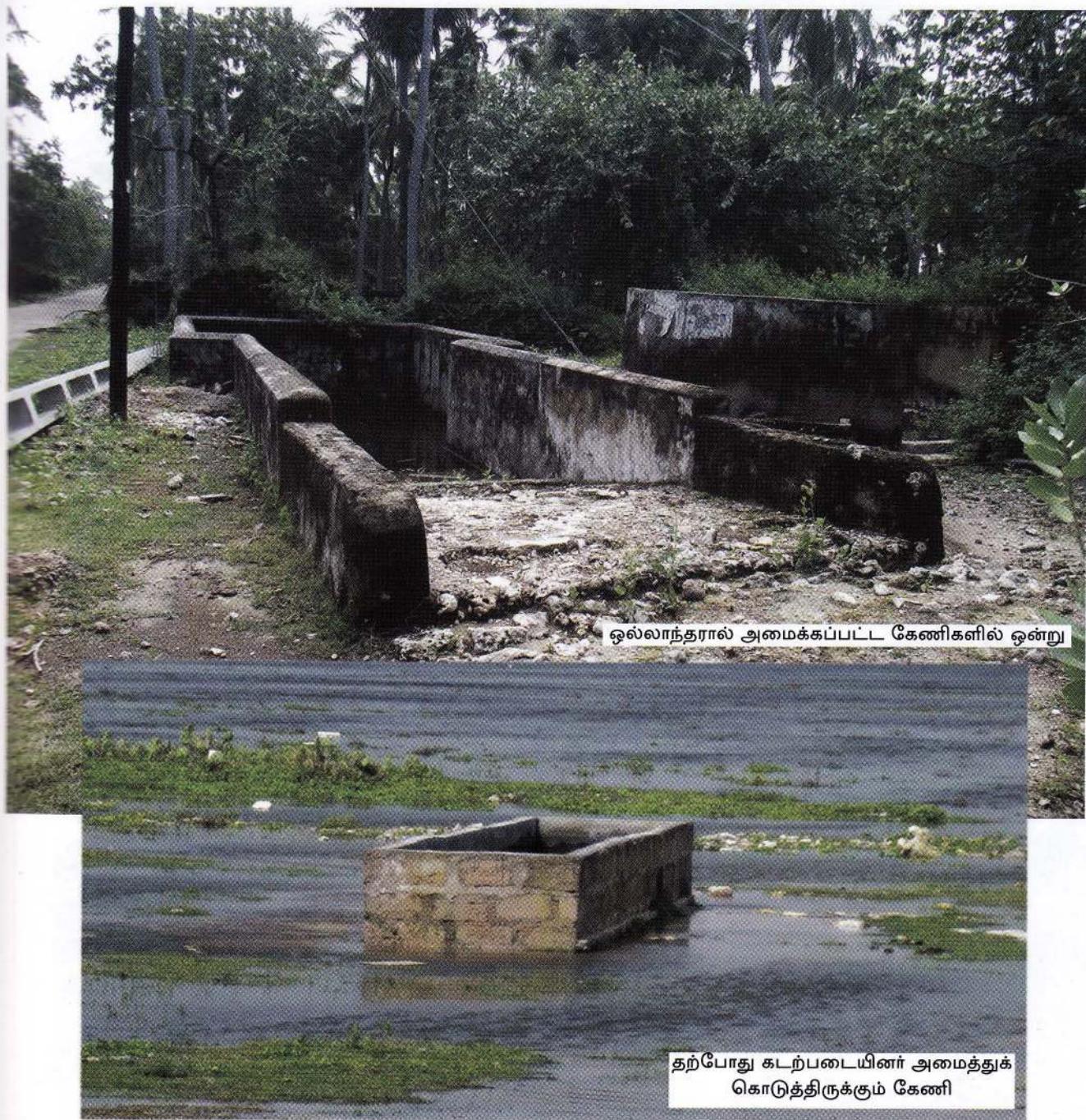
இலங்கையின் அதிவரண்ட பிரதேசமான நெடுந்தீவில் நீண்ட நாட்கள் வரட்சிதான் காணப்படும். எனவே குதிரைகள், மாடுகள் தண்ணீர் குடிப் பதற்காக ஒல்லாந்தர்கள் பல கேணிகளை அமைத்திருந்தனர். அக்கேணிகளில் நீர் அருந்தி சுகமாய் குதிரைகள் வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடுவர். சுதந்திரத்தின் பின்னர் வந்த நெடுந்தீவு பிரதேச சபையினரும் இக்கேணிகளை பராமரித்து வந்ததை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். முன்பு காணப்பட்ட கேணிகளுடன் தற்போது கடற்படை

யினரும் புதுக்கேணிகளை அமைத்து அவற்றில் தண்ணீர் நிரப்பி குதிரைகள், மாடுகளுக்கு தாகம் தீர்க்கும் முறைகளைப் பேணிவருவது பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். எமது பிரதேசத்துக்கு அழகு தரும் குதிரைகளையும் மிருகங்களையும் பாதுகாப்பது எமது தலையாய கடமையாக இருக்க வேண்டும். நெடுந்தீவின் தனிசிறப்புக்கு அதுவும் ஒரு காரணமாகும்.

நெடுந்தீவில் ஆரம்ப காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் சிறந்த விழுமிய பண்புகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தனர் என்பதற்கு சான்றாதாரங்கள் உள்ளன. நெடுந்தீவில் நல்ல தண்ணீர் சில இடங்களில் மட்டும்தான் காணப்படும். ஏனைய இடங்களில் உவர் நீரே காணப்படும். நந்தீர் கிணறுகளுக்கு அண்மையில் பனங்குத்திகள், தென்னங் குத்திகளின் நடுப்பகுதியில் உள்ள சக்கைகளை (சோத்தி) அகற்றி அவற்றை நீர்த் தொட்டிபோல் ஆக்குவார்கள். அதற்கு கொட்டுதொட்டி என்று பெயர். வீதியால் போவோர் வருவோர் அவற்றில்

இரவில் குதிரைகள் பாதுகாப்பாகத் தங்குவதற்காக ஒல்லாந்தர் காலத்தில்

தண்ணீர் நிரப்பி விட்டுத்தான்
போவார்கள். ஏனெனில் தாகத்தால்
வாடும் ஆடு, மாடு, குதிரைகள் தம்
தாகம் தீர்ப்புதற்காக ஆகும்.

அதேபோல் எமது முத்து
 பரம்பரையினர் வீட்டை வீட்டு
 வெளியே செல்லும்போது அரிவாள்
 அல்லது கத்தி ஒன்றையும் எடுத்துக்
 கொண்டு செல்வார்கள். ஏனெனில்
 போகும் வழியில் தனக்கு எட்டிய
 தூர்த்தில் உள்ள ஆல், இத்தி போன்ற
 மரங்களின் கொப்புகளை ஒவிடு
 வீம்கத்திலிட்டுப் போவார்கள் என்னில்

வரட்சியால் மேய்ச்சலுக்கு பசம்புற்கள் அற்று நிற்கும் விலங்குகள் உண்பதற்காகவாகும். இவை தமது வீட்டு விலங்குகளுக்காக அல்ல; ஊரில் உள்ள விலங்குகள் அனைத்திற்கும் ஆகும். இத்தகைய ஜீவகாருண்ய விழுமியங்கள் நிறைந்த அம்மக்களின் வாழ்க்கை எளிமையான சாதாரண நடத்தையாகக் காணப்பட்டது.

Digitized by srujanika@gmail.com

நெடுஞ்சில் காணப்படும் அரியமரம்

പെരുക്ക് മാമാകുമ്പ് ഇക്ക്

പെരുക്ക് മാമാകുമ്പ് ഇക്ക്

விபாகநுச்சன நூல்
உதவுப்பொறுத்தம்

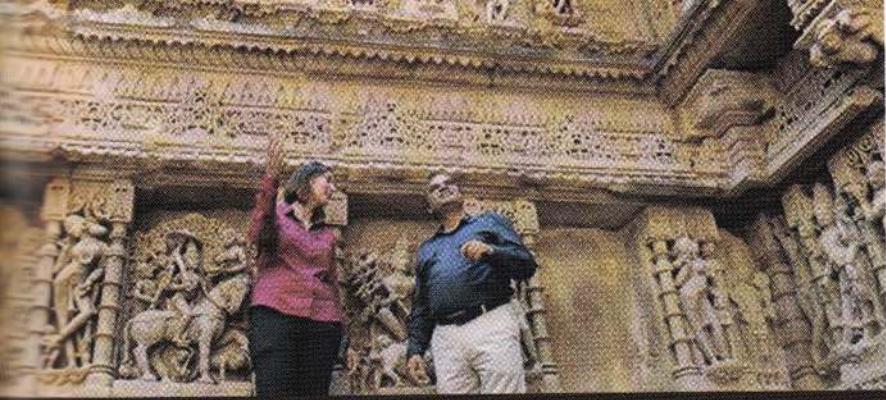

ஓல்லாந்தர்களால் கொண்டு வரப்பட்டது. இத்தகைய மரத்தை மன்னாரிலும் காணலாம். இம்மரத்தின் பட்டையும் இலையும் குதிரைகளுக்கான மருந்தாகும். பூனைக்கு வருத்தம் வந்தால் பூனை மணங்கி என்ற தாவரத்தைச் சாப்பிட்டுச் சுகமாக்கி கொள்வது போல், குதிரைகள் இப்பெருக்குமரத்தின் இலைகள், பட்டைகளை உண்பதால் ஆரோக்கியமாக நீண்ட காலம் வாழ்வதாகப் சொல்லப்படுகின்றது.

நெடுந்தீவு கிழக்கில் இரண்டு இடங்களில் இத்தாவரம் காணப்படுகிறது. 20 அல்லது 25 மனிதர்கள் இரண்டு கைகளையும் கோர்த்துப் பிடித்தாலும் சுற்றிவர முடியாத பாரிய அடியைக் கொண்ட இம்மரத்தின் அடியில் காணப்படும் பொந்தில் பலர் பதுங்கி இருக்கக் கூடிய பெரிய குகை போன்ற அமைப்புக் காணப்படுகின்றது. சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவரும் இத்தாவரம் கிழப்பாக

பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். பெயர் பொறித்தல், பட்டையை கிழித்தல் போன்றவற்றால் இம்மரம் பட்டுப்போக வாய்ப்புண்டு. எமது புராதனங்களையும் தாவரங்களையும் நாம் காப்பற்ற வேண்டுமல்லவா? மன்னாரில் அம் மரத்தைச் சுற்றி மணல் பரப்பி சங்கிலி போட்டு எவரும் அயலில் போகாது பாதுகாப்புடன் உல்லாசப் பிரயாணிகள் பார்க்க ஒழுங்கு செய்துள்ளனர். அத்தகைய நடவடிக்கைகளை நாமும் பேணினால் எதிர்காலத்திலும் இச்சு வடுகளை பாது காக்கலாம்.

பதான் ராணி படிக்கிணறு உலக தொல்லியல் மரபுரிமை பட்டியலில்

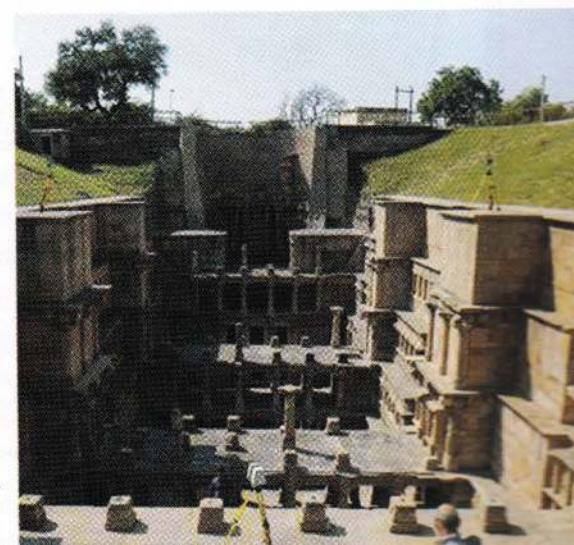
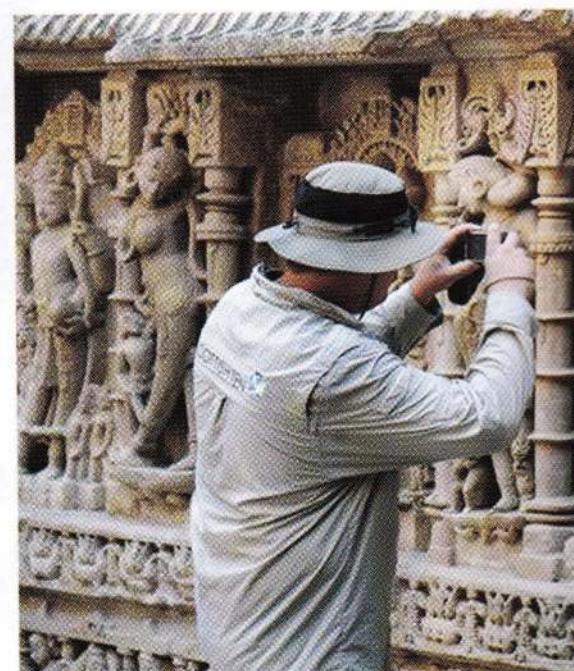
இந்திய குஜராத் மாநிலத்தின் அஹமதாபாத்தில் இருந்து சுமார் 120 கிலோமீட்டருக்கு அப்பாவுள்ள பதான் என்னும் இடத்தில் உள்ள ராணி- கி- வாவ் (Rani-Ki-Vav-மகாராணியின் படிக்கிணறு) உலக தொல்லியல் மரபுரிமை பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. டோஹா கட்டாரில் நடைபெற்ற (ஜூன் 2014) யுனெஸ்கோவின் உலக தொல்லியல் மரபுரிமை கூட்டத் தில் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு தரப்பட்டுள்ள படங்கள் 2011 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 21 ஆம் திதி எடுக்கப்பட்டவையாகும். (ஏ.எவ்.பி) ராணி படிக்கிணறு (Rani-Ki-Vav) மகாராணி உதயமதியின் உத்தரவின் பேரில் அவரது கணவரான அரசர் முதலாம் பீம்தேவின் நினைவாக கி.பி 1063 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டாகும். வாவ் என அழைக்கப்படும் இப் படிக்கிணறு பின்னர் சரஸ்வதி நதி பெருக்கெடுத்ததையடுத்து நீராலும், மண்ணாலும் மூடப்பட்டு 1980 ஆம் ஆண்டுகள் வரை அப்படியே மூடப்பட்டுக் கிடந்தது. 1980 களில் இந்திய புதைபொருள் ஆய்வு நிலையம் அகழ்வு வேலைகளை மேற்கொண்டபோது அங்குள்ள சிற்பங்கள் பழைய நிலையிலேயே காணப்பட்டன.

இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த படிக்கிணறுகளில் ஒன்றான ராணி கி வாவ் பண்டைய தலைநகரத்தின் மிகப் புகழ்பெற்ற பரம்பரைச் சொத்தாக விளங்குகிறது. குஜராத்தின் கிணறுகள் வெறும் நீர் எடுக்கும் இடம் மாத்திரமல்ல. இதில் ஆன்மீக ரீதியான முக்கியத்துவமும் உள்ளது. ஆரம்பத்தில் ஓர் எளிமையான கிணறு என நினைத்தே கட்டப்பட்டாலும் தெய்வ உருவச்சி லைகளும் அங்கு செதுக்கப்பட்டிருப்பதால் காலன்கு செல்ல செல்ல அங்கு நீரின் புனிதம் பழைமைக் கோட்பாட்டின்படி பேணப்படுவதாகின்றது.

நிலமட்டத்தில் உருவாக்கப்படும் படிகள் கீழே செல்லச்செல்ல கட்டப்படும் தூண்கள் உள்ள பெரிய கூடாரங்கள் வழியாக ஆழ்கிணற்றுக்கு செல்கிறது. அங்குள்ள ஏழு தாழ்வாரங்களிடையேயும் எண்ணாறுக்கும் மேற்பட்ட நேர்த்தியான சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

இதன் மத்திய கருப்பொருளாக விளங்குவது தசாவதாரம் அல்லது விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்களாகும். இதில் கௌதம புத்தரும் அடங்குவார். இந்த அவதாரங்களுடன் சாதுக்கள், பிராமணர்கள் மற்றும் அப்சரப் பெண்களும் காணப்படுகின்றனர். கீழே கிணற்றின் நீர்மட்டத்தில் ஷேஷாஷ்யி விஷ்ணுவின் உருவச்சிலையைக் காணலாம். அங்கு விஷ்ணு பகவான் ஆயிரம் தலையையுடைய ஆதிசேஷன் என்றும் பாம்பின் மீது ஆம்கடியில் கொண்டிருக்கிறார். அதாவது அங்கு எல்லாந்து கொட்டுகின்ற மத்தியில் கொள்கிறார் எனக் கருதப்படுகிறது.

மலையக இலக்கியத்தின் விசைத் தளத்தை வடிவமைத்த சி. வி. வேலூப்பிள்ளை

- பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

ஆக்க நிலையிலும் அழகியல் நிலையிலும் மலையக இலக்கியம் என்ற தனித்துவமான அலகினை உருவாக்கிய முன்னோடிகளுள் ஒருவர் சி.வி.வேலூப்பிள்ளை என்ற மக்கள் படைப்பாளி. இந்திய விடுதலை இயக்கம், காந்திய அலை, தமிழகத்திலே தோற்றம் பெற்ற புதிய எழுத்து வடிவங்கள், கவியரசர் தாகூரின் அழகியற் சிந்தனைகளின் கவிப்பு, ஆங்கில மொழி வாயிலான மார்க்சியச் சிந்தனைகளின் பரவல், புலம்பெயர் வாழ்க்கையின் அவலங்கள் என்ற பின்புலங்களில் இருந்து மேலெழுந்த சிருஷ்டியாளர் தான் சி.வி. அவர்கள்.

இவ்வாண்டு அவரின் நூற்றாண்டு. சமூக வினைப்பாட்டாளராகவும் (Activist) ஒடுக்குமுறை விடுவிப்பு இயக்க இலக்கிய வாதியாகவும் விளங்கிய அவரின் நூற்றாண்டு கனதியான கருத்தியற் சிந்தனைகளை மீள அருட்டி விடுகின்றது. அவரது பதிவுகளினதும் பங்களிப்புக்களினதும் அருட்டல்களினதும் தொடர்ச்சி மலையகத்தில் தொடர்ந்து நீண்டு கொண்டேயிருக்கின்றது. அந்த நீள் வளர்ச்சியை 1987 ஆம் ஆண்டிலே தரிசித்த

இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“முன்னோடிப் பரம்பரையின் மதுமை எழுத்தாளர் மறைந்துவிட்டார். அவரது வாரிசாக இன்னுமொரு பரம்பரை இலங்கையில் மலையகத்தில் வளர்ந்து வருகிறது. ஏக்கப் பெருமூச்சு விடுவதற்காக அல்ல வீரகாவியம் படைப்பதற்காக” (நாடற்றவர் கதை முன்னுரை) காலனித்துவ காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி வழி ஊட்டம் பெற்ற சி.வி. அவர்கள் ஆழ்ந்த வாசிப்புப் பின்புலத்தோடும் மலையகத்துத்தளரா வாழ்க்கையின் அவலங்களை ஊடுருவிக் காணும் புலக் காட்சியோடும் எழுதப் புகுந்தார். கவியரசர் தாகூரின் எழுத்துக்களில் வினைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அழகியல் விசை சி.வி. அவர்களது ஆக்கமுயற்சியை மேலும் அருட்டி விட்டது.

இருபது வயதிலேயே இளைஞர் சி.வி. எழுத்த தொடங்கி விட்டார். தாகூரின் எழுத்துக்களை இலட்சிய மாதிரிகைகளாகக் கொண்டு பத்மாஜனி என்ற ஆங்கில இசை நாடகத்தை எழுதினார். தாகூர் இலங்கைக்கு வந்த பொழுது அந்த எழுத்தை அவரிடம் சமர்ப்பித்து ஆசி பெற்றுக் கொண்டார். தாகூரின் அழகியற் சிந்தனைகள் அக்காலத்தில் விசை கொண்ட வடிவமாக மேலெழுந் திருந்தது.

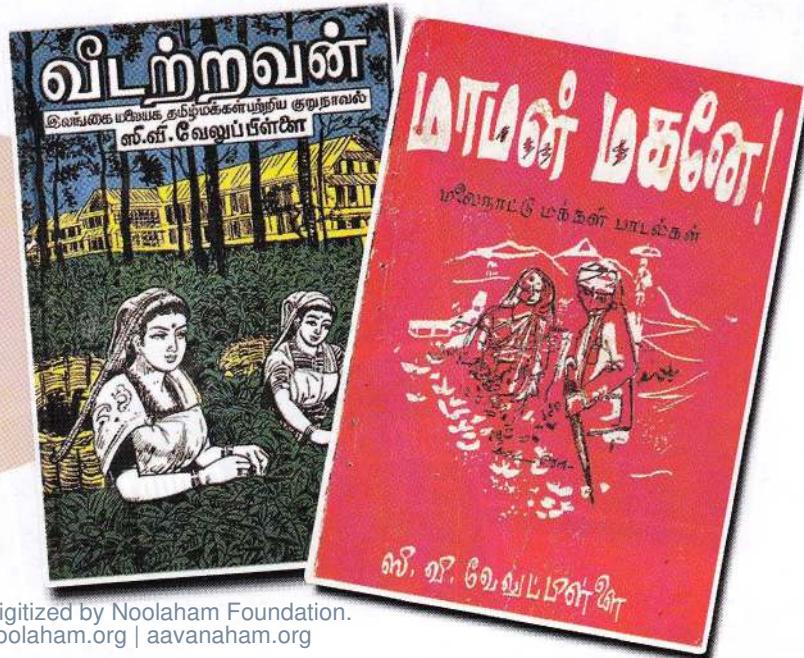
1930 ஆம் ஆண்டில் மலையக இலக்கியம் தொடர்பான அவதானிப்பை இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“அக்காலத்தில் மலையகத்தில் உள்ள ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுதுகின்றார் என்பது வியக்கத்தக்க சாதனையாகின்றது. இலங்கையில் புதிய இலக்கியம் அரும்பிக் கொண்டிருந்த ஆரம்பக் கால கட்டத்திலேயே மலையக இலக்கியமும் மணம் வீசியது என்றால் நமது கவிஞர் எத்தகைய சாதனை புரிந்துள்ளார் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.”

மலையக மக்களின் ஆழ் மனப் பதிவு களோடு ஊடுருவிய நாட்டார் இலக்கியங்களைத் தரிசிப்பதன் வாயிலாக ஆழ்ந்த அனுபவங்களின் கலைச் சுவடுகளை வெளிக் கொண்டு வர முடியும் என்ற கருத்தில் சி.வி. நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் கவியரசர் தாகூரும் வங்கத்து நாட்டார் கலைகளை மீட்டுருவாக்கல் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தமை தொடர்புபட்ட சமகால நிகழ்ச்சியாகும்.

பெரும் கலைச் செல்வத்தைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட சி.வி.அவர்கள் தமது முயற்சிக்குத் துணை புரிந்த எஸ்.முத்துசாமி பண்டாரம், திருமதி சந்திரா இராசையா, செல்வி சங்கரவடிவு செல்லையா, திருமதி ஐ.நல்லசெல்வம், திருவாளர்கள் சி.எஸ். காந்தி, தி.சிவலிங்கம் ஆகியோரை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்திருத்தல் (மாமன் மகளே நன்றியுரை, 1976) அவரின் புலமை நேர்மையைப் (Intellectual honesty) புலப்படுத் துகின்றது.

சி.வி. அவர்களிடத்து நிறைந்திருந்த

மலையக நாட்டாரியல் புலக்காட்சி அவரின் படைப்புக்கள் அனைத்திலும் ஊடுருவிப் பயன் விளைவிக்கும் அழகியலைத் தோற்று வித்தது. அந்த எழுச்சியை மு.நிதியானந்தன் அவர்கள் பிள்ளைருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

மலையக நாட்டார் வழக்கில் சி.வி.வேலுப்பிள்ளைக்குள் ஆழ்ந்த தேர்ச்சி இந்நாவலில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல்களைச் செழுமைப்படுத்துவதில் இவருக்கு நிறையவே கை கொடுத்திருக்கிறது (அணிந்துரை வீடற்றவன் நாவல் 1984)

சி.வி.அவர்களின்கலை ஆளுமையினையும் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கலகத்தை உருவாக்கும் எழுத்தாக்க வலிமையினையும் புலப்படுத்தும் ஆக்கங்களுள் வீடற்றவன் நாவல் முக்கியமானது. அவர் தமிழில் எழுதிய அந்த நாவல் வீரகேசரியில் முதலில் வெளிவந்தது.

அந்நால் வெளியிடப்பட்ட வேளை சி.வி. எழுதிய முன்னுரையில் சில முக்கியமான பதிவுகளைத் தந்துள்ளார். அவை வருமாறு:

அ)காலங்காலமாகத் துன்பக் கேள்வியில் உழன்ற இந்த மக்கள் கிட்டத்தட்ட 160 வருடங்களுக்கு முன் இலங்கையின் தேயிலை கோப்பித் தோட்டங்களுக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தார்கள்.

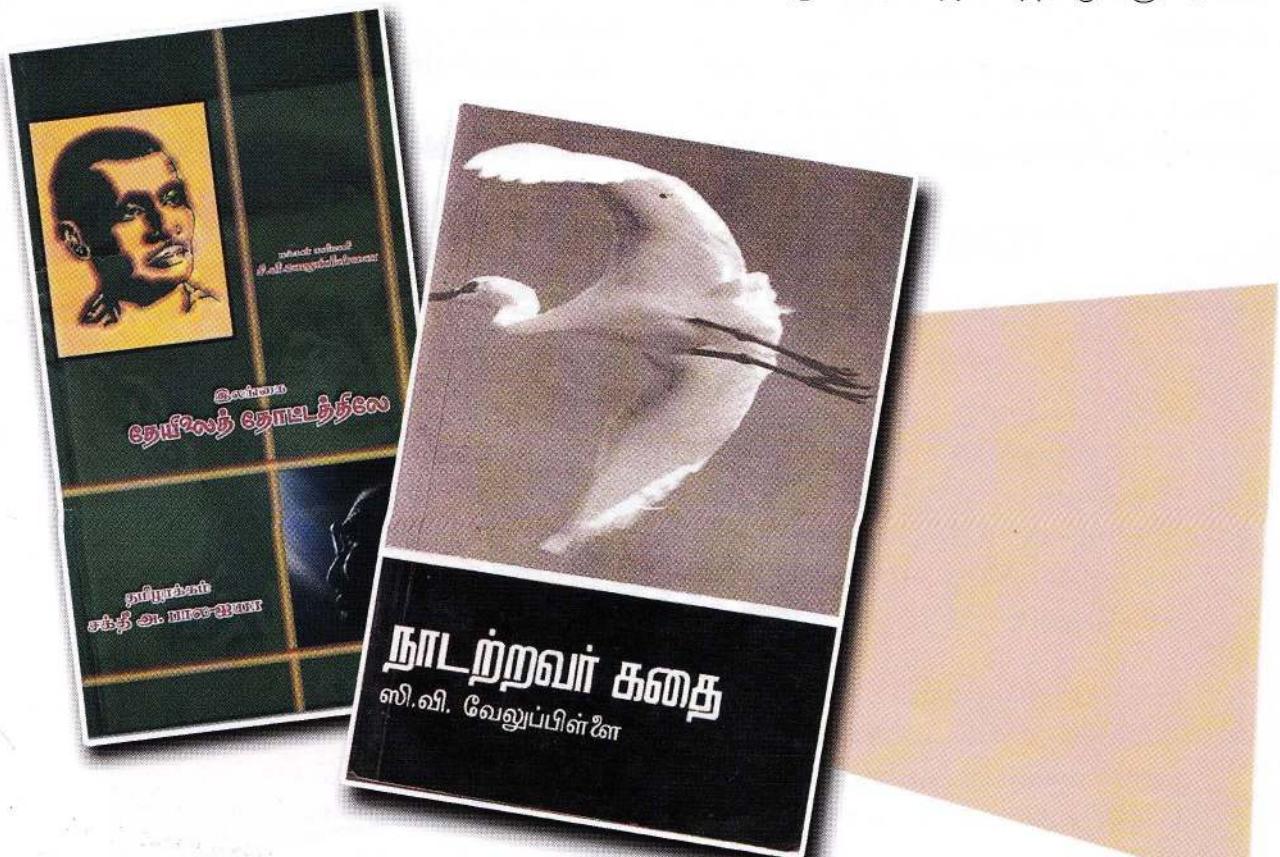
ஆ)கடல் கடந்து இலங்கை வந்து சேர்ந்த இந்தியத் தமிழன் தனது கப்பலுக்கான பிரயாணச் செலவை மாத்திரமல்ல வழியில் உண்ட உணவுக்கான செலவினையும் கூட தன்னைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தவனுக்கு உழைத்துக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அப்படிக் கொடுத்தவர்களையே கடனற்றவர் களாகக் கணிக்கலாம் என்றிருந்தது.

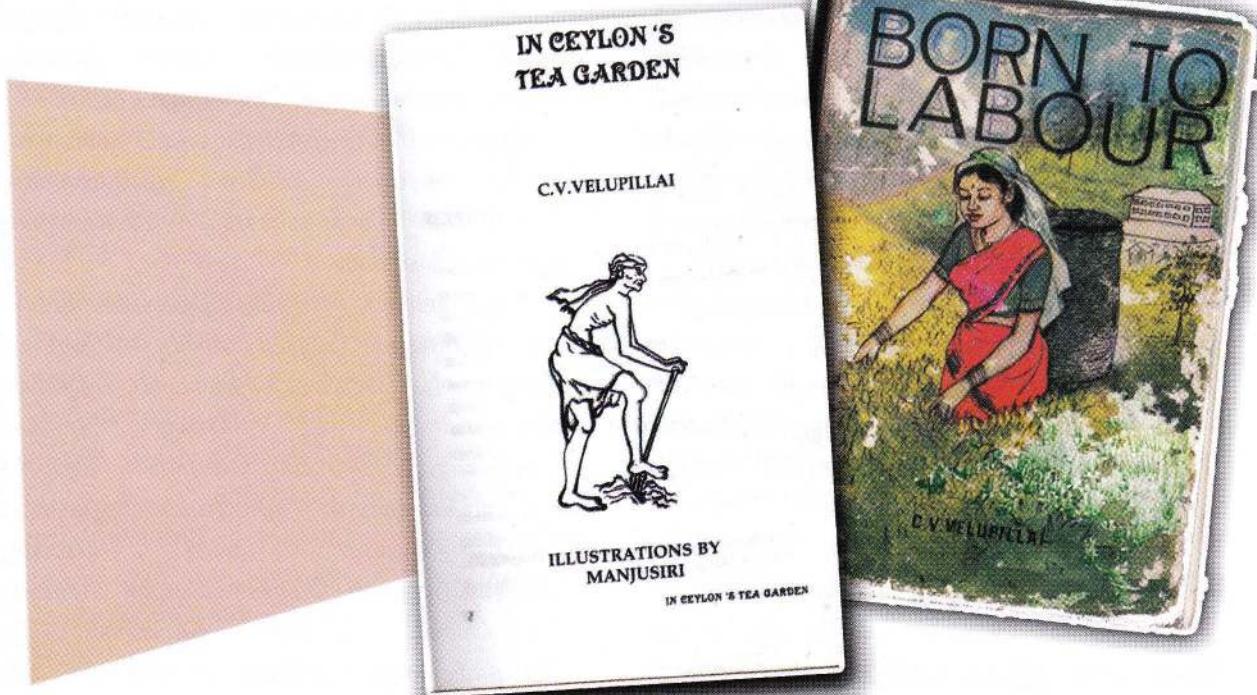
இ)இது ஆகக்கூடிய காரியமாக இருக்க வில்லை. ஏனெனில் தொழிலாளியின் மொத்த குடும்ப வருமானம் மாதம் ஒன்றுக்கு ஐம்பத்திரண்டு ரூபாவைத் தாண்டவில்லை. கடனோ கிட்டத் தட்ட இருநாற்று எழுவது ரூபாவாக இருந்தது.

ஈ) ஏறத்தாள நூறு வருடங்களுக்குப் பின்னர் 1921 ஆம் ஆண்டில் சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்களது நன்மூயற்சியால் அந்த ஏற்பாடு சட்டபூர்வமாக ஒழிக்கப்பட்டது.

2)கண்ணீரால் கறைபட்டுப் போன இம் மக்களின் சரித்திரம் குறித்து தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு பெரிதும் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை.

மிகவும் கண்ணீரான கட்டுச்செட்டான செறிவுள்ள அவரது வசன நடைக்கு அந்த முன்னுரையே சான்றாகவுள்ளது. இரண்டு பக்கங்களுள் அமைந்த அந்த முன்னுரையில்

கவனத்துக்குரிய பல தகவல்களைப் பெற்று நிறைவித்திருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

வீடற்றவன் நாவல் தோட்டக் காடுகளின் நடப்பியல் நிலைவரங்களினுடாக அழகியலை எட்டுகின்றது. ஒடுக்கு முறை விடுவிப்புத் தொடர்பான தென் அமெரிக்கச் சிந்தனையாளராகிய போலோ பிரேரியின் ஆக்கங்களைத் தமது ஆங்கில வாசிப்பினுடாக சி.வி.அவர்கள் பெற்றிருத்தல் போன்று தெரிகின்றது.

இந்நாவலின் அணிந்துரையில் மு. நித்தியானந்தனின் பின்வரும் பதிவுகள் களநிலவரங்களோடினைந்த குறிப்புக்களாக வுள்ளன. “இந்நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் நடப்பியல் மெய்ம்மையை மிகத் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன. வெறும் பார்வையாளாக நில்லாது பங்கு கொண்டு தனது நீண்ட தொழிற்சங்க அனுபவத்தில் தான் தரிசித்த அவலங்களை, போராட்டங்களை, முரண்பாடு களை சி.வி.வேலுப்பிள்ளை இந்நாவலிலே நுட்பமாக வெளிக் கொண்டிருக்கிறார்.”

ஒடுக்கு முறை விடுவிப்பு அழகியலுக்குரிய வினைப்படும், ஆக்கமொழி நடையை வாழ்வின் நேர்க்காட்சித் தரிசனங்களுடாக சி.வி. அவர்கள் உருவாக்கிக் கொள்கின்றார்.

அதற்குரிய வகைமாதிரியான ஓர் எடுத்துக் காட்டு வருமாறு;

“ஆனால் நூற்றைம்பது வருடங்களுக்குப் பின் இன்று போக்கிட மில்லாமலை திடை | aavaham.org

இன்றித் தத்தளித்தான். செத்துப் பிழைத்த தாய், கர்ப்பம் தாங்கிய மனைவி, அவள் வயிற்றில் வளரும் சிக, ஆணோ பெண்ணோ இனம் தெரியாத உயிர் இவைகளெல்லாம் அவனைச் சூழ்ந்து நின்று முறையிட்டன.” (வீடற்றவன் ப. 97)

சி.வி. அவர்களின் பிறிதொரு நாவலாகிய இனிப்படமாட்டேன் என்பதும் வீரகேசரி வார வெளியிட்டிலே தொடராக வெளிவந்து பின்னர் மதுரை மீனாட்சி புத்தக நிலையத்தினரால் நாலாக்கம் பெற்றது. அதனை நூல் வடிவில் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதன் முக்கியத் துவத்தை சிதம்பர ரகுநாதன், பேராசிரியர் கைலாசபதி, டாக்டர் எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் ஆகியோர் வலியுறுத்தி யதுடன் அதற்கான முன்னெடுப்புக்களையும் மேற்கொண்டனர்.

செறிவும் வினைத்திறனும் செப்பழும் கொண்ட சி.வி.யின் மொழிநடை, கூற எடுத்துக் கொண்ட உள்ளடக்கத்தின் நுண்ணிய அலகுகளை இறுகப் பற்றிக் கொள்கின்றது. அத்தகைய மொழி நடை ஒடுக்கப்பட்டோர் அரங்கின் (Theatre of the oppressed) மொழி நடைக்கு ஒப்புமையானது.

இனிப்படமாட்டேன் நாவலின் நிறைவில் சி.வி.யின் வசனங்கள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

“மலைநாட்டவர் இந்நாட்டின் பாட்டை கணம் அமைத்தவர்கள்; பாதுகாப்பு மூலம் பாதுகாப்பு மூலம் பாதுகாப்பு”

கட்டியவர்கள்; தோட்டங்கள் திறந்தவர்கள்; உரிமைக்காக உருளைவள்ளி போராட்டம், 100 நாள் சத்தியாக்கிரக போராட்டம் நடத்திய வலிமையான உள்ளாழும் உடையவர்கள். மனிதன் தூசியாக்கப்பட்டபோது அந்த தூசியிலிருந்து புனர்ஜென்மம் எடுத்து வரும் தனித்துவம் மனிதனுக்கு மாத்திரமுண்டு என்பதை நான் எங்கோ வாசித்த ஞாபகம்”

இனிப்படமாட்டேன் நாவலுக்குரிய நயவுரையை நூலாசிரியருக்கு கடிதமாக எழுதிய பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் அது சிவியின் சொந்த அனுபவங்களின் மெய்நிலை சம்லாக இருத்தலைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி ஆகியோருக்கும் சி.வி. அவர்களுக்கும் மலையக மக்கள் இலக்கியம் தொடர்பான ஆழ்ந்த கருத்து விணைப்பாடுகள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. அந்த ஊடாட்டம் மலையக இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தோடு இணைந்து ஊடாட்டமாக இருந்தது. அதன் நீட்சியாக மலையக இலக்கியத்தின் “அதோரிட்டி”யாக சி.வியை அவர்கள் அங்கீகரித்தனர் என்று சாரல்நாடன் குறிப்பிடுதல் ஒரு முக்கியமான பதிவாக உள்ளது. அந்த மதிப்பீடே வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் நிகழ்ந்த இலக்கியச்

சந்திப்புக்களில் சி.வி.யின் பங்குபற்றலை முக்கியத்துவப்படுத்தியது. அவரின் கருத்துக் களே மலையகத்தின் கலை இலக்கிய மனச்சான்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

சி.வி.யின் பன்முக ஆளுமைப் பரிமாணங் களை மாமன் மகளே முன்னுரையில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

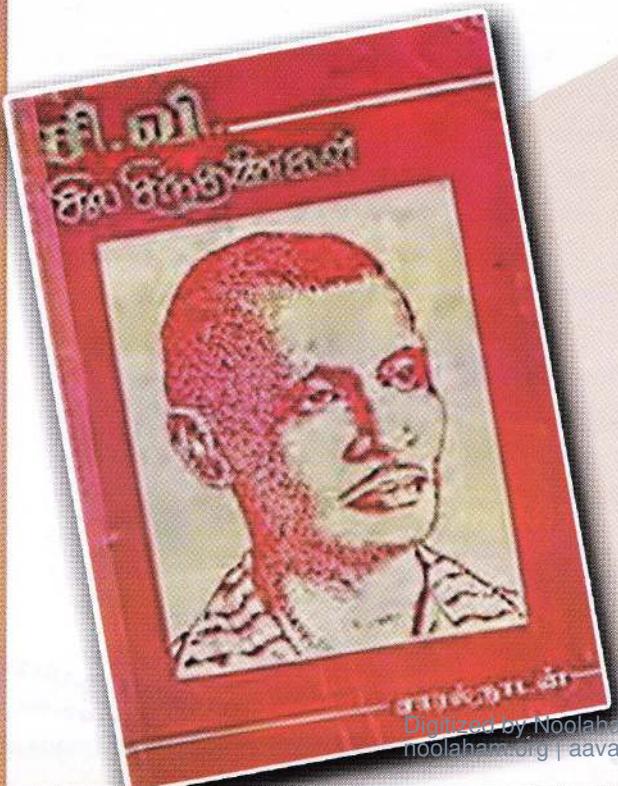
“ஆசிரியராய், தொழிற்சங்கவாதியாய், நாடாளுமன்ற உறுப்பினராய், அரசியல் பிரமுகராய், இலக்கிய கர்த்தாவாய், பத்திரிகை எழுத்தாளராய் ...” என்று அடுக்கிச் செல்கின்றார். சி.வி யோடு நெருங்கி உறவாடியமையால் ஒவ்வோர் ஆளுமைப் பரிமாணத்தையும் அவர் எவ்வாறு விணைதிறனுடன் மேற்கொண்டார் என்பதை நெடுங்கால நட்பின் வழியாக இரு பேராசிரியர்களும் அறிந்து கொண்டனர். அந்த அனுபவங்களை அவர்கள் எழுத்து வடிவிலும் உரையரங்குளிலும் பல நிலைகளிலே பதிவு செய்தனர்.

சி.வி.யின் கவித்துவம் தனித்துவம் மிக்கது. கிராமிய மனமும் உலக இலக்கியப் புரிதலும் மலையக வாழ்வின் துயரங்களுடன் இணைந்த எழுச்சிச் சிறகடிப்பும் கொண்ட செலுங் கலவைப் படையலைச் சமூகத்தின் அடித் தளத்தில் வாழும் மக்களின் காலடிகளில்

வைக்கும் பரவலாக அவரது கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. 1983 ஆம் ஆண்டிலே கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் “மக்கள் கவிமணி” என்ற பட்டத்தை சி.வி.க்கு சூட்டியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சி.வி.யின் ஆங்கிலக் கவிதை களை சக்தி அ. பாலஜயா தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். ஒரு மொழியில் இருந்து இன்னொரு கவிதையைப் பெயர்ப்புச் செய்தல் என்பது மிகவும் கடினமான பணி. கவிதையை மொழி பெயர்க்கும் பொழுது இழக்கப்படுவது கவிதைதான் என்ற கருத்தும் உண்டு.

ஆயினும் சக்தி அ.பாலஜயா அவர்களும் கவிஞர் சி.வி. ஒரே துயரங்களுள்ளும் ஒரே

பண்பாட்டுக் கவிப்பினுள்ளும் ஒரே இலட்சியப் பாதையிலும் வந்தவர்களாகையினால் மொழி பெயர்ப்பு ஆங்கிலப் பிரதிக்கு இணையான வகையில் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது. பால ஜீயா அவர்களின் கவித்துவம் கவிதை மொழிபெயர்ப்பின் அழகுச் செம்மையில் உள்ளுருவியுள்ளது.

சிவி அவர்களின் ஆக்கப் பணிகளை நோக்கும் பொழுது அந்த எழுத்துருக்களைப் பாதுகாத்து வெளிக் கொண்டு வந்தவர்களும் அவரது நினைவுகளைப் பதிவு செய்தவர்களுமாகிய கவிமணி சி. எஸ். காந்தி, செய்தி இதழ் நிறுவனர் இராமு நாகலிங்கம், பாக்கியா பதிப்பகப் பதிப்பாசிரியர் மயில்வாகனம் திலகராசா, மலையகத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர் த. அய்யாத்துரை (மாத்தளை ரோகினி), சாரல்நாடன், அந்தனி ஜீவா, கே.பொன்னுத்துரை, தெளிவத்தை ஜோசப் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

ஒடுக்கு முறைகளையும் சுரண்டல் அவலங்களையும் எதிர்த்துக் கவிதை புனைந்த சிலி நாட்டுக் கவிஞர் பாப்லோ நெருடா, ரூசியக் கவிஞர் விளாடிமீர் மாய கோவ்ஸ்கி, இஸ்பானியக் கவிஞர் லொர்கா ஆகியோருடன் சி.வி.யின் கவிதைகளை ஒப்புமை கொள்ளும் ஜக்மோகனுடைய பதிவு மிகவும் முக்கியமானது. மலையக இலக்கியத் தளத்தையும் தேசிய இலக்கியத்தளத்தையும் கடந்து உலக இலக்கியத் தளத்துக்கு எடுத்துச் சென்றவர் சி.வி அவர்கள். அதேவேளை மலையகத்துவாழ்வை ஆக்க வெளிக்குக் கொண்டு வரும் எழுத்தாளர்களுக்குரிய வழிகாட்டலையும் செவ்விய படைப்புத் தளத்தையும் உருவாக்கியுள்ளார்.

எலியட்டின் ஆங்கிலக் கவிதைகளின் அழகியற் பாங்கோடு சி.வி.யின் கவிதைகள் ஒப்புமை கொள்ளத்தக்கவையாய் இருப்பினும் உள்ளடக்க நிலையில் அவர் இயற்கையோடு உறவாடும் மனோரதியக் கவிஞராக இருக்கவில்லை. ஒடுக்கு முறை அவலங்களும் அவற்றை விடுவிக்கும் உணர்ச்சிக்கொப்ப ஸிப்பும் கொண்ட கவிஞராகவே அவர் விளங்கினார்.

சி.வி.யின் கவிதைப் படிமங்களை இலங்கையின் புகழ் பூத்த ஓவியராகிய மன்ற சிறீ ஓவியப் படிமங்களாக்கிய நிலையில் 1956 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தேவைத்தால்

தோட்டத்திலே முதற் பதிப்பு வெளிவந்தது. இரண்டாவது பதிப்பு 2007 ஆம் ஆண்டில் அந்நால் பாக்கியா பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

இலக்கியப் பங்களிப்போடு சி.வி.யின் அரசியற் பங்களிப்பும் தொழிற்சங்கப் பங்களிப்பும் முக்கியமான பதிவுகளுக்கு ரியவை. இனங்களினதும் பிரதேசங்களினதும் மொழிகளினதும் தனித்துவங்களைப் பாதுகாக்கும் அரசியலே அவரின் இலக்காக இருந்தது.

அத்தகைய இலக்கு அவரது எழுத்தாக்கங்களிலும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்துப் பேச்சுக்களிலும் தொடர்ந்து அவரது தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலும் நீட்சி கொண்டது. 1947 ஆம் ஆண்டின் நாடாளுமன்ற தேர்தலில் அவர் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் சார்பில் தெரிவுக்குள்ளானார்.

சி.வி யுடன் நெருங்கி உறவாடி, அவரது ஆளுமைப்பரிமாணத்தை புரிந்துகொண்ட பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவரை, ஆசிரியராய், தொழிற்சங்கவாதியாய், நாடாளுமன்ற உறுப்பினராய், அரசியல் பிரமுகராய், இலக்கிய கர்த்தாவாய், பத்திரிகை எழுத்தாளராய்... என்று அடுக்கிச் செல்கின்றார்.

பெருந்தோட்டத்துறைத் தொழிலாளர்களின் கட்டுத்தளைகளை உடைத் தெறிதலும் அனைத்தும் தழுவிய விடுதலையுமின்றி மலையக அரசியல் பொருண்மையற்றதாகி விடும் என்பது அவரின் கருத்து. கட்டுத் தளைகளைக் கார்க்கும் எழுச்சி அடிகளே தேயிலைத் தோட்டத்திலே கவிதையின் இறுதிப்பகுதிகளில் நீட்சி கொள்கின்றன. அந்தத் தளத்திலிருந்து அவரின் அரசியல் நோக்கை வாசிப்புச் செய்யலாம்.

சி.வி. யின் எழுத்துக்களில் உறுதியும் வலிமையும் மேலோங்கியிருந்தன. அதே வேளை அவற்றுள் ஒடுக்கப்பட்டோர் மானுடம் உயிர்ப்புக் கொண்டுள்ளது.

பொதுளை

பாக்டர் (திருமதி) விவியன் சத்தியசீலன்

- M.D (S) India, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சித்த மருத்துவத்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

மாதுளையை தாடிமம், பீசமரம், மாதுளாங்கம், மாதுளாம், மாதுளஞ்கம், கழுமுள் ஆகிய பெயர்கள் கொண்டும் அழைப்பர். இதில் இனிப்பு மாதுளை, புளிப்பு மாதுளை, பூ மாதுளை என்று மூன்று இனங்களுண்டு. இம்மரத்தின் தாயகங்கள் ஆப்கானிஸ்தானும் ஈரானுமாகும். இது வறட்சியை தாங்கி வளரும் மரமாகும்.

இதனுடைய பூ, பிஞ்சு, பழம், விதை, பட்டை அனைத்தும் மருத்துவ குணமுடையவை.

சங்கையறச் சொற்றவிரக்குஞ் சன்னியா சஞ்சர்த்தி
யங்கையதி தாகமமைச் சாருமோ - கங்கை
இருந்தாடி மக்கட் கிரத்தலைச் செய் நோய்போம்
இருந்தாடி மக்களைகட் கெண்

வாய்நீரு நல்கசப்பு வாந்தி விக்கல் மந்தமிகக்
காய் வெப்பம் நெஞ்செரிவு காதடைப்பும்- ஓயா
மயக்கமுந் தீர்ந்துவிடும் மாதுளம் பழுத்தால்
தயக்கமறந் தேமொழியே! சாற்று

வெடித்து வீற் பழுத்தை வாங்கி மெல்லிய
சீலைகட்டி கடுக்கெனப் பிழிந்து கொண்டு
கண்ட சர்க்கரையும் கூட்டிக் குடித்திட
வெடிப்பு மாறுங் குளிர்ந்திடும் அங்கமெல்லாம்
வடித்தநன் மொழியி னாளே! மாதுளம் பழுத்தின்
சாரே

மாதுளம் பழுத்தினால் முப்பினி, சுரத்தில்
காண்கின்ற வாந்தி, நீர்வேட்கை இவைகள்
போகும். பிள்ளை உண்டாகாமல் செய்கின்ற சூலக
நோயை போக்கும். அன்றியும் வாய்நீர் ஊறல்
விக்கல், மந்தம், வெப்பத்தால் உண்டான காய்ச்சல்,
நெஞ்செரிவு, காதடைப்பு, மயக்கம் இவைகளும்
போகும். மேலும் உடல் குளிர்ச்சியடையும்.
மேற்கூறிய பண்புகளைப் பெறுத்தானாகப் பழுத்து
வெடித்த மாதுளையின் வித்துக்களை எடுத்து
துணியிலிட்டு பிசைந்து, சாரெடுத்து வேண்டிய
அளவு கற்கண்டுடன் சேர்த்து உடனே குடித்தல்
வேண்டும்.

வாந்தி பித்ததோட மொடு மாறாக் கடுப்பனவஞ்
சேர்ந்து நின்ற மூலாத்தந் தீர்க்குங்காண்
- மாந்தளிர்க்கை

மாதே! யிரத்த புஷ்டி வல்லபலன் உண்டாகும்
பூதலத்துள் மாதுளையின் பூ

இதனால் குருதிவாந்தி, வயிற்றுக் கடுப்பு,
வெப்பம், குருதிமூலம் போகும். குருதியை
பெருக்கும். வள்மையைத் தரும்.

மாதுளம் பழுத்தை ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள்
அதிகாலையில் வெறும் வயிற்றில் சாப்பிட்டு
வந்தால் எலும்பு, பற்கள் உறுதியாகும்.

மாதுளம் பழுத்தை இரவு தாங்குவதற்கு 3
மணிநேரத்திற்கு முன் சாப்பிட்டு வந்தால்
ஆண்மைக் குறைபாடு நீங்கும். மாதுளம் பழுத்
தோலைத் தண்ணீரில் ஊறவைத்து, அந்தத்
தண்ணீரால் மலம் கழித்த பிறகு ஆசனவாயைக்
கழுவினால் மூலத்தால் ஏற்பட்ட புண்குணமாகி,
இருத்தக் கழிவும் நிற்கும்.

மாதுளம் பழுத்தோலை நெருப்பில்
சட்டுப்பொடியாக்கி அதைக் கோதுமைச் சாதத்தில்
கலந்து சாப்பிட்டால் வயிற்றுவலி குணமாகும்.

மாதுளம் செடியின் வேரை எடுத்து தண்ணீரில்
போட்டுக் காய்ச்சிக் குடித்தால் வயிற்றுவுள்ள பூச்சி
கள் ஒழியும்

தினமும் ஒரு மாதுளம் பழுத்தை இரவில்
சாப்பிட்டு வந்தால் மலச்சிக்கல் குணமாகும்.

மாதுளம் பழுத்தை பிழிந்த சாறு 20மில்லி, தேன்
20 மில்லி கலந்து குடித்து வந்தால் பித்தம் தணியும்;
மாதுளம் பழுத்தை அடிக்கடி சாப்பிட்டு வந்தால்
நினைவாற்றல் அதிகரிக்கும்.

மாதுளம் விதை உடலிற்கு ஊட்டத்தையும்
ஆண்மையையும் தரும். விதையை பொடித்து 2
கிராம் அளவு 100 மில்லி காய்ச்சிய பசுவின் பாலில்
கலந்து அருந்த இருத்தக் குறைவு நீங்கும்.

உலர்த்திய பழத்தோலுடன் ஒரேயளவு சாதிக்காய் பொடித்து சாப்பிட குருதி சீதேபேதி, வயிற்றுப் போக்கு நீங்கும்.

பழத்தோல், உப்பு ஆகியவற்றை இடித்து பல் துலக்கி வர பல் வளி குணமாகும். ஈறு உறுதியடையும்.

மாதுளம் பழத்தோலில் 2 கிராம்
அளவு பசையாக அரைத்து தயிருடன்
(50 மில்லி) அல்லது மோருடன் கலக்கி
அருந்த வயிற்றுக்கடுப்புவயிற்றோட்டம்
குணமாகும்.

இப்பழுத்தோல், மங்குஸ்தான்
 பழுத்தோல், பாலைமரப்பட்டை
 ஒவ்வொன்றும் 40 கிராம் எடுத்து 1400
 மில்லி தண்ணீரில் போட்டு குடிநீர்
 செய்து 15 - 30 மில்லி கொடுக்க
 சீக்கமிச்சல் போகும்.

மாதுளம் பிஞ்சினால் பல வயிற்றுக்
கோலாறுகள் அகற்றப்படுகின்றன.
மாதுளம் பிஞ்சை காரமில்லாது

தாவரவியற் பெயர் : *Punica granatum*
குடும்பம் : Punicaceae

100 கிராம் பழக்கத்தில்:

புரதம் 1.6 கிராம்

கொடும்பு 0.1 கிராம்

நார்ப்பொருள் 5.1 கிராம்

காபோவைத்ரேற்று 5.1 கிராம்

கல்சியம் 10 மி.கி

மகன்சியம் 70 மி.கி

© பிரச்சக்தி 'C' 16 மி.தி

Digitized by srujanika@gmail.com

அம்மியில் வைத்து மைபோல அரைந்து
மோர் அல்லது தயிர் கலந்து அருந்த
குருதி சீத பேசி, வயிற்றுப் போக்கு
குணமாகும்.

மாதுளையின் காய்ந்த தண்டு, வேர்ப் பட்டைக் குடிநீர் நாடாப் புழுக்களைக் கொல்லும். வேர்க்குடிநீர் தொண்டைக் கரப்பு, நாட்பட்ட வயிற்றோட்டம் ஆகியவற்றைக் குணமாக்கும்.

கசப்பு வகை மாதுளை வயிற்று
நோய்களிற்கும் இதய வலிக்கும் உதவும்.

இமை, தலைமயிர் ஆகியவற்றில் சூடேறும் அளவிற்கு தினந்தோறும் ஓரிரு முறை தேய்த்துவர பூச்சி வெட்டினால் உண்டாகும் மயிர் உதிர்தல் குறையும்.

அறுகம்புல்சாறு, மாதுளம் பூச்சாறு ஆகியவற்றை சமஅளவு கலந்து தினம் மூன்று வேளைஅருந்திவர முக்கிலிருந்து இரத்தம் வடிதல் நிற்கும்.

மாதுளம் பழச்சாற்றில் மெல்லிய புது வெள்ளைத் துணியை நனைத்து வெயிலில் உலர்த்தி, இவ்வாறு 4 அல்லது 5 முறை நனைத்து உலர்த்திக் கொளுத்தவும்; இத்துணிச் சாம்பலை ஆமணக் கெண்ணெயில் குழைத்து கண் மையாக பயன்படுத்தினால் கண்ணுக்கு குளிர்ச்சி உண்டாகும். கெடுதல் எதுவும் உண்டாவதில்லை.

பூமொட்டுக்களை உலர்த்திப் பொடித்து 130 மி.கி தேனில் கொடுக்க இருமல் தணியும்.

வேர்ப்பட்டை ஒரு பங்கு, நீர் 20 பங்கு விட்டு, சிறிது இலவங்கம் சேர்த்து,

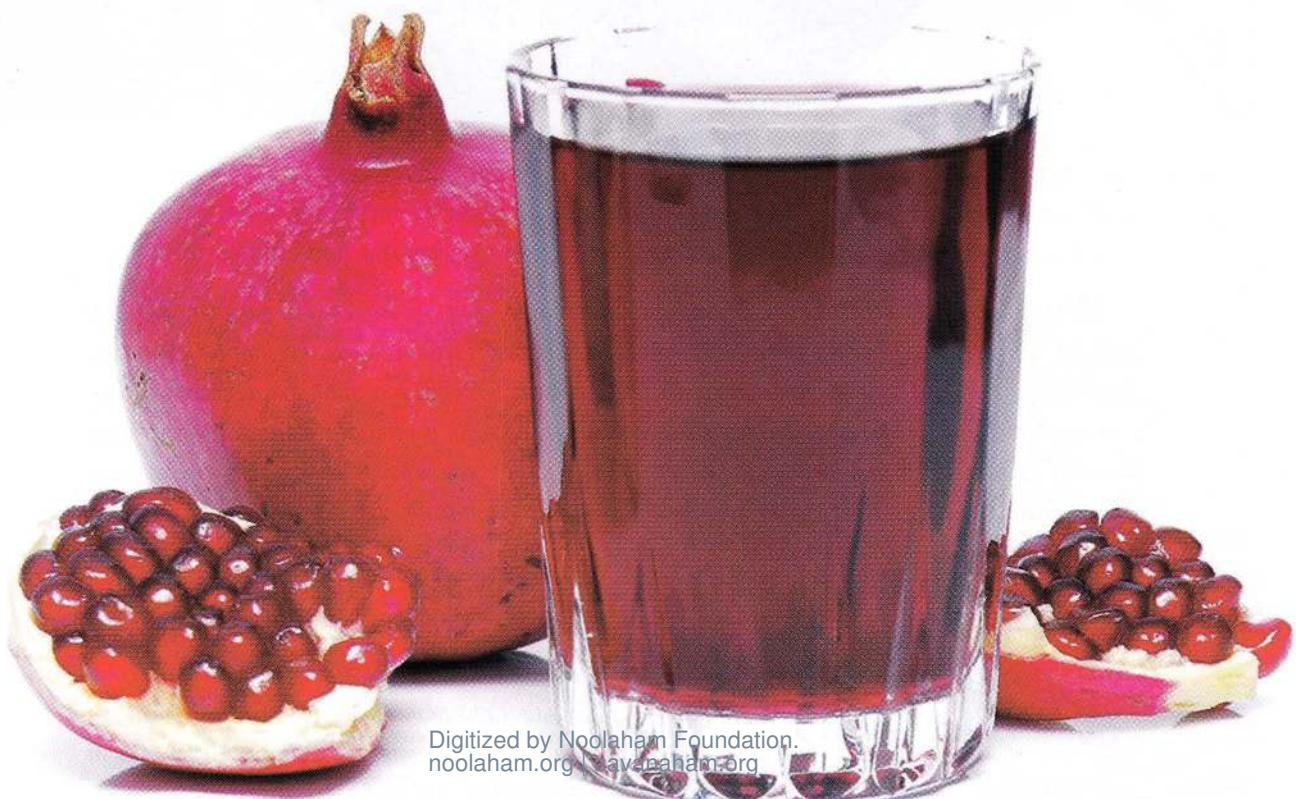
1/8 ஆக காய்ச்சிக் கொடுக்க தட்டைப்புழு விழும். இதனை 15 - 30 மில்லி வீதம் காலையில் வெறும் வயிற்றில் இரண்டு மணிக்கொரு தடவையாக ஆறு தடவை குடித்துக் கொண்டு வந்து, கடைசித் தடவையில் கழிச்சலை உண்டாக்கும் மருந்துகளைக் கொடுக்க புழு வெளியாகும்.

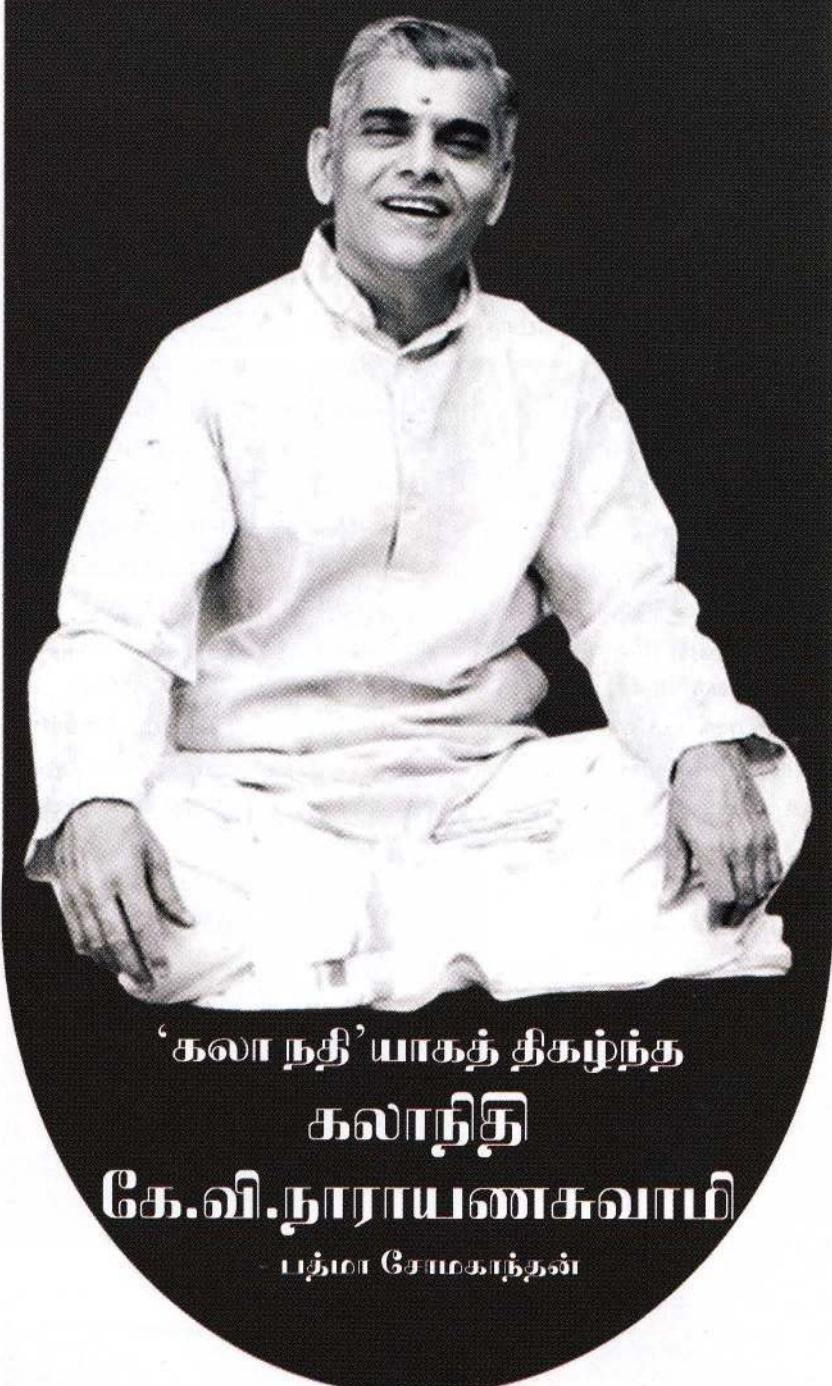
சாதாரணமாக உங்கள் மனைகளில் ஆரோக்கிய மென்பானமாக பயன் படுத்தக்கூடிய மாதுளை மணப்பாகு, மாதுளம் பழச்சாறு - 1,400 மில்லி மாச்சீனி - 700 கிராம்

1,400 மில்லி மாதுளம் பழச்சாற்றில் 700 கிராம் மாச்சீனியை கரைத்து, மேலும் காய்ச்சி மணப்பாகு பத்தில் எடுத்து வடித்துக் கொள்ளவும்.

10 - 20 மில்லி காலை மாலை நீர் 2 பங்கு கலந்து அருந்தவும்.

ஆரோக்கிய மென்பானமாக மட்டு மன்றி வாத, கப நோய்கள், இருமல், காய்ச்சல் இவைகளை போக்கும் ஆற்றலுண்டு.

**‘கலா நதி’யாகத் திகழ்ந்த
கலாநிதி
கே.வி.நாராயணசுவாமி
பத்மா சோமகாந்தன்**

கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும் என்பர். அதற்கிணங்கவே தாத்தா, அப்பா, அம்மா யாவருமே இசைத்துறையில் வித்துவம்மிக்க புலமையுடையோராக விளங்க, அவர்களது மகனும் அத்தகைய ஆற்றல் மிக்கவனாக விளங்குவதில் வியப்பில்லையே. பாகவதர் என்றால் பாடகர் என்பதையே குறிக்கும். கே.வி.நாராயண சுவாமியின் தாத்தா கொல்லங்கோடு நாராயண பாகவதர் புகழ்பூத்த வயலின் வித்துவான். தந்தை எவ்வழியோ அவ்வழியே அவர் மைந்தன் விசுவநாத பாகவதரும் பிரபலமான வயலின் வித்துவானாகவே விளங்கினார். இவரது மனைவி முத்துலட்சுமி அம்மாளும் இசைத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இவர்களது செல்லக் குழந்தையே அமைதியாகவும் அழகாகவும் லயத்தோடு ஓடிச் செழுமை சேர்க்கும் நதியாக, “கலாநதி” எனப் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட கலாநிதி கே.வி. நாராயணசுவாமி ஆவார்.

கே.வி.என். அவர்களுடைய சிறப்புக்கு இந்தப் பாரம்பரிய பெருமை மட்டுமல்ல அவர் பாடம் கேட்ட பாலக்காடு மணிஜையர், அரியக்குடி ராமானுஜ ஐயங்கார் ஆகியோருடைய குருத்துவமும் இவ்வாறு கூறுவது குறிஞ்சிக்கு அழைத்துச் சென்றன.

பாலக்காடு அருகேயுள்ள சந்திரசேகரபுரம் என்ற கிராமத்தில் 1923 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 11 ஆம் நாள் பிறந்த கே.வி.என்., ஏழாம் வகுப்போடு பள்ளிப்படிப்பை நிறுத்திக் கொண்டு தனது தாத்தா, தந்தை ஆகியோரிடமே இசை கற்க தொடங்கினார். இனிமையான குரல்வளம், இசைஞானம் இயல்பாகவே இவரிடம் தவழ், அழகிய உடற்கட்டும், கம்பீரமான தோற்றப் பொலிவும் கொண்ட கே.வி.என். ஐத் திரைப்படமும் தேடி அழைத்தது. கண்ணப்பர் படத்தில் பால கண்ணப்பராக நடித்ததோடு நடிப்பை நிறுத்திவிட்டு, இசைத்துறையிலேயே குருகுலவாசக் கல்லியை அரியக்குடி அவர்களிடம் பெற்றுக்கொண்டார்.

இளமையிலேயே தந்தையோடும் தாம் கற்ற ஆசான்களோடும் சேர்ந்து இசைக்கச்சேரிகளைக் கேட்டு அனுபவிப்பதில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். பின்னர் மெல்லமெல்ல ஆசான் அரியக்குடியின் கச்சேரிகளுக்குத் தம்பூரா மீட்டவும் பிற்பாட்டுப் பாடவும் தன்னை ஆக்கிக் கொண்டார். இயற்கையாகவே இசைஞானம் மிகக் கே.வி.என். மிகச் சிறந்த ஆசிரியர்களிடம் பாடம் கேட்கும் வாய்ப்போடு, மேன்மேலும் உயர்ந்த தரம்மிக்க பாகவதர்களின் கச்சேரிகளைக் கேட்டு, பெரும் அறிவையும் உள்ளதமான இசை அனுபவ, நுட்பங்களையும் மிகத்துல்லியமாக அறிந்து கொண்டார்.

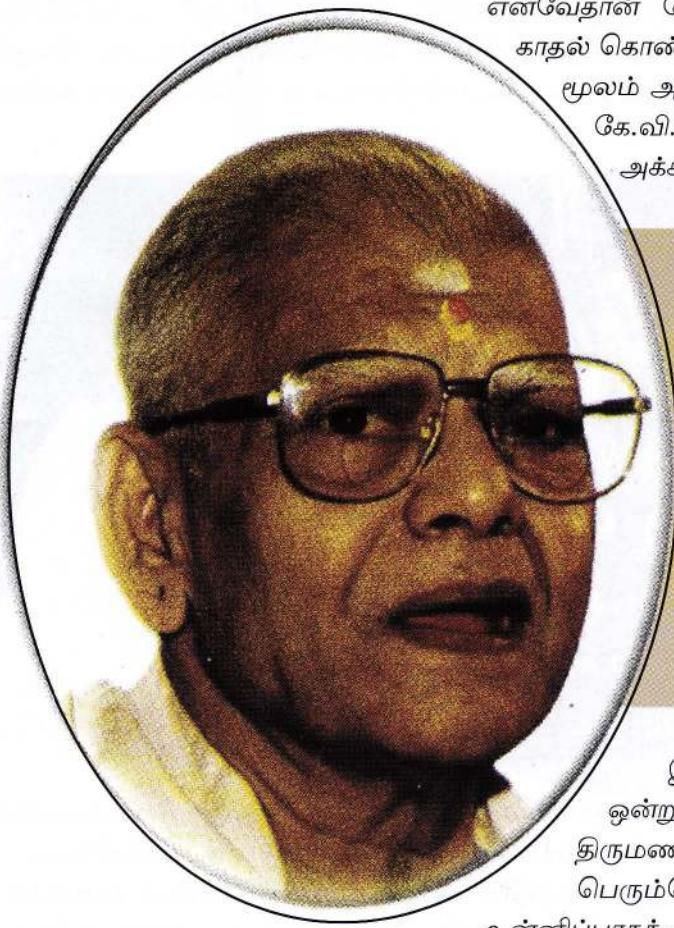
ஒரு தடவை மயிலாப்பூர் ரசிகரங்களி சபா இசைவிழா சீசனுக்கு அரியக்குடியின் கச்சேரி ஏற்பாடாகியிருந்தது. அரியக்குடியின் கச்சேரியென்றால் சாதாரண விஷயமா? அன்றைய கச்சேரிக்கு பிரபல இசை வாத்திய வித்துவான்களான பாப்பா (வயலின்), பாலக்காடுமணி ஜயர் (மிருதங்கம்). ஆனால் குறிப்பிட்டபடி இசைவித்துவான் வருவதாகக் காணோம். இறுதி நேரம் அவரால் வரமுடிய வில்லையென்ற செய்தி தான் கிடைத்தது. கூட்டமோ நெருநெருவென்று மண்டபம் முட்ட நிறைந்து போயிருந்தது. திடீர் ஏற்பாடாக அவருடைய பிரதம சிஷ்யன் கே.வி.என். னையே பாட வைத்தனர். குருவின் இடத்தை நிரப்புவதோடு, பின்னணியினருக்கும் மாணவனாக இருந்து கொண்டு பயபக்தியோடும் பணிவோடும் குருவுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்து, திடீரென எவ்வித முன் ஆயத்தமுமின்றி பாடிய கச்சேரி வெகுவாகக் களை கட்டியது.

ரசிகர்கள் பெரிதும் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்தனர். இசையில் அரியக்குடியின் இடத்தை, பாவத்தை, திறமையை எட்டிப்பிடிக்க முடியா விட்டாலும் அவரது பாணியின் நிமில் படிந்த திறமை கச்சேரியில் இடம்பெறவே செய்தது. மக்களை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியது. பயிற்சிக் குறைவு, அனுபவமின்மை என்ற குறைகள் எதுவுமே தெரியாமல் அன்றைய இசை மேடையை நூல்கூட்டுப் பாடப் பெருமை சேர்த்த திறமை கே.வி.என். உடைய எதிர்காலக் காத்துக்கு முத்திரை பதித்தது. மனோ ரதியகாலைச்சந்தர்ப்பம்

அவருக்கு ஒரு சிறந்த வாய்ப்பையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தி விட்டது. மகா வித்துவான் அரியக்குடி அவர்களின் அதிசிறந்த வாரிசு என்ற பேரையும் அளித்தது.

இந்தத் தொடக்கம் கே.வி.என். ஐ இந்திய வாளெனாவியிலும் நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலுள்ள சபாக்களிலும் இசை மன்றங்களிலும் பாட வைத்தது. இவருடைய இசையிலே உள்ள தெளிவு, சொற்களின் உச்சரிப்பு, சம்பிரதாயமான எளிமை, பக்தி, பாவம், மனோதர்மம், இசை நுட்பம் என எத்தனையோ வகையான பண்புகள் மினிரும். தனது குருவினுடைய இசை வல்லமைகளையெல்லாம் நன்குணர்ந்து, ரசித்து அனுபவித்த கே.வி. என். தன் குருவிடம் இசைபயிலும் காலங்களில் அவருக்கான பணி விடைகளையெல்லாம் செய்து உதவுவார். அவரிடமுள்ள இசை நுட்பங்கள் இசையின் நெளிவு சளிவுகளையெல்லாம் அவதானித்து தன் இசை அறிவை மேம்படுத்தும் வல்லமையையும் பெற்றிருந்தார். இத்தகைய தொடர்பினால் இருவரிடையேயும் ஓர் அந்நியோன்னியமான உறவு நீடித்தது.

எனவேதான் கே.வி.என். இன் தோற்றம், சிறப்பு ஆகியவற்றால் காதல் கொண்ட பெண்ணொருத்தி தன் காதலைக் கடிதமொன்றின் மூலம் அவருக்குத் தெரிவித்திருந்தார். அக்காதலை விரும்பாத கே.வி.என். தன் குருவிடமே அக்கடித்ததைச் சமர்ப்பித்து, அக்காதலில் ஈடுபாடு இல்லையென தெரிவித்தார்.

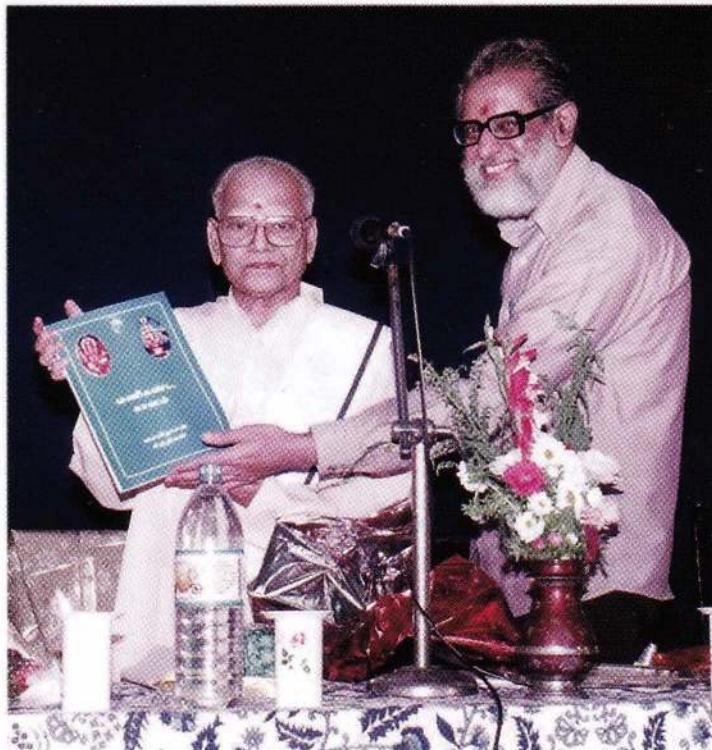
இயற்கையாகவே இசைஞானம் மிகக் கே.வி.என்., மிகச் சிறந்த ஆசிரியர்களிடம் பாடம் கற்றும், மென்மேலும் உயர்ந்த தரம்மிக்கவர்களின் கச்சேரிகளைக் கேட்டும் பெரும் இசை அறிவையும் உன்னதமான இசை அனுபவ, நுட்பங்களையும் மிகத்துல்லியமாக அறிந்து கொண்டார்.

இச்சம்பவத்தையற்றிந்த பாலக்காடு மணிலையர் தனது ஒன்று விட்ட தங்கை ஒருத்தியைக் கே.வி. என். க்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்.

பெரும்பெரும் இசை விதவான்களின் கச்சேரிகளை உண்ணிப்பாகக் கவனித்துத் தன் ஞானத்தை வளர்த்துக் கொள்வதோடு தனது குருவின் கச்சேரிகளுக்கெல்லாம் தம்பூரா மீட்டுவதோடு பின்பாட்டு பாடியும் குருவின் பாணியைத் துல்லியமாகப் பற்றிக்கொண்ட கே.வி.என் 1963 இல் தமிழ் நாட்டு அரசு இசைக் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியில் அமர்ந்தார். 20 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து அங்கு சேவையாற்றிப் பேராசிரியர் பதவியையும் பெற்றபின் ஓய்வுபெற்றார்.

பெல்லியில் கிழக்கு, மேற்கு நாடுகளுக்கு இடையேயான இசைப்போட்டியில் பங்கு கொண்ட இவர், எடின்பரோ இசை விழாவில் கச்சேரி செய்யும் வாய்ப்பையும் பெற்றார்.

மேல்நாடுகளில் இவருடைய இசைக்கு மிகுந்த வரவேற்பிருந்தமையால் மேலைத்தேய ஒன்றினைந்த சங்கீத வித்வ சபைகளில் கீழைத்தேச சங்கீத இசையைப் பொழியும் வாய்ப்பை பெற்றார். அமெரிக்க வெஸ்லியன் பல்கலைக்கழகத்தில் இரண்டு வருடங்கள் இசைப் போதகராகப் பணிபுரிந்தார். லொஸ்ஏஞ்சலில் நடைபெற்ற மாபெரும் இந்திய இசை விழாவில் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் முன் ரவிசங்கர், அவி அக்பர்கான், பிஸ்மில்லாகான் போன்ற இசைமேதைகளோடு பங்கேற்றுப்

பாடினார். இசை பயிற்றுவிக்கும் இவரது திறனை நன்கு புரிந்து கொண்டு அமெரிக்கன் சொசைட்டி ஒவ்வு ஈஸ்டர்ஸ் ஆர்ட்ஸ் அமைப்பு, ஸாந்டியாகோ ஸ்டேஷ் யூனிவர்சின்றி ஒவ்வு கலிபோனியாவில் இசைப் பேராசிரியராக கடமையாற்ற நியமனம் பெற்றுக் கொடுத்திருந்தது.

அல்ஜீரியாவிலும் இசைப் பணிபுரிந்த இவர், அங்கு தன்னிடம் கற்ற மாணவரை அழைத்து வந்து காஞ்சிப் பெரியவரை தரிசிக்கவும் ஆசிபெறவும் உதவினார். பெர்லின், அமெரிக்கா, கனடா எனப் பல நாடுகளுக்கும் விஜயம் செய்ததோடு கச்சேரிகளும் செய்து வந்தாலும் நதிபோன்ற அமைதியும் அடக்கமும் சாந்தமும் கலாநதி ஆகவே அவரைச் சுற்றிச்சுற்றி நெளிந்தோடுகின்றது.

லொஸ் ஏஞ்ஜலஸில் பெரிய எல்.பி. இசைத்தட்டுக்களையும் நியூயோர்க்கிலும் எல்.பி. இசைத்தட்டுக்களை வெளியிட்டார். ஏராளமான விருதுகளுக்கும் பட்டங்களுக்கும் ஆளான இவர், பல சங்கங்கள் அமைப்புகளில் தலைவர், செயலாளர் எனப் பொறுப்பான புதவிகளை வகித்தார். 1975 இல் நியூயோர்க் பாரதி சொசைடி கீதபூஷணம்^१ என்ற பட்டத்தையும் 1976 இல் இந்திய மத்திய அரசு பத்மஸ்ரீ^२ பட்டத்தையும் 1982 இல் மைலாப்பூர் பைன் ஆர்ட் சொசைட்டி சங்கீத கலா நிபுணன்^३ பட்டத்தையும் அளித்துக் கொளரவித்தது.

காயக் சிகாமணி^४ என்ற பட்டத்தை திருவணந்தபுரம் துளசி வளம் சங்கீத பரிஷுக்கும் சங்கீத ரத்னாகர^५ பட்டத்தை அமெரிக்க பைரவி இன்டியன் ஆர்ட் சொசைற்றியும் சங்கீத கலாநதி^६ பட்டத்தைச் சென்னையும் அளித்துக் கொளரவித்தன.

அமெரிக்க இசைமன்றம் சங்கீத ரத்னாகரப் பட்டத்தை வழங்கியபோது தனது குருவுக்குக் கிடைத்த அதேபட்டத்தை அவருக்குச் சமமாகத் தான் பெறுவது சரியல்ல என மறுத்து விட்டார். அவர்தற்போது உயிரோடு இல்லையென்பதைக் கூறி வற்புறுத்திய பின்னரே அரை மனதோடு ஏற்றுக்கொண்டார்.

இப்படி என்னிலுட நகார ஏராளமான பட்டங்களையும் விருதுகளையும் பெற்றுக்கொண்ட ஆந்த இசை மூலஸ்ஸாரின் மேதமை அவருடைய எளிமையான பண்பகளால் மேலும் ஒளிவீசிப் பிரகாசிக்கின்றது.

தேவதாசிகளின் சுர்ப்பணீப்புத் நட்டியப் பணீயுங்

- மோகணப்ரியன் தவராஜா

பெரும் கோயில்களில் நடனமாடுவதற்காக சிறுவயதிலேயே நேர்ந்து விடப்படும் பெண்கள் தேவதாசி எனப்படுவர். இச்சொல் தேவன் (இறைவன்) + தாசி (அடிமை) = இறைவனின் அடிமை என்று பொருள்படும். இவர்களுடைய ஆரம்பகால வரலாறு பற்றி இரு வகைகளில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. ஒன்று புராணத் தோற்றம்; மற்றையது வரலாற்றுத் தோற்றம்.

புராணத் தோற்றம்

புராணத் தோற்றத்தில் அப்சரப்பெண்கள் தேவலோகத்திலிருந்து மன்னுலகிற்கு தேவதாசிகளாக வந்து நடனமாடியதாக அறியப்படுகின்றனர். புராணக்கதைகளில் தேவதாசிகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

- ★ வானுறை மகளிர் - வானுலகில் இருக்கும் பெண்கள்
- ★ வாவை மகளிர் - தெய்வீகப்பெண்கள்
- ★ சூரை மகளிர் - பயமுறுத்தக்கூடிய தெய்வீகப்பெண்கள் / துவார பாலினிகள்
- ★ வானவர் மகளிர் - தேவர்களின் பெண்கள்

பாற்கடலை கடையும் பொழுது தோன்றிய அப்சரப் பெண்கள் தேவதாசி களாக மாறினர் என்பது ஒரு கூற்று. இராமாயணத்தில் இராவணனின் அரச சபையில் பல அப்சரப்பெண்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அவர்கள் ரம்பா, ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமை, விபுலா ஆவர். இந்திர சபைக்கு சென்ற மூன்று பாண்டிய அரசர்களின் வேண்டு கோளிற்கிணங்க மறுத்த இந்திரன் மீது கோபம் கொண்ட பாண்டிய அரசர்கள்

தேவதாசிகள் மாணிக்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். மாணிக்கம் என்பது தீபாராதனை செய்யும் தேவரடி யாரைக் குறிக்கும். ‘மாணிக்கம் முன் நிற்க பின்னால் பக்தர்கள் நிற்க வேண்டும்’ என்பதாக கி.பி 1145 ஆம் ஆண்டை சார்ந்த புதுக்கோட்டை கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்றுத் தோற்றம்

பரட்டையர், கணிகையர், கூத்தையர் போன்ற குடும்பங்களில் இருந்து தோன்றியவர்கள்தான் தேவதாசிகள் என முனைவர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி கூறுகிறார். கூத்தையர் எனப்படுபவர் அரச குலத்திற்கு உதவி செய்யபவர்களாவர். வரலாற்றுத் தோற்றத்தில் தேவதாசிகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

★ நாடக கணிகை - நடிகை

★ காவற் கணிகை - போர்க்களத்தில்

அங்குள்ள நான்கு அப்சர பெண்களை பூலோகத்திற்கு அழைத்து வந்ததாகவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஊர்வசி இந்திர லோகத்தின் சிறந்த நரத்தகி. ஆனால் இந்திரனின் மகன் ஜெயந்தனும் ஊர்வசியும் காதல் வயப் பட்டதனால் அவளுடைய நாட்டியம் தாளம் தப்பியது. இதனால் அகஸ்திய முனிவரின் சாபத்திற்குள்ளாகிய ஊர்வசி, ஊர்பஷியாக பூலோகத்தில் அவதரித்தாள். அவள் ஒரு தேவதாசியாக கோவிலில் தன்னை அர்ப்பணித்து வாழ்ந்தாள். அவள் வழியாக வந்தவள்தான் மாதவி. இவ்வாறு மாதவி வழியாக பல தேவதாசிகள் தோன்றியதால் நானாஹம் Foundation noolaham.org | aavanaham.org கூறுகின்றது.

ஆடும் பெண்

★ ஆடற்கூத்தையர் - தேர்ச்சி பெற்ற நடனப்பெண்

தேவதாசிகள், கூத்தியர் மற்றும் விறவியர் (பாடுபவர்) பரம்பரையில் இருந்து வந்ததாக தொல்காப்பியம் கூறுகின்றது. சங்க காலங்களில் பல அடிமைப் பெண்கள்தான் (கொண்டி மகளிர்) தேவதாசிகளாக மாறிய தாக கூறப்படுகின்றது. இவர்களுக்கும் பல வேலைகள் வழங்கப்பட்டன. சிலப்பதிகா ரத்தில் மங்கள தாசி பற்றி சில குறிப்புகள் உள்ளன. இவர்களே தேவதாசிகளாக இருந்ததாக மணிமேகலையில் கூறப்படுகின்றனது. பெரிய புராணத்தில் தேவதாசிகள் நல்ல குணம் படைத்தவர்கள் எனவும்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் ஒரு தேவதாசியை மணம் முடித்தவராவார். தேவதாசியான ஆண்டா ஞக்கு ஸ்ரீங்கம் ஸ்ரீங்கநாதருடன் திருமணம் நிகழ்ந்து என கல்வெட்டுக்களும் நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. கி.பி 11 ஆம் நூற்றாண்டில் திருவாரூர் ஆலயத்தில் தேவதாசியாக இருந்த பரவைநாச்சியார் நன்கொடையாக 428 முத்துகள், பலகோடி ஏபாய் மதிப்புடைய 7 இரத்தினங்கள், 36 வைரங்கள், 1500 சவரன் தங்க நகைகளை தியாகராசர் ஆலயத்திற்கு கொடுத்ததாக கல்வெட்டு சான்று உள்ளது.

மாணிக்கம் என்றும் தேவதாசிகள் அழைக்கப்படுகின்றனர். மாணிக்கம் என்பது தீபாராதனை செய்யும் தேவரடி யாரை குறிக்கும் பெயர். மாணிக்கம் முன் நிற்க பின்னால் பக்தர்கள் நிற்க வேண்டும் என்பதை கல்வெட்டில் பதிந்து வைத்து ஸ்னனர். (கி.பி 1145 ஆம் ஆண்டை சார்ந்த புதுகோட்டை கல்வெட்டு) இந்த நடை முறை 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரை திருவாரூரில் பின்பற்றப் பட்டு வந்துள்ளது. ஒருவர் தேவதாசியாக மாறியிருக்கும் நிலம் தானமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. அந்த நிலம் மணிக்கத்தாள் நிலம் என்றே அழைக்கப் பட்டுள்ளது.

கி.பி. 1098-99 இல் அமுதன் பள்ளி கொண்டான், அமுதன் வேளான், அமுதன் உய்யவந்தான் என்ற வேளாளர் மூவரும் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள திருவக்கரை ஊரிலுள்ள சந்திரமெள்ளீசுவரர் கோவிலுக்கு அங்காடி என்பவளையும் அவள் மகள் பெரங்காடியையும் அவள் மக்களையும் தேவரடியாராகத் தானமளித்துள்ளனர்.

காமிக்காமகம் நூலின்படி, தேவதாசிகள் ஞானமுள்ளவர்கள் என்றும் இவர்களுக்கு சக்தி மேல் பக்தி இருக்க வேண்டும் என்றும் சக்தி எவ்வளவு அழகு மிக்கவரோ அந்த அளவிற்கு தேவதாசிகளும் அழகுடன் விளங்க வேண்டும் என்றும் இவர்கள் பரிசுத்தமாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாது 38 கலைகள் கற்றிருக்க வேண்டும் என்பதுடன் ஸ்ரூங்கார வாழ்க்கையில் அதிகமாக ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக விளங்குவர் என்றும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. Digitized by Noolaham Foundation | aavahanaam.org

ராஜ ராஜ சோழ மன்னன் காலத்தில் தேவதாசிகள் ஆதரிக்கப்பட்டனர். மூன்றாம் நந்தி வர்மன் காலத்தில் நித்திய சுமங்கலி என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது. ராஜ ராஜ சோழன் காலத்தில் பெண்களுக்கு கோவிலை சுற்றி வீடுகள் அமைக்கப் பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. மூன்றாம் ராஜ ராஜ சோழன் காலத்தில் கவாகினத் என்ற தேவதாசிக்கு தலைக்கோல் பட்டம் வழங்கப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது. அது மட்டுமல்லாது 60 வேலி நிலம் கொடுத்து அவ்விடம் கவாகினத் நல்லூர் என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

தேவதாசிகளின் அப்பணிப்பு

கோவில்களில் அர்ப்பணித்தவுடன் இவர்களுக்கு கட்டுதல் அல்லது கஜே பூஜை நடைபெறும். திருமணத்திற்கு முகூர்த்த நாள் பார்த்து அதற்காக உபவாசம் இருந்து பூசாரி தயார்படுத்திக் கொள்வார். பெண்ணை சுவாமிக்கும் முன் அமரச்செய்து சிலையில் இருக்கும் தாலியினை அப் பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டிவிடுவர். பெற்றோர் அப்பெண்ணை தீர்த்தம் தெளித்து வழியனுப்பி வைப்பர். இவர்கள் கோவிலில் உள்ள ஆடைகளை அணிந்து கொள்வார். பட்டுப்புடவைகள், நகைகள், அரக்கு, 200 முத்துக்கள் கொண்ட தங்க கொலுசு, வைரம், விலையுயர்ந்த கற்கள் பதித்த ஆரங்களை அணிவர்.

கோவில்களில் சரியை, கிரியை தொண்டுகளில் ஈடுபடுவர். இவர்களுக்கு தங்கம், நெல், காசு, நிலங்கள் பரிசாக வழங்கப்படும். இவர்களிடமிருந்து வரி அறவிடப்படமாட்டாது. அவருக்கும் அவரது வாரிசுகளுக்கும் உணவு, உடை என்பன தரப்படும். நட்டுவனாருக்கு ஊதியமும் வழங்கப்படும். அதனை நட்டிவக்காணி என்பர். மிருதங்கம் வாசிப்பவரின் ஊதியத்திற்கு கூத்தகாணி என்று அழைத்தனர். ருத்திர கணிகை இறந்துவிட்டால் அவரை நித்திய சுமங்கலி என்று அழைப்பர்.

தேவதாசிகளின் இறந்த உடலின் மேல் பட்டாடை போர்த்தி அவர்களை எரிப்பதற்கு கோயிலில் இருந்து விறகும் மடப்பள்ளியிலிருந்து நெருப்பும் இதனையே

தேவதாசிகள் கடவுளிடம் வரமாக பெற்றனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. இறந்த உடலின் மேல் அரிசி தீர்த்தம், மாலை, பரிவட்டம், விஷ்ணு கோவில் தேவதாசியாக இருந்தால் துளசியும் சிவன் கோவில் தேவதாசியாக இருந்தால் திருநீறும் இட்டு எரிப்பர். இவர்கள் இறந்த அன்று எந்த கோயில்களிலும் பூஜைகள் இடம் பெறாது. இச்சடங்குகளில் ஊர் மக்கள் அனைவரும் பங்கு கொள்வர். பின்பு கோவிலை முழுவதுமாக சுத்தம் செய்து இறைவனுக்கு கசப்பான உணவுகளை பிரசாதமாக வைப்பர்.

இவ்வழக்கம் 1930 களுக்கு முன்பு வழமையாக இருந்தது. இந்த முறை கோயில் பணிகளுக்காக ஏற்படுத்தப் பட்டதாக இருந்தாலும், பின்னாட்களில் இவர்கள் கோயில்களை நிர்வகித்த அரசர், செல்வந்தர் போன்றவர்கள் முன்பு நடன மாட வைக்கப்பட்டதுடன் அவர்களுடைய பாலியல் இச்சைகளுக்கு அடிமைகளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டனர். இதன் காரணமாக

இவ்வழக்கத்துக்கு 1920 முதல் இந்தியாவில் பாரிய எதிர்ப்பு எழுந்தது. அதன் காரணமாக 1947 ஆண்டில் தேவதாசி ஒழிப்பு சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டது.

கடவுளுக்குச் சேவை செய்வதற்காக தானம் செய்யப்பட்ட பெண்கள் தம் வாழ்க்கையில் விலை மகளிராகத் தொழில் புரிந்தனர். ஆடல் பாடலுக்கென்றும், பூசைகள் செய்ய ஒத்தாசைக் கென்றும், கடவுளுக்குச் சேவை செய்ய என்றும் அப்பெண்கள் கோவில்களுக்குத் தானம் செய்யப் பட்டனர். குடும்பத்தில் இடர்பாடு வரும்போது அது நீங்குவதற்காகவும், குழந்தை பிறக்காத குடும்பத்தில் குழந்தை பிறந்தால் நேர்த்திக் கடன் என்றும், ஆண் வாரிசுகள் இல்லாத குடும்பங்களில் வருமானத்திற்காகவும், பிற பொருளாதார சிக்கல்களுக்காகவும் பெண்கள் அவ்வூர் கோவில் தெய்வங்கள் பெயரில் காணிக்கை யாகக் கொடுக்கப்பட்டனர். இன்னும் சில குடும்பங்களில் முதல் குழந்தை பெண் என்றால் அது கோவிலுக்கே என்று, உயில்கள் முலமாக சாசனாம் செய்திருந்தனர். நடை முறையில் அவர்கள் அக்கோவில் பூசாரிகள், அவ்வூர் தனவந்தர்கள், மற்றும் பலருக்கும் இன்பமளிக்கும் விலைமாதர் களாவே வாழ்க்கையை நடத்தினர்.

பெண்ணைப் பெற்றவர்களோ மறை முகமாக அச்செல்வந்தர்களிடம் இருந்து பொன், பொருள் நிலபுலன்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

தேவதாசிகள் கடவுளைக் கணவனாக வாய்க்கப் பெற்றவர்களாதலால் அவர்கள் வாழ்வில் ஒருபோதும் கைம்மை நிலையை அடைய மாட்டார்கள். அதனால் இப்பெண்கள் ஒரு சில இடங்களில் உயர்வாகவும், கற்புநெறி தவறியதற்காக சில இடங்களில் இழிவாகவும் கருதப் பட்டனர். தேவரடியாள் என்ற வார்த்தை பின்னாளில் தேவடியாள் என்று அவர்களின் இழிநிலையைக் குறிப்பதாக மாறியது.

டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி இம்மறையின் கேடுகளை மக்களிடையே எடுத்துக்கூறி

விழிப்புணர்ச்சையை
Digitized by Noolaham Foundation
தேவதாசிகப்பட்டனர் | aavanaham.org

ஊட்டினார். பின்னர் அவர் 1929 இல் சென்னை மாகாண சட்டசபை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதும், சென்னை மாகாணத்தில் இவ்வழக்கத்தை ஒழித்துச் சட்டம் கொண்டு வர உறுதுணையாயிருந்தார்.

தேவரடியாள் என்ற சொல்லாலும் இவர்கள் குறிப்பிடப்பட்டார்கள். தேவர் (கடவுள்) + அடியாள் என்று வழங்கப்பட்ட சொல் பின்நாட்களில் தேவுடியா என்ற கொச்சைச் சொல்லாக மாற்றம் பெற்றது.

முனைவர் கே. சுதாசிவன் எழுதி, கமலாலயன் தமிழில் மொழிபெயர்த் திருக்கும் ‘தமிழகத்தில் தேவதாசிகள்’ என்ற புத்தகம், தேவதாசி நடைமுறையைப் பற்றி விரிவாகப் பதிவு செய்திருக்கிறது.

பக்தி இலக்கியம் கோலோச்சிய ஆறாம் நூற்றாண்டில் இவர்கள், சமூகத்தினரால் மரியாதையாக நடத்தப்பட்டனர். காலப் போக்கில் போதிய அங்கீகாரமும் கவனிப்பும் இல்லாமல், தேவதாசிகள் என்பவர்கள் மிகக் கீழ்த்தரமாகச்

Digitized by Noolaham Foundation
தேவதாசிகப்பட்டனர் | aavanaham.org

தமிழ்க் கலாசாரத்துக்குச் செழுமை சேர்த்த ஒரு சமூக மரபு தன் சொந்த மண்ணில் இருந்து முற்றிலுமாக அழிந்து போனதன் பின்னனியைக் கவனத்துடன் பதிவு செய்திருக்கிறார் ஆசிரியர். ‘எந்த ஒரு உள்ளதமான நிறுவனமும் கூட, சமூக விரோதிகள் அதனுள் சுதந்திரமாக ஊடாட அனுமதிக்கப்படும் பட்சத்தில் உருச்சி தெந்து, மிக மோசமான ஒரு நிறுவனமாகச் சீரமிந்து போய்விடும்’ என்ற உண்மையை தேவதாசி முறையின் அழிவு உணர்த்துவதாகக் குறிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர்.

தேவதாசியாக வேண்டுமென்றால், எந்த ஓர் இளம் பெண்ணும் சில சம்ஸ்காரங்கள் அல்லது வழிச்சடங்குகள் (சிலவற்றின்) ஊடாகப் பயணித்து வர வேண்டும்; அவையாவன:

- ★ சடங்குபூர்வமான திருமணம்
- ★ அடையாளப்படுத்தும் புனித நிகழ்வு
- ★ நிகழ்த்துகலைகளில் ஈடுபடுத்த முன்முயற்சி எடுத்தல்
- ★ அரங்கேற்றம்
- ★ கடமைகள் மற்றும்
- ★ இறுதிச் சடங்காசாரக் கொரவங்கள் இந்த அடுத்தடுத்த படிநிலைகளையும், இவை உள்ளடங்கிய மற்ற பிற சடங்குகளையும் விவாதிப்பதில் கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 18 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தேவதாசிகளின் நாட்டியப்பணி

இவர்கள் ஆடிய நடனம் தாசியாட்டம் ஆகும். மார்க்கம், தேசி போன்ற இருவகை நடனங்களையும் ஆடினர். மார்க்கம் என்றால் கடவுளுக்காக ஆடுவது. தேசி என்றால் மனிதனுடைய சந்தோஷத்திற்காக ஆடுவதாகும். மார்க்கம் சாஸ்திரீய நடனம் எனவும் தேசி கிராமிய நடனம் எனவும் வகைப்படுத்தினர். இவர்கள் சமஸ்கிருதம், கிரந்த மொழி, தெலுங்கு, கன்னடம், தமிழ் போன்ற மொழிகளை சரளமாக பேசுவர். அதுமட்டுமல்லாது பாடும் திறனைக் கொண்டதால் பாடிக்கொண்டே தமது நடனத்தினை நிகழ்த்துவர். நட்டுவனார் (ஸ்தபதிகள்), இசைக்காரர்கள் அனைவரும் அவர்கள் குடும்பத்திலேயே காணப்பவேர். அடவு அல்லது இடவு, அக்மாக்கம்,

வரிக்கோலம், சுத்தநிருத்தம், கவுத்துவம், அர்த்த கர்ணம், வடுகு, சிங்களம் தேவதாசி கள் ஆடிய நடனமாகும்.

- ★ அபிநியம் - ஆங்கிகம், வாசிகம், ஆகார்யம், சாத்விகம் சந்தி, நிருத்தியம் மாலை நேரம் ஆடுவர்.
- ★ அடவு கூத்து - அடைவுகள் அனைத்தும் சேர்ந்தது.
- ★ மழைவு - கடவுளை நீராட எடுத்துச்செல்லும் போது முன்னால் ஆடிச்செல்வர்.
- ★ திருவாலாத்தி - ஆரத்தி எடுக்கும் போது ஆடுவர்
- ★ திரிகுலம் - திரிகுலம் கையில் எடுத்து ஆடுவர்
- ★ கேவி - கிண்டல் செய்து ஆடுவது
- ★ உலாமடல் - கடவுள் ஊர்வலம் வரும்

தேவதாசிகள் மார்க்கம், தேசி போன்ற இருவகை நடனங்களை ஆடினர். மார்க்கம் கடவுளுக்காகவும் தேசி மனிதனுக்காகவும் ஆடுவதாகும். மார்க்கம் சாஸ்திரீய நடனம் எனவும் தேசி கிராமிய நடனம் எனவும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

போது நாயகி காதல் கொள்வது

- ★ அம்மானை - கல் வைத்து நடனமாடுவர். கேள்வி கேட்டும் பதில் கூறியும் ஆடுவர்.
- ★ தட்டி கேள்க்கை - கைதட்டி ஆடுவது தேவதாசிகள் ஆடுவதற்கென்று தனி நாடகசாலை, நாட்டிய மண்டபம், கோ மண்டபம், அர்த்த மண்டபம் போன்றன கட்டப்பட்டன. தேவதாசிகள் தேவரடியார், தளிர் சேரி பெண்கள், எம்பெருமான் அடியாள், நர்த்தகி, நங்கைமார், ருத்திர கணிகை, தேவடிச்சி என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். கேரளாவில் குடிகாரி, முறைகாரி எனவும் கர்நாடகாவில் போத்தி, ஜோத்தி எனவும் ஆந்திராவில் சானி எனவும் ஓரிசாவில் பாத்ரா, மகரி எனவும் அஸாமில் குடிதீ எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். விஜயநகர காலத்தில்தான் தேவதாசிகள் என அழைக்கப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.

சிவஸ்வரூபனான ஈசானன்

- கலைஞர், வித்துவான் வரந்தா வைத்தியநாதன்

எண் திசைகளின் வளத்திற்கும் வலிமைக்கும் சிறப்பிற்கும் கீர்த்திக்கும் காரணமான பொறுப்பைச் சுமப்பவர்கள் எண்திசை பாலகர்கள். அவர்களுக்கென்று தனியான நகரம், திசை, வாகனம், ஆயுதம், சக்தி இவைகள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. ஆலய உற்சவங்களிலும் புதிய இல்லம் அமைக்கும் பொழுதும் புதிய கட்டிடங்கள் எழுப்பும் பொழுதும் எண்திசை பாலகர்களின் அனுமதி பெற்று அவர்களுக்குரிய பிரீதி செய்துமே காரியங்களைத் தொடங்க வேண்டும் என்பது ஆகம சாத்திர விதி. அந்த முறையில் வடகிழக்கு திசையின் காவல் தெய்வம் ஈசானன் - சிவனின் அம்சம்; எண்திசை பாலகர்களின் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவின் அம்சமாக நிருதியும் சிவனின் அம்சமாக ஈசானனும் இடம்பெற்றிருப்பது உள்ளென்றோத்தக்கது.

ஆலய மகோற்சவ காலங்களில் ஈசான திசையாகிய வடகிழக்கு மூலைக்கு சுவாமி வந்ததும் சிறப்பான பூசை, தீபராதனை செய்து தேவாரம் அருளுவதும் சிவபெருமானை கருதியே சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது. மேலும் சிவனின் திருமுகங்கள் ஐந்தினுள் மேல் நோக்கி நடுவில் உள்ளது ஈசானத் திருமுகம்; பளிங்குநிறம் கொண்டது. இம்முகத்திற்குசுத்தான்னம் நிவேதிக்கப்படுகின்றது. வென் பளிங்கு நிறம் கொண்டு, பாலகனின் முகம் போன்று களங்கமற்று, ஈசான திசையைப் பார்த்து மேல் நோக்கியிருக்கும்.

விநாயகரின் ஜம்முகங்களில் ஈசான முகம் மேல் நோக்கி தும்பிக்கையை வளைத்து உயர்த்தி ஊர்த்துவ முக விநாயகராகக் காட்சி கொடுக்கும் கோலம் மிக அற்புதமானது. சமீபத்தில் யாழ்ப்பானம், கண்டி வீதியிலிருக்கும் கைதடி முரீகற்பக விநாயகர் ஆலய தேர்த்திரு விழாவில் பஞ்சமுக ஊர்த்துவ விநாயகரை தரிசிக்கும் பேறு கிடைத்தது. விநாயகரின் உயரம் என்ன தெரியுமா? 12 அங்குத்திற்கு ஸ்தாபனங்கள் அச்சிறிய மூர்த்தத்தில் சிற்பி noolaham.org | aavanaham.org

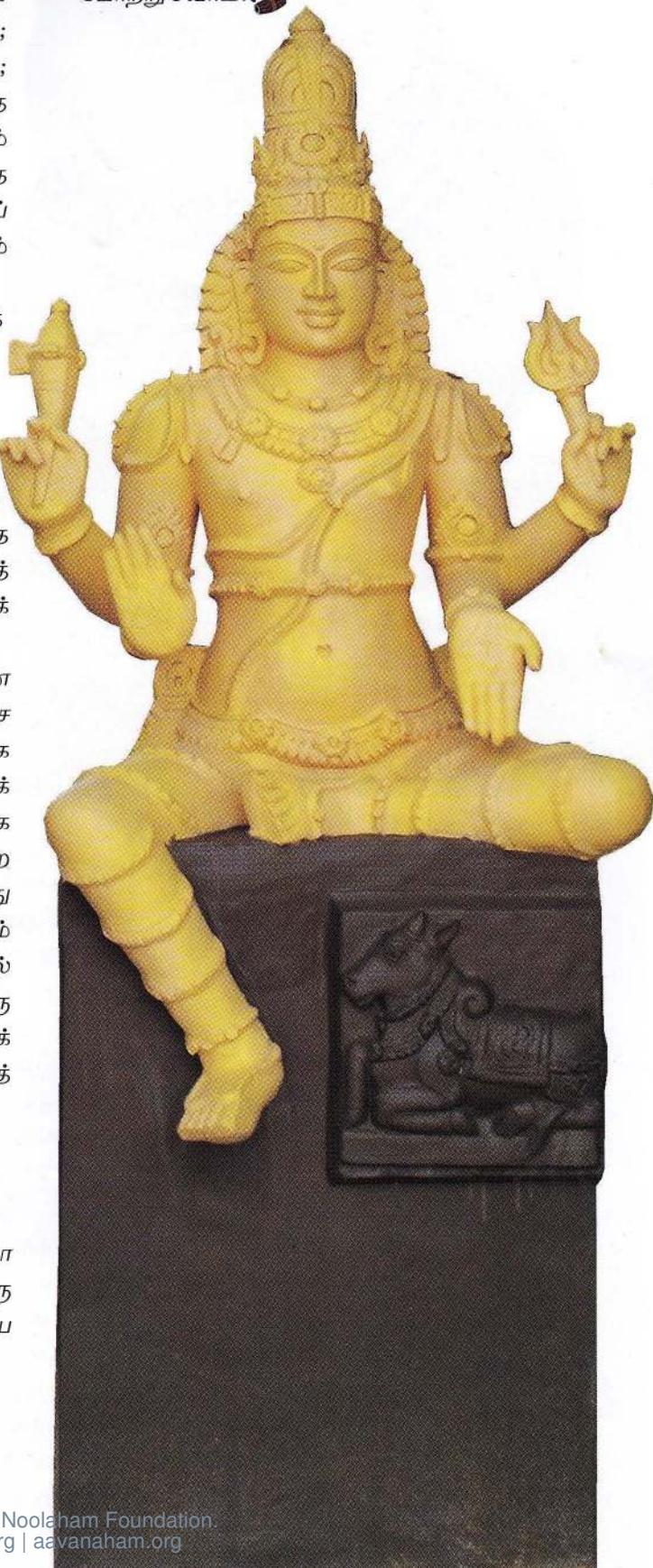
சாதனைதான் வியத்தற்குரியது. திருவடிகளில் ஒலிக்கும் சிலம்பு தண்டைகள்; இடுப்பிலே வீக்கிய பட்டாடை; மேலே உதரபந்தனமாகும் சர்ப்பம்; பேழை வயிறு; திருமார்பில் முத்தாரங்கள்; மதாணி மார்புப் பதக்கம்; வேழமுகம்; ஒற்றைக்கோடு; இருஞ்செவிகள்; திருமுடியில் மாணிக்கக் கிரீடம்; சதுர் முகங்கள்; மேலே ஊர்த்துவமாக துதிக்கரத்தை வளைத்து, வளையமாக்கி விண்ணை அளக்கும் ஈசான திருமுகம்; பார்க்க பார்க்க தெவிட்டாத திருவருவம்; இரதோற்சவத்தின் நாயகனாகப் பெருமான் பக்தர்களுக்கு அருள் தந்த திருக்கோலம் பார்த்து அனுபவிக்க வேண்டிய ஒன்று.

இறைவனின் மிகச் சிறப்பான ஈசானத் திருமுகத்தினின்றே ப்ரோத்கீதம், வலிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேச்வரம், கிரணம், வாதுனம் முதலிய ஆகமங்கள் அகத்திய மாழுவிவரைக் காரணராகக் கொண்டு தோன்றின. வடகிழக்கு திசைக்குரிய ஈசான மூர்த்தி படிக நிறமும் மூன்று கண்கள் உடையவராய் சாந்த குணம் கொண்ட சௌம்யராய் புருஷாகாரத் தோற்றம் கொண்டவராய் சூலம், அபயம் தாங்கிக் காட்சி கொடுப்பர்.

�சானனின் சக்தி பார்வதி; இவரது பிரதான ஆயுதம் முத்தலைச்சூலம்; நகரம் கைலாச கிரியாகும். ஈசானனின் வாகனம் இடபம். சாத்வீக குணத்தின் வெண்மையைத் தனது நிறமாகக் கொண்டு நான்கு வேதங்களையே பாதங்களாக கொண்டு தியாகத்தின் திருவருவமாய் இறை வனைத் தன்மேனியில் சமக்கும் பொழுது வலிமையின் இருப்பிடமான எருதாய், காக்கும் தெய்வமான திருமாலின் தவத்தினால் அறவிடையாய், திருகோயில்களில் சிவபெரு மானின் திருமுன்பு நந்தியாய், திருக்கயிலையைக் காவல் காக்கும் உரிமை பெற்று அகம்படிமைத் தொழிலேற்று நந்திஸ்வரராய் விளங்குகின்றார்.

வீரத முதலாய பல மெய்த்தவத்தின் உண்மைச் சரியை கிரியா யோகம் சார்வித்து அருள்பெருகு சாலோக சாலீப் சாகுபழும் புசிப்பித்து என்ற குமரகுருபரரின் கந்தர் கலிவெண்பா வாக்கிற்கிணங்க சிவபெருமானின் ஒத்த திருவரு வத்தை நந்திதேவர் பெற்று ‘சாஞ்சு’ நிலையை அடைந்தார். இது பெற்றகரிய பேறு நெற்றியிற்கண் நாலுபுயம் நெருப்புகுவும் கிரைகொள் முடி சற்றுமொரு குறைவில்லாச் சாகுபழ் பணித்தருளிப் பெற்றியினால் அடர்சரிகை பிரபுப் அருள் செய்தனனே

தெய்வ ஊர்திகளில் இடபத்திற்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. உழைப்பையே உயிர் மூச்சாய் மற்றவர்கள் தவிர்ப்பதை தான் ஏற்று தியாகத்தின் திருவருவாய் விளங்கும் அறவிடையை வணங்குவோம்; போற்றுவோம்.

தூக்குச் செம்பு

மட்டக்களப்பு தமிழரிடையே புழக்கத்திலிருந்து அருகி வருகின்ற வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள்

கோரி புண்ணியபூர்த்தி
விரிவுறையாளர் (தகுதிகாண்), மிகுந்துப் பங்கவைக்காகம்

(இ)லங்கையில் தமிழர் செறிந்து வாழ்கின்ற பிராந்தியங்களில் மட்டக்களப்பு தேசம் தனித்துவமான ஒரு பிரதேசமாகும். மட்டக்களப்பு தேசம் வடக்கே வெருகலாற்றையும் தெற்கே குமுக்கன் ஓயாவையும் எல்லையாகக் கொண்ட பிரதேசமாகும். மட்டக்களப்பு தேசம் என்ற உணர்வு உணர்ச்சி பூர்வமானது. ஆயினும் 1962 ஆம் ஆண்டுக்குப்பிள்ளர் இது மட்டக்களப்பு, அம்பாறை என இரு நிர்வாக மாவட்டப் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்பு பூர்வீக காலம் முதலாக தனியான நிர்வாகப் பிரிவாக அமைந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் பிராந்தியம் முழுவதும் ஒரு பொதுவான தேசத்தின் அம்சங்களானவை என்ற உணர்வு வலுப்பெற்றிருந்தது. பொருளாதார அமைப்பு, மொழி வழக்கு, தேசத்துறைகள், noolaham.org | aavasham.org

சமய வழிபாடுகள், சடங்கு முறைகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்த வரையில் மட்டக்களப்பு பிராந்தியம் முழுவதிலும் வாழ்ந்த தமிழரிடையே பொதுவான அம்சங்கள் காணப்பட்டன.

சிந்துவெளி, மெசப்பத்தேமியா முதலான நாகரிக மக்களுடைய வரலாற்றை, பண்பாட்டை, வாழ்க்கை முறையை, அறிவியல் அறிவை அறிந்துகொள் வதற்கு அம்மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட பொருட்கள் உதவுகின்றன. அந்தவகையில் பழங்காலம் முதலாக புழக்கத்தில் இருந்து தற்காலத்தில் அருகிவருகின்ற பொருட்கள் பற்றிய தேடல் இன்றியமையாததாயுள்ளது. காலத்தின் போக்கிற்கேற்ப மக்களுடைய பண்பாட்டம் சங்கள் பலவற்றில் மாற்றங்களும் புதுமைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இயற்கை

யோடு இசைந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்த மனிதன் இன்று நவீன யுகத்தினுள் கால் தடம் பதித்து முன்னேறிவிட்டான். அதற்கேற்றாற்போல அவனு நடை, உடை, பாவனை என்பவற்றில் மாற்றங்களும் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.

தமிழரிடையே மிக நீண்ட காலமாக வீடுகளில் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்ற பொருட்களின் பாவனை குறைந்து நவீன யுகத்திற்கேற்ப மின்சாரத்தில் இயங்குகின்ற இலத்திரனியல் பொருட்கள், பிளாஸ்ரிக் முதலானவற்றின் பாவனை அதிகரித்துள்ளது. இன்றைய தலைமுறையினர் பலருக்கு தமது பூர்வீகம் தெரியாத அதேநேரம் தமது முன்னோர் பயன்படுத்திய பொருட்கள் பற்றிய அறிவும் இல்லாமை கவலைக்குரியது. ஆவணங்களிலேனும் அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து எதிர்கால சமூகத்திற்கு அறிவுறுத்த வேண்டிய கடமை எமக்குள்ளது.

தற்காலத்தில் அதிகமாக பிளாஸ்ரிக், சில்வர் முதலான

வற்றால் உருவாக்கப்பட்ட பொருட்களின் பாவனை அதிகரித்துள்ளமையால் பூர்வீக காலம் முதலாக உபயோகப்படுத்துகின்ற பொருட்களின் பயன்பாடு அருகிவருகின்ற போக்கைக் காண முடிகின்றது.

தற்காலத்தில் விழாக்கள், விரதங்களின் போது பூசையறைகளில் சில பொருட்கள் அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற போதிலும் அன்றாடத் தேவைகளில் இவற்றின் பாவனை மிகவும் அருகி விட்டமை குறிப்பிடத் தக்கது. இந்நிலைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அதாவது வெண்கலம் முதலான உலோகங்களால் செய்யப்படுகின்ற பொருட்களின் விலை அதிகமாகக் காணப்படுகின்ற அதேநேரம் சில்வர், பிளாஸ்ரிக் என்பவற்றின் விலை குறைவாகக் காணப்படுகின்றது.

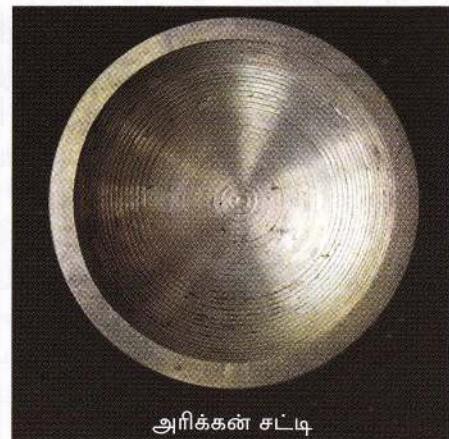
சுடும்பப் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தவும், தாம் தன்னம்பிக்கை மிக்கவர் களாக வாழ்வதற்கும் வீட்டுப் பெண்கள் வெளிவேலைக்குச் செல்கின்ற வீதம் அதிகரித்துள்ளமையால் மிக வேகமா

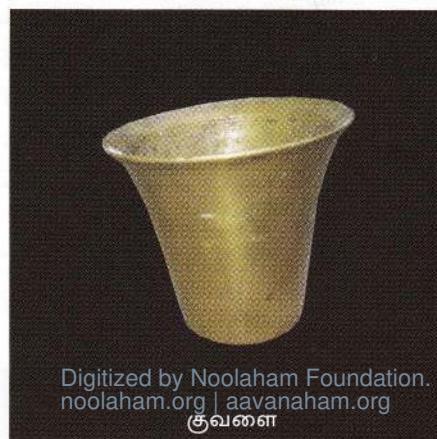
வெற்றிலை, பாக்கு இடிக்கும் உரல்

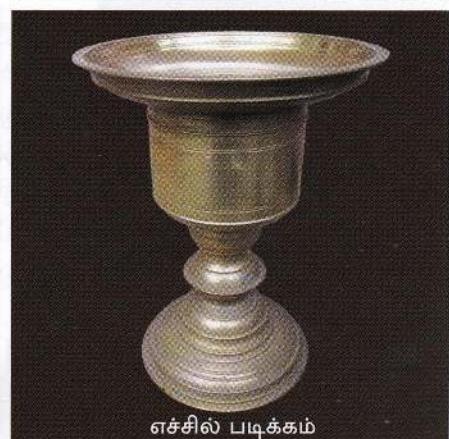
சமையலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பாத்திரம்

அரிக்கன் சட்டி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org
குவனை

எக்கில் படிக்கம்

கவும் சுலபமாகவும் வீட்டு வேலைகளை முடிப்பதற்கு விரும்புகின்றனர். இதற்கு பழைய காலத்தில் உயயோகப்படுத்திய வீட்டுப் பாவனைப் பொருட்கள் சாதகமாக இல்லையாதலால், மின்சாரத்தில் இயங்குகின்ற பொருட்களையே அதிகளவில் விரும்புகின்றனர். வெண்கலம், பித்தளை என்பன பாரமாகக் காணப்படும் அதேநேரம் சுத்தம் செய்வதற்கும் அதிக நேரம் எடுக்கின்றது. இத்தகைய நிலையால் பல வீடுகளில் சமையலறைகளிலும் பாதுகாப்பறைகளிலும் இருந்த பூர்வீகப் பாவனைப் பொருட்கள், பரண்களில் ஏற்றப்பட்டு, காலப்போக்கில் மறைந்தும் போய் விட்டன.

ஈழத்தமிழரிடையே பெரும்பாலும் ஒரே மாதிரியான வீட்டுப் பொருட்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயினும் அவற்றை அழைக்கின்ற முறையில் மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணத்து பிராந்தியங்களிலே சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் இரு

அம்மியும்
குழவியும்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

பிராந்தியங்களுக்கும் தனித்துவமான சில பொருட்களும் காணப்படுகின்றன.

மட்டக்களப்பின் நகரப் பகுதிகளில் இப்பொருட்களின் பாவனை அருகிவருகின்ற போதிலும் வாவியின் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள படுவான்கரைப் பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் சிலரிடையே அப்பொருட்கள் இன்னும் புழக்கத்தில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் இவற்றின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த சிலர், அழகுப் பொருட்களாக இவற்றை பேணிப்பாதுகாக்கின்றன மகிழ்ச்சி க்குரியது. பொதுவாக மட்டக்களப்பு தமிழரிடையே மிக நீண்ட காலமாக வெண்கலம், செப்பு, பித்தளை, மரம், கருங்கல், களிமண் முதலானவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட ஏராளமான வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் புழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. இவற்றை அன்றாட சமையல் வேலை மற்றும் சமயம் சார்ந்த சடங்குகள், விழாக்கள், பண்டிகைகள், விரதங்கள் ஆகியவற்றின் போதும் பயன்படுத்துகின்றனர்.

மட்டக்களப்பு தமிழரிடையே புழக்கத்தில் காணப்பட்ட பாவனைப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யப்பட்ட

மூலப்பொருட்களிற் கேற்ப வெண்கலப் பொருட்கள், பித்தளைப் பொருட்கள், செப்புப் பாத்திரங்கள், கருங்கல்லால் ஆக்கப்பட்டவை, களிமண்ணால் செய்யப்பட்டவை, மரத்தாலானவை என வகைப்படுத்தலாம்.

குடம், செம்பு, வெற்றிலை வட்டா, சேவரக்கால், வட்டில், தட்டு, வெற்றிலை இடிக்கும் உரல், குத்துவிளக்கு, மண்ணெண்ணெண்மிளக்கு, தாம்பாளம், சருவச் சட்டி, பானை, பூ இட்டு வைக்கும் கிண்ணம், இடியப்ப உரல், நகைப்பெட்டி, காசுப் பெட்டி, சந்தனக் கிண்ணம், தூபமிடும் பாத்திரம், அரிக்கன்சட்டி முதலானவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றில் குடம், செம்பு, வட்டா, குத்துவிளக்கு, சேவரக்கால், தூபமிடும் பாத்திரம், சந்தனக் கிண்ணம், சருவச்சட்டி என்பன தற்காலத்தில அரிதாகவேனும் சமயம் சார்ந்த விழாக்கள் மற்றும் திருமணச் சடங்குகள் என்பவற்றின் போது பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

உலோகங்களால் ஆக்கப்பட்டவை

குடம் என்பது பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் இடம்பெறுகின்ற ஒரு பாத்திரம். திருக்குறளில் குடங்களுள் பாம்பு என்றும், சோழர் கல்வெட்டுக்களில் குடவோலை, குடவிளக்கு, குடமுழவு என்றவாறு இச்சொல் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக இவை தண்ணீர் நிறைப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மட்டக்களப்பில் பெரும்பாலும் பித்தளை, வெண்கலக் குடங்கள் புழக்கத்தில் காணப்பட்டன.

இதேபோன்று செம்பு தண்ணீர் பருகுவதற்கு பயன்படுவதுடன் மங்கள நிகழ்வுகளின் போதும் பயன்படுத்தப்

படுகின்றது. அவை பல வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. இவை வெண்கலம் மற்றும் பித்தளையால் உருவாக்கப் படுகின்றன. செம்பு பல வடிவங்களில் காணப்படுகின்றது. பித்தளைச் செம்பில் அரை மணி நேரம் வைத்திருக்கப்பட்ட நீரிலுள்ள பெருமளவு கிருமிகள் அழிவடைகின்றன என தற்போதைய ஆய்வுகளில் கண்டறியப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. நமது முன்னோர்கள் தொழில்நுட்பம் வளராத காலத்தில் கூட உடல் ஆரோக்கியத்திற்குரிய உணவுகள், உபகரணங்களைப் பாவித்ததன் மூலம்தான் நீண்ட காலம் ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்தனர் என்பது இதன் மூலம் புலனாகின்றது. பித்தளைச் செம்பின் பாவனை குன்றிப்போனதற்கு முக்கிய காரணம் இதில் படியும் செழும்புதான். இந்தச் செழும்பை புளி போட்டுத் தேய்ப்பதன் மூலம் அகற்ற முடியும்.

இவற்றில் புட்டுச்செம்பு அல்லது தூக்குச் செம்பு என்பது இறுக்கமாகப் புட்டிப் பயன்படுத்தக் கூடியதாகவும், தூக்கிக் கொண்டு போகக் கூடியவாறும் வடிவைமைக்கப்பட்ட ஒரு செம்பு ஆகும். பானங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று கலக்காத வகையிலும் அதேநேரம் வெளித்தெரியாத வகையிலும் தூக்கிச் செல்ல இலகுவான முறையிலும் தனித்துவமான வடிவிலும் அமைந்த இவ்வகைச் செம்புகள் பழந்தமிழரின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் நுட்பத்

திருமணச்
சடங்கின்போது
'கலத்தில்போடுதல்'
பயன்படுத்தப்படும்
சேவரக்கால்

திறனையும் இரசனை உணர்வையும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்தி நிற்பன.

பன்னீர் செம்பு என்பது வாசனை கலந்த நறுமண நீர் ஊற்றி வைக்கப்படும் செம்பாகும். இந்நறுமண நீரைப் பன்னீர் என அழைப்பார். சுப தினத்துக்கு வருகை தரும் விருந்தினர்களுக்கு பன்னீர் தெளித்து சந்தனம், குங்குமம், கற்கண்டு கொடுத்து அவர்களை உபசரித்தல் மரபாகும். பன்னீர் தெளித்தல் என்பது மரியாதையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது.

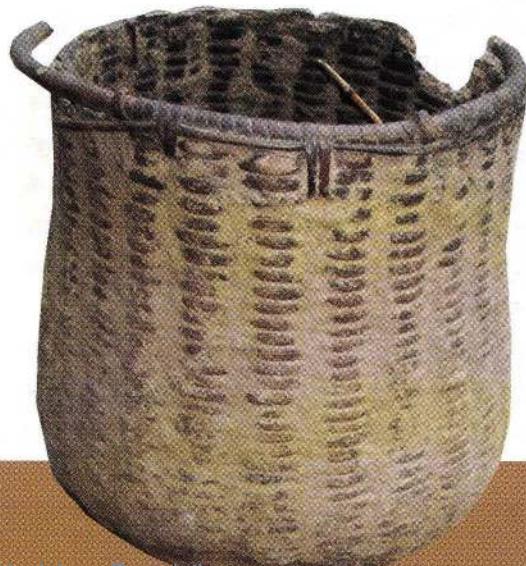
மங்கள மற்றும் அமங்கள நிகழ்ச்சி களின் போது வெற்றிலை சப்புதல் தமிழரிடையே காணப்படுகின்ற ஒரு மரபாகும். இது தாம்புலம் தரித்தல் என அழைக்கப்படுகின்றது. மதுரைக் காஞ்சியில் தாம்புலம் தரித்தல் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த வெற்றி வைகளை வைப்பதற்காக வெற்றிலை வட்டா பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவை சில வேறுபாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன. அரசிலை வட்டா இதில் சிறப்பானது.

பற்கள் இல்லாத வயதானோருக்கு

வெற்றிலை மெல்வது கஷ்டமாகையால் வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை, சுண்ணாம்பு என்பவற்றை ஒன்றாக இட்டு இடித்து பின்னர் அதைப் பயன்படுத்தினர். அதற்காக வெற்றிலை இடிக்கும் உரல் பயன்படுத்தப்பட்டது.

திருமணத்தின் போது தாலி கட்டிய பின்னர் மணமக்கள் மணமகளின் வீட்டிற்கு அழைத்து வரப்பட்டு உணவுருந்துவது மட்டக்களப்பார் மரபாகும். அது கலத்தில் போடுதல் என அழைக்கப்படுகின்றது. அதற்காக பயன்படுத்துகின்ற பாத்திரங்களாக சேவரக்கால், வட்டில் என்பன காணப்படுகின்றன. சேவரக் காலின் மீது வட்டிலை வைத்து அதில் ஏழுவகை மரக்கறிகளால் சமைக்கப்பட்ட உணவை மணமக்கள் உண்ணுவது சிறப்பம்சமாகும். இன்றும் மட்டக்களப்பின்சில திருமண வீடுகளில் இது புழக்கத்தில் உள்ளது. உணவுண்ட பின் கை கழுவுகின்ற பாத்திரம் எச்சில் படிக்கம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

சமையல் செய்கின்ற போது அரிசியிலிருந்து கல் மற்றும் ஏனைய தானியங்களைப் பிரிப்பதற்காக அரிக்கன் சட்டி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் வெண்கலம், பித்தளை என்பவற்றால் செய்யப்பட்ட அரிக்கன்சட்டிகள் பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும்,

பிரம்பால் பின்னப்பட்டு
வெளிப்பகுதியில்
சாணம் கொண்டு
மெழுகப்பட்டிருக்கும்
மரக்கால். நெல்லை
அளப்பதற்குப்
பயன்படுகின்றது.

தற்காலத்தில் அவற்றின் பாவனை குறைந்து, மன், அலுமினியம் என்பவற்றால் செய்யப்பட்டவைகள் அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சமையலின் போது பயன்படுத்தப் படுகின்ற ஒரு வகையான பாத்திரமே குரச்சி ஆகும்.

இவற்றுடன் வெண்கலம் மற்றும் பித்தளை என்பவற்றால் செய்யப்பட்ட குத்துவிளக்குகள் சிறப்பானவை. இவை இன்று சமய நிகழ்வுகளில் பயன்படுத்தப் படுகின்றனமே ஆறுதலளிக்கக் கூடியது. வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட மண்ணெண்ணெண்ப் விளக்குகள் மக்கள் பாவனையிலிருந்து அருகிவிட்டன.

அக்காலத்தில் வங்கிகளின் பாவனை மிகக்குறைவாகையால் தமது பணம், பெறுமதியான நகைகள் என்பவற்றை பாதுகாப்பாக வைப்பதற்காக நகைப் பெட்டி, காசுப்பெட்டி என்பவற்றைப் பயன்படுத்தினர். இவை தவிர சந்தனக் கிண்ணம், தூபமிடும் பாத்திரம், தட்டுக்கள், சருவச் சட்டி, பானை, பூ இட்டு வைக்கும் கிண்ணம், தாம்பாளம், கிண்ணம் என்பவை பூசையறைகளிலும், அரிக்கன் சட்டி, இடியப்ப உரல் என்பன சமையலறைகளிலும் பயன்படுத்தப் பட்டன.

கருங்கல்லால் ஆக்கப்பட்டவை

அம்மி என்பது கருங்கல்லினால் செய்யப்பட்ட, மருந்து அல்லது சமையலில் பயன்படும் பொருட்களை அரைப்பதற்கு உதவக்கூடிய, சமதளமாக அமைந்த ஒரு கருவியாகும். அம்மிக் கல்லில் பொருளை இட்டு அரைக்க உருளை வடிவில் குழவி என்று அமைக்கப்படும் ஒரு கருங்கல் பயன்படுகின்றது. இந்தக் குழவியை இரு கைகளாலும் பற்றி, உருட்டியும் இடித்தும் இழுத்தும் பொருட்கள் அரைக்கப்படும். இது தொல்பழங்காலத்தில் இருந்து பயன்பாட்டில் இருந்துவரும் ஒரு கற்கருவி ஆகும்.

யறு, உழுந்து போன்ற தானியங்களை உடைத்துப் பருப்பாக்குவதற்கோ அல்லது மாவாக்குவதற்கோ பயன்பட்ட வட்டவடிவில் அமைந்த மேலும் கீழும் இரு பாகங்களைக் கொண்ட கருங்கல் லினாலான சாதனமே திருக்கையாகும். இதன் மேற்பகுதியில் நடுவில் ஒரு துளை; கீழ்ப்பகுதியில் ஒரு துளை என இரு துளைகள் அமைந்திருக்கும். கீழ்ப்பகுதியில் நடுவில் ஒரு துளை அமைக்கப்பட்டிருக்கும். நடுவில் அமைந்திருக்கும் துளையானது இரும்புத்தண்டு ஒன்றின் மூலம்

திருகையின் இரு பாகங்களையும் ஒன்றாகப் பொருத்தக்கூடிய வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அரைக்கப் படும் தன்மையை நன்றாக பேணுவதற் காக திரிகையில் பயன்படும் கருங்கல் லில் உலோக உளியால் சிறு சிறு பொழிவுகள் செய்யப்படும்.

மரத்தால் ஆனவை

மட்டக்களப்பு	மக்களிடையே
பொருட்களை	பாதுகாப்பாக
வைப்பதற்கு	பெட்டகம் எனும்
மரப்பலகையால்	செய்யப்பட்ட பெட்டியும்
	பயன்படுத்தப்பட்டது.
ஏடகம் என்பது ஏடுகளை வைத்துப் படிப்பதற்கு ஏற்ற தாங்கியாகும். இவை இன்றும் சில வீடுகளில் காணப்படுகின்றன என்று கூறுகிறோம், பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.	

இடியப்ப உரல் அல்லது முறுக்கு உரல் எனப்படுவது இடியப்பம், முறுக்கு, அச்சுப் பலகாரங்கள் போன்ற உணவுகள் செய்யப் பயன்படும் கருவி ஆகும். இது மரத்தால் செய்யப்பட்டு,

உலோக அச்சுக்களைக் கொண்டிருக்கும். உணவு வகையைப் பொறுத்து, அச்சு வடிவங்கள் மாறும். உணவின் மாவை இவற்றுள் போட்டு, பிழிந்து அந்த உணவுகளை செய்து, பின்னர் அவித்து எடுப்பர். முற்காலத்தில் உலோகங்களால் செய்யப்பட்ட உரல்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

மரைக்கால் என்பது பிரம்பால் பின்னப்பட்ட நெல் அளவிடுகின்ற அளவீட்டுப் பொருளாகும். இதன் மேற்பகுதி சாணத்தால் மெழுகப்பட்டிருக்கும்.

புராதன காலம் முதலாக மட்டக்களப்பு மக்கள் மத்தியில் புழக்கத் தலிருந்த இத்தகைய பொருட்கள் பல்வேறு காரணங்களின் நிமித்தம் இன்று அருகிவிட்ட போக்கை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆயினும் இன்னும் சிலரால் இத்தகைய பொருட்கள் பாதுகாப்பாக பேணப்படுகின்றமை மகிழ்ச்சிக்குரியது.

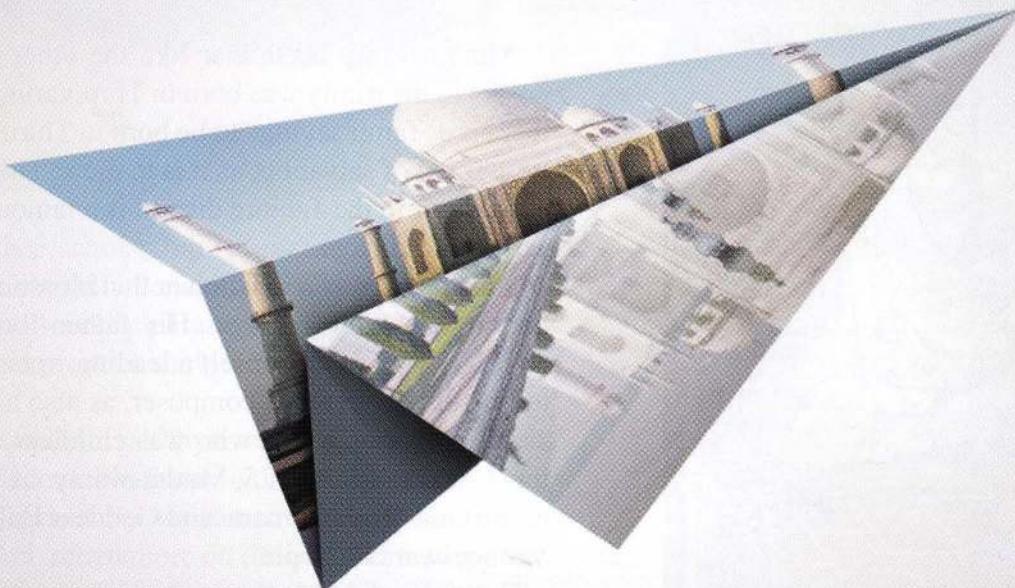
முற்காலத்தில் நகைகள்,
பணம் வைப்பதற்குப்
பயன்படுத்தப்பட்ட பெட்டகம்

எஸ்பிஐ சாங்கே
வங்கியியல் குழுமம்
வளர்ச்சி இங்கிருக்கிறது

அறிமுகமாகிறது எஸ்பிஐ : மிளாஷ். இன்ஸ்டன்ட் ரெமிட்டன்ஸ் சர்வீஸ் ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு.

ஸ்டேட் பேங்க் ஆஃப் இந்தியா கடந்த 150 ஆண்டுகளாக ஸ்ரீலங்காவின் முன்னணி வங்கியாக ஒப்பற்ற சேவைகளை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தியாவிற்கு இன்ஸ்டன்ட் ரெமிட்டன்ஸ் சர்வீஸ் அறிமுகமாகிறது.

பயனரின் எஸ்பிஐ வங்கி அல்லது துணை வங்கி கணக்குகளில் ஒரு சில நிமிடங்களில் பணம் வரவு வைக்கப்படும். வேறு வங்கி கணக்குகளிலும் வந்து சேர, ஒரு நாளை விட அதிகம் ஆகாது. சுலபம், சரிதானே?

கொமுடு: 16, செப்ரோன் ஜூதிலைகே மாவட்டத் தொழும்பு 01,
போன்: +94 11 4446800, மின் அஞ்சல்: ceosbilk@sltnet.lk

கொமுடுபிய: லாண்ட் மார்க் பிள்டாஷ் 385, காலி வீதி, கொமுடு 03,
போன்: +94 11 4622336, மின் அஞ்சல்: colpetty.lk@statebank.com

வெள்ளவத்தை: 06, செபிள் காரன்ஸ் ரோடு, வெள்ளவத்தை, கொமுடு 06,
போன்: +94 11 4957415, மின் அஞ்சல்: wellawatte.lk@statebank.com

கண்டி: 15, 15-1/1, கோவில் வீதி, கண்டி
போன்: +94 81 4923923, மின் அஞ்சல்: sbi.kandy@statebank.com

யாற்பொனம்: 14, பாசின் பெட்ரோ வீதி, யாற்பொனம்
போன்: +94 21 2219982-5, மின் அஞ்சல்: sbi.jaffna@statebank.com

மின் அஞ்சல்: ceosbilk@sltnet.lk
இணையத்தை: www.sbisrilanka.net

* நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது

Sri Muthuswami Dikshitar

Kalasuri Dr. Arunthathy Sri Ranganathan

*Lecturer – University of Visual and Performing Arts – Colombo
Former Director – Sri Lanka Broadcasting Corporation*

Muthuswamy dikshithar like the other two composers in the trinity was born in Thiruvarur, of which there is a Tamil saying “to be born in Thiruvarur is to be assured of salvation, as it is to die at Thiruvaiyaru.” Thiruvarur in the Tanjore district is a famous place of saivite pilgrimage.

Dhikshithar was a rich flower that blossomed in this hoary and rich heritage. His father Ramaswamy (1735 - 1817) was himself a leading, versatile, masterly and venturesome composer, as also a great lakshana vidwan. To him who was childless for a long time, was born in 1775, Muthuswamy, as a blessing of the God Muthukumara and Goddess Balambika at Vaitheeswaran temple.

The time of Muthuswamy’s birth was the annual vasanthotsavam of Lord Thyagaraja. This is just to show that Muthuswamy Dikshithar did not burst into glory in a vacuum, but it was a natural high point in the tide of musical creativity. The classical heritage, religious background and erudition, which are the special features of Dhikshithar’s songs, are a smooth flow from this highly rich background.

Muthuswamy Dikshithar and his compositions deserve special treatment for, he is the only composer in the field of carnatic Music who has composed a large corpus of songs, nearly a thousand of them, entirely in Sanskrit. In the great Vaggeyakaras creative activity was a sort of spontaneous combustion, in which words and music were born together, fused into one whole. Sanskrit as the language of meditation and the language of mantra - Sastra came unbidden to Dikshithar who expressed himself in it, as naturally as the lark in its trills.

His songs are moulded in the classical style, dis-

In the history of every art, including literature, it is found that there are certain periods during which that art had flourished and reached heights of excellence not approached during other periods. In the history of carnatic music the period comprising of the second half of the 18th and the first half of the 19th centuries, was one of such glorious periods. It was during this period that masters like Thyagaraja, Muthuswamy Dikshithar, Shyama Sastry (which three constitute the musical Trinity) Maharaja Swathi Thirunal, Thodi Sitharamyah, Vadivelu brothers, Arunachala kavi and others lived and sang. This period is known as the golden age of carnatic music.

playing deep scholarship (in many of his songs he calls himself rightly Panditatara) they are beautifully worded and roundly phrased, well dictioned, grammatical, and produce sumptuousness and richness of fare.

To Dikshithar, sahithya was not an end in itself but an indispensable frame work of the music. Dikshithar, an ardent Sri Vidya upasaka with siddhis in this direction, relied more on the incantational power of the word rather than on its emotional content. His Sahithyas are thus in effect dhyana slokas rather than lyrics. Reverent study of and meditation on his sahithya are thus indispensable for all, who would like to partake in however humble and fragmentary manner, in the vital experience that produced the words and the music ,and their perfect blending.

Chithambaranatha Yogi, the Diksha guru of both Ramaswamy Dikshithar and Muthuswamy Dikshithar, after a few years stay with Muthuswamy Dikshithar at Kasi, asked him to go to Tirutani. From this period, started an unbroken kshetratana of Dikshithar throughout South India, which has produced a number of valuable kshethra krithis, rich in minute details about the particular sthala and the deity.

It is also noteworthy that although Dikshithar was a devi- upasaka and bore the Guru Guha mudra , he has sung on various deities objectively and was also a great advaitin. All these kritis incorporate material from architecture, iconography, mythology, litera-

ture, mantra sastra, and local sampradaya. Dikshithar's songs are a treasure of information, on many temples and divinities in south India.

Dikshithar composed songs on nine planets to relieve the acute stomach pain of one of his disciples Tambiappan, who used to play on the Suddhamaddalam in the Thyagaraja temple. These songs on the planets have indeed continued to provide solace and comfort, at the physical, mental, and spiritual levels to numerous students of music and devotees.

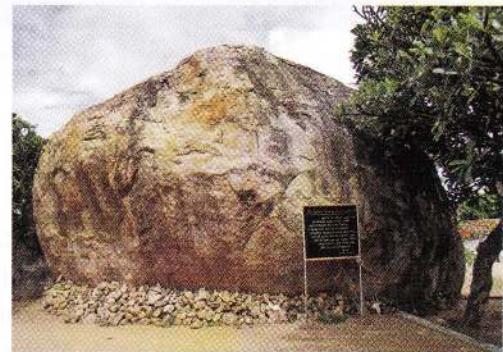
In keeping with his rich heritage, scholarly background, and high artistic achievements Dikshithar has chosen the highly scientific and inflectional language of Sanskrit as the medium of his lofty expression and has also made the best use of it in his varied compositions. Dikshithar is thus a rare combination of a scholar, master, sadhaka and a versatile genius, who scaled new heights in the harmony of sangitha, and sahithya and their many dimensional beauty.

The legendary queen **Viharamahadevi**

Madhuri Peiris

There are very few heroines in Sri Lankan history compared to heroes. Among the very few prominent female characters, queen Viharamahadevi's name remains exceptional. Her name is well-known among children as a lady who was brave enough to challenge her life to save her country.

It is believed that the name Viharamahadevi was given to her later by her husband King Kavanthissa and her original name was Sharwaree. Viharamahadevi was the eldest daughter of King Kelani Tissa, who ruled Kelaniya at that time (2nd century BC). Once the king Kelani Tissa punished an innocent Buddhist monk by boiling him alive in a cauldron of oil. The legend says Gods became very angry over this king's move and made the ocean to flow into the country and flood the land. His kingdom was washed away by the tidal waves and to stop further destruction king was directed to soothsayers.

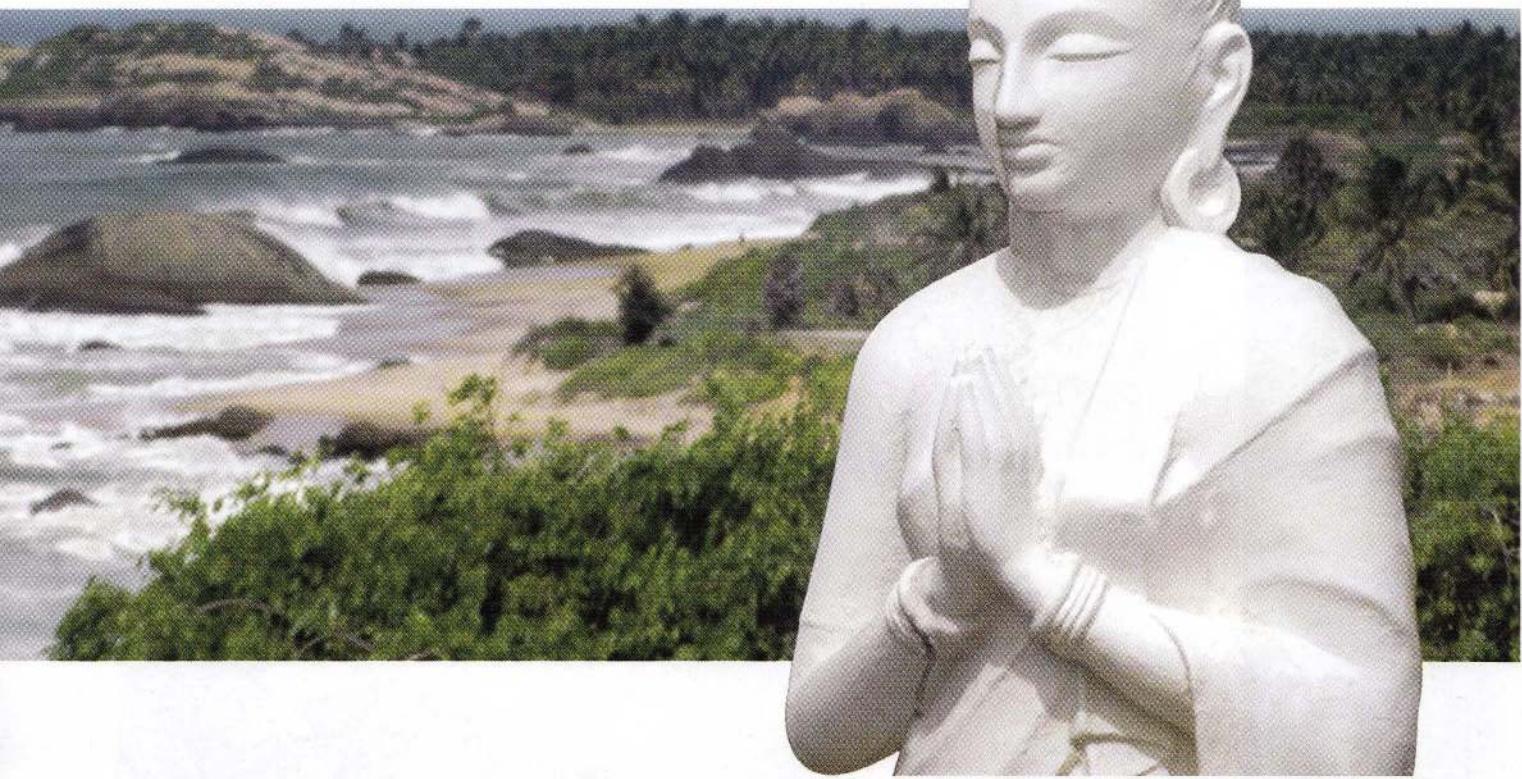
Soothsayers have asked the king to sacrifice a princess to the sea so that the sea will be calmed. So the King Kelani Tissa decided to sacrifice his eldest daughter and made a beautifully decorated boat out of gold and loading it with food and water to last a

month. The boat was inscribed the letters saying it carrying a king's daughter.

Later the brave daughter of King Tissa, Viharamahadevi decided to sacrifice herself in order to save her country and was sent to the sea on this specially made boat. As soon as the princess was sent, the sea has become calm and the water has receded.

Many days later some fishermen have spotted a strange looking craft in a shore at a spot called Dovera, near Kirinda. They have passed the message to their king, who was ruling the southern part of the country or the Rohana as they called in early days. Kavanthissa was a very powerful young king in Rohana (Ruhuna at present) met the brave princess and after listening to her story was very impressed by her act and immediately has decided to marry her.

Since she was found very close to the Lanka

Vihara a well-known Buddhist temple, the name Viharamahadevi was given to her. There is a small stupa in Kirinda believed to be built and offered as a thanksgiving for the safe voyage of the princess. This small stupa was built on a cliff with some engraved inscriptions on a nearby boulder. According to scholars, these inscriptions commemorate the event and mark the landing place.

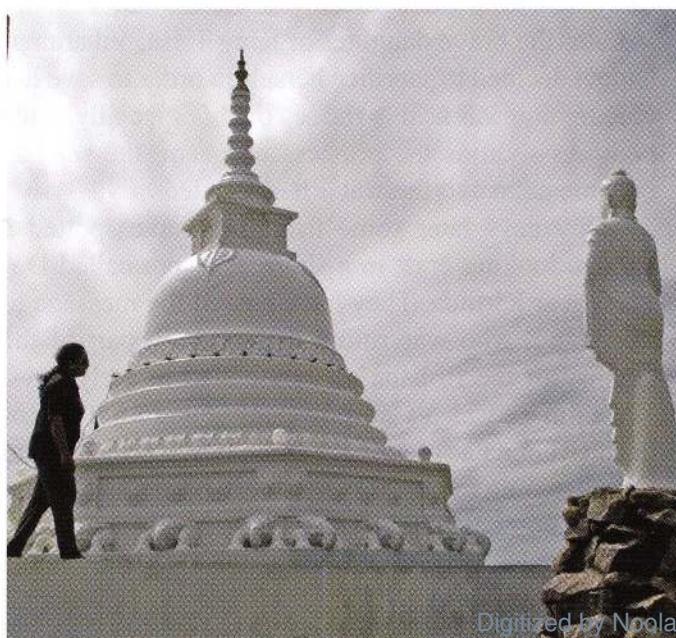
After being married to King Kavanthissa, she was

blessed with two sons namely Dutugamunu and Saddhatissa. Later her son Dutugamunu became a well-known king in the country.

Kirinda is a small village situated in the southern province of the country. Situated on the south coast of Sri Lanka about 270km from Colombo, it is only 10km south of the Tissamaharama. Kirinda is a beautiful place visited by thousands of Buddhist pilgrims and tourists each year.

Kirinda Raja Maha Viharaya which was believed to be situated in the place where Queen Viharamahadevi was found in an isolated boat is a location with a spectacular view of the coast which can extend to the Basses reef, one in Sri Lanka's premier dive sites.

The ancient temple is sited atop a rocky outcrop which gives you a panoramic view of the beautiful Kirinda beach. You can find a small Hindu shrine adjoining to the temple. A large statue of Queen Viharamahadevi is located on the spot where she is said to have landed. Kirinda is where place a one can visit and view few remaining evidence of a Sri Lankan legend and also enjoy the beautiful views of the southern beaches rich with sand dunes. Unfortunately the rough sea in this area will keep you away from feeling the freshness of the sea water. 🌊

சென்னை வைப் **MEDICAL PLANS**

அரசனாக இருந்தாலும் நோய் வந்தால்
அது பிரச்சினைதான்

முழு குமேபத்தையும் பாதுகாக்கும் உங்களுக்கும் பாதுகாப்பு அவசியம்

செலிங்கோ வை:ப் மெடிக்கல் பளேண்ட் (பரிபூரணமான சுகாதார காப்புறுதி)

பாரிய நோய்கள்
36 இற்கு

அறுவை சிகிச்சைகள்
526 இற்கு

நாளாந்த கொடுப்பனவுகள்
ரூ. 12,500/- வரை

ବେଳାପିଲିକ ରିପୋର୍ଟ୍ ମାତ୍ରମି ରିଜାଳ ବେଳାପିଲିକ, ପ୍ଲଟ୍ ନଂ ୧୦୨୫

மேலதிக விபரங்களுக்கு அழையுங்கள் (011) 2 461 461

வூடு
முக்கை,
பாசம்,
பாதுகாப்பு.

செ லிங் கோ லை : . ப

செலின்கோ லைப் டீவர், 106, இந்தியக் குடி, கொழும்பு 5.
கம்பனி பதிவு இல. PQ24 தொ தூண்: (011) 2461 461 சுயாபிள்: service@ceylife.lk இணையம்: www.ceylincolife.com

இலங்கையின் அரவணைப்புடன் சூடிய
புன்முறையை கண்டறியுங்கள்!

அது பல்லாண்டு காலமாக எண்ணற்ற
இதயங்களை அரவணைத்து பெருமைக்க
ஒரு பாரம்பரியத்தின் பகுதியாகும்.

இலங்கையிலுள்ள நாம் ஒவ்வொரு பயணத்தையும்
மறக்க முடியாத அனுபவமாக மாற்ற நேசத்துடன்
சூடிய தனித்துவமான பண்பினை அதி நவீன
தொழிற்நுட்பத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

அழையுங்கள் 1979

www.srilankan.com

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Printed and published by Express Newspapers (Ceylon)(Pvt) Ltd, at No.185, Grandpass road, Colombo -14, Sri Lanka.